

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN JEESUKSEN KRISTUKSEN KIRKKO • HUHTIKUU 2019

Liahona

**Vapahtajan
sanoma toivosta ja
vapauttamisesta,
s. 18**

Kun tunnet itsesi
unohdetuksi, muista
Nainin leskeä, s. 12

Pääsiäislaulu:
"Getsemanen suojissa",
s. 24

Kuinka kokea rauhaa ja
välttyä petokselta, s. 26

KIRKKO
ON
TÄÄLLÄ

Reykjavík Islanti

Islannin värikäs pääkaupunki Reykjavík, taustanaan lumipeitteinen Esjavuori, toivottaa vierailijan tervetulleeksi saarivaltioon, joka sijaitsee yli 1 600 kilometrin päässä Euroopan mantereesta. Reykjavík, jonka viikingit asuttivat vuonna 874 jKr., on Islannin kulttuurin, talouden ja hallinnon keskus, ja sen lisäksi se on yksi puhtaimmista, vihreimmistä ja turvallisimmista kaupungeista maailmassa.

Ensimmäiset kaksi islantilaista kastettiin Tanskassa vuonna 1851. He palasivat pian Islantiin, ja ensimmäinen seurakunta perustettiin vuonna 1853. Tätä nykyä Islannissa on lähes 300 jäsentä ja kolme seurakuntaa: Reykjavíkissa, Akureyrissa ja Selfossissa. Lähin temppele on Lontoossa, lähes 1 900 kilometrin päässä Reykjavíkista.

Vaikka jäseniä on vähän, kirkko kasvaa edelleen. Huolimatta haasteista, joita eristyneisyys, kirkon aineiston kääntäminen, epäsuotuisa sää ja kulttuuriesteet tuovat, kirkon johtohenkilöt ovat luvanneet, että jonakin päivänä Islanti on oleva majakkana muille maille. Presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008) vieraili Islannissa ja muistutti jäsenille, että he ovat ”ihmisiä, joilla on ’lujuutta ja voimaa ja kykyä’ tehdä suuria” (“Wonderful to Have Sweet, Good Land”, *Church News*, 21. syyskuuta 2002, s. 10).

- Islannin lähetyksenttä järjestettiin vuonna 1894, mutta käännetyt lakkautettiin vuonna 1914. Islannista tuli osa Kööpenhaminan lähetyksenttää vuonna 1975.
- Vuonna 1977 vanhin Joseph B. Wirthlin (1917–2008), silloinen seitsemänkymmenen ensimmäisen koorumin jäsen, pyhitti virallisesti Islannin evankeliumin saarnaamiselle.
- Mormonin kirja julkaistiin vuonna 1981 islanniksi – kielelle, jota ei puhuta missään muualla maailmassa.

Lannistumisen hetkinä
muista Nainin leskeä

Keith J. Wilson

12

Luottamus siihen, että
Vapahtaja vapauttaa

Presidentti Henry B. Eyring

18

Tehkää
palvelutyöstä
iloista

8

Kolme opetusta
rakkaudesta, ilosta
ja rauhasta

Brian K. Ashton

26

Kun olet allapäin

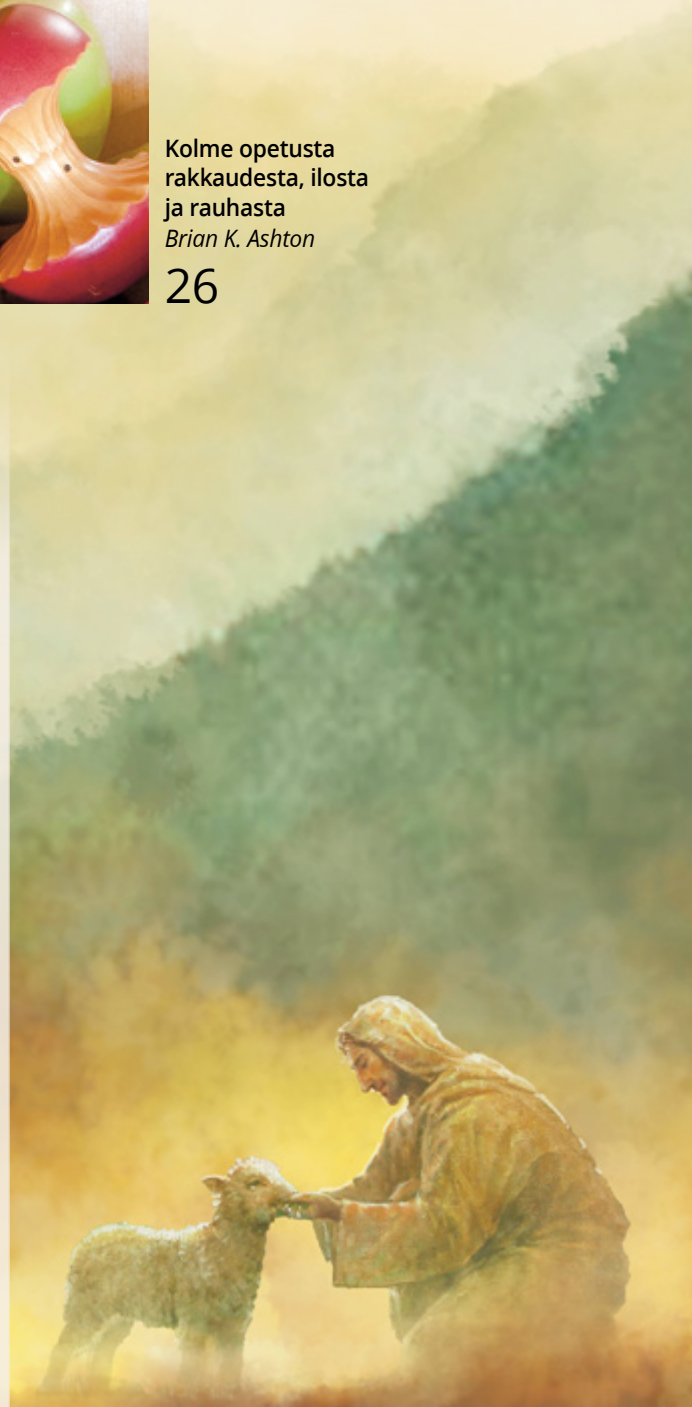
Elämässä on ilonsa ja alakulonsa. Toisinaan kun olemme alamaissa, mietimme, mitä Jumala oikein tekee – miksi rakastava Isä sallii näin käydä? Tällainen hämmennys voi saada meidät jopa kysymään: ”Välittääköhän Jumala edes minusta?”

Tällaisissa tilanteissa olen saanut apua näistä pyhien kirjoitusten kohdista:

- **Ps. 8:5–6** ”Mikä on ihminen! Kuitenkin sinä häntä muistat. – Sinä teit hänestä lähes kaltaisesi olennon, seppelöit hänet kunnialla ja kirkkaudella.”
- **Joh. 10:14** Eläessään täällä maan päällä Jeesus kuvaili itseään hyväksi paimeneksi ja lisäsi: ”Minä tunnen lampaani.”
- **Moos. 1:39** Tämä on yksi lempijakeistani. Siinä Herra ilmoittaa tarkoituksensa profeetta Joseph Smithille: ”Sillä katso, tämä on minun työni ja kirkkauteni – ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen” – tähdentäen näin kiinnostustaan meistä yksilöinä.
- **Luuk. 7:11–16** Tämä kertomus paitsi opettaa meille Vapahtajan valtaa kuoleman yli – ajankohtainen muistutus nyt pääsiäisen aikaan – minulle se myös edustaa parasta esimerkkiä siitä, kuinka tavattoman tietoinen Hän on meistä yksilöinä. Kaikista Jeesuksen ihmeistä harva on yhtä herkkä ja myötätuntoinen kuin se, jolla Hän palveli leskeä Nainissa. Kuten kirjoitan artikkelissani (ks. s. 12), tämä kertomus osoittaa Vapahtajan kiinnostusta ja rakkautta meitä jokaista kohtaan.

Keith Wilson

apulaisprofessori, Brigham Youngin yliopisto

- 5 Hän on noussut!** ☺
"Kuolon kahleet katkesi, Kristus voiton saavutti."
- 6 Henkilökuvia uskosta:** Bob ja Lori Thurston – Phnom Penhin lähetykenttä, Kambodža ☺
Heidän lähetystyönsä ei ollut sitä, mitä he olivat odottaneet, mutta se oli heille siunauksena odottamattomin tavoin.
- 8 Palvelutyön periaatteita:** Tehkää palvelutyöstä iloista
Yksi suurimpia todellisen ilon lähteitä löytyy palvelemisesta.
- 12 Lannistumisen hetkinä muista Nainin leskeä**
Keith J. Wilson
Aivan kuten Nainin lesken kohdalla Vapahtaja tulee luoksemme hätämme epätoivoisimpina hetkinä.
- 18 Luottamus siihen, että Vapahtaja vapauttaa**
Presidentti Henry B. Eyring
Herra johdattaa meitä vapautumaan koettelemuksistamme, kun meistä tulee vanhurskaampia.
- 24 Laulu:** Getsemanen suojissa ☺
Tammy Simister Robinson
Vapahtaja eli ja kuoli meidän edestämme.
- 26 Kolme opetusta rakkaudesta, ilosta ja rauhasta**
Brian K. Ashton
Voit kokea onnea olosuhteistasi riippumatta.
- 32 Myöhempien aikojen pyhien kertomaa** ☺
Hurrikaani pilasi hääsuunnitelmat, todellisuus elämästä kuolevaisuudessa, toivoa tuonut laulu, vastaanotettu kutsu.
- 36 Omavaraisuuden siunauksia:** Liiketoiminta kukoistaa ☺
Joshua J. Perkey
Lakimies menetti työnsä mutta sai innoitusta kirkon omavaraisuuskursseilla.
- 38 Kotimme, perheemme:** Poikamme on taivaallisen Isän poika ☺
Jerlyn Murphy
Vaikka rakastamme lapsiamme kuinka paljon tahansa, Jumala rakastaa heitä enemmän.
- 40 Teini-ikäisten ja nuorempien lasten opettaminen:** Kuinka selviytyä murhenäytelmästä ☺
Vinkkejä siihen, kuinka autat lapsiasi tuntemaan rauhaa.

☺ Nopeaa luettavaa

Kannessa Tie Emmaukseen,
Wendy Keller.

Osastot

Nuorille aikuisille

42

Kaikkine niine valintoineen, joita eteemme tulee, ja **elämää**

muuttavine päätök-

sineen, joita teemme,

kuinka voimme tietää,

että **noudatamme**

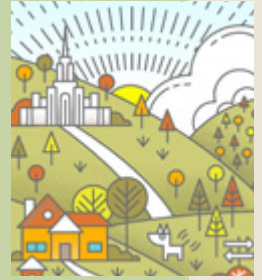
Jumalan suunnitel-

maa meitä varten?

Lue tämän kuukauden

artikkeleita **ilmoituk-**

sen saamisesta.

Nuorille

50

Opi, kuinka voit käyttää patriarkal-

lista siunaustasi, innoitu aloittamaan

uusia pääsiäisperinteitä ja **löydä**

rauhaa itsellesi ja muille lukemalla

tämän kuukauden

artikkeleita.

Lapsille

Opi lisää siitä, **miksi me vietämme**

pääsiäistä, lukemalla Jeesuksesta

Kristuksesta, Hänen sovituksestaan

ja ylösnouse-

muksestaan ja

siitä, mitä ne

merkitsevät

meille.

VAIN SÄHKÖISENÄ JULKAISTAVAT ERIKOISARTIKKELIT

Harjoita hengellisiä lihaksiasi*Aspen Stander*

Estääksemme todistuksemme näivettymisen meidän on jatkuvasti kasvatettava hengellisiä lihaksiamme.

Elätkö evankeliumin mukaan innottomasti?*Chakell Wardleigh*

Mikä on todella ero sen välillä, onko kiireinen kirkossa vai aktiivinen evankeliumissa?

LUE LISÄÄ

Evankeliumiaiheinen kirjasto -sovelluksessa ja sivustolla liahona.lds.org voit

- nähdä lehden uusimman numeron
- löytää sisältöä, joka julkaistaan vain sähköisenä
- hakea aiempia numeroita
- lähettää omia kertomuksia ja antaa palautetta
- tilata lehden tai tehdä lahjatilauksen
- tehostaa tutkimista sähköisin työkaluin
- jakaa mieluisia artikkeleita ja videoita
- ladata tai tulostaa artikkeleita
- kuunnella mieluisia artikkeleita.

OTA MEIHIN YHTEYTTÄ

Lähetä kysymyksiä ja palautteesi sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Lähetä uskoa vahvistavia kertomuksiasi sivustolla liahona.lds.org tai postitse osoitteeseen

Liahona, Flr. 23

50 E. North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

HUHTIKUU 2019, 71. VUOSIKERTA, NUMERO 4**LIAHONA 18604 130**

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta:

Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

Kahdentoista apostolin koorumi:

M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Vastaava päätoimittaja: Randy D. Funk

Neuvojat: Brian K. Ashton, Randall K. Bennett, Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Donald L. Hallstrom, Larry S. Kacher, Erich W. Kopschke, Lynn G. Robbins

Toiminnanjohtaja: Richard I. Heaton

Kirkon lehtien johtaja: Allan R. Loyborg

Liiketoiminnan johtaja: Garff Cannon

Päätoimittaja: Adam C. Olson

Apulaispäätoimittaja: Ryan Carr
Julkaisuavustaja: Camila Castrillón

Toimittajat: Maryssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Vastaava taiteellinen johtaja:

J. Scott Knudsen

Taiteellinen johtaja: Tadd R. Peterson

Suunnittelu: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnson, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Aineettoman omaisuuden koordinaattori:

Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters

Tuotanto: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygé, Ginny J. Nilson, Marrison M. Smith

Painatuksen valmistelu: Joshua Dennis, Ammon Harris

Painatusjohtaja: Steven T. Lewis

Levikkijohtaja: Troy R. Barker

Kotimaansivut: Timo Lehto

Sähköposti: timppa.lehto@gmail.com

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga MSR Filialen Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilaukset:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:

Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20

Sähköposti: rcstckholm@ldschurch.org

Verkkotilaukset: store.lds.org

Vuostilauhinta: 9,20 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut

verkossa osoitteessa liahona.lds.org tai postitse osoitteella *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa 'kompassia' tai 'suunnannäyttäjää')

ilmeisty albanian, armenian, bulgarian, cebun, englannin, espanjan, fidžin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisin että yksinkertaistettu kirjoitusmerkein), kiribatian, korean, kreikan, kroaatin, latvian, liettuan, malagasin, marshallin, mongolin, norjan, portugalin, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suahilin, suomen, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin, urduun, venäjän, vietnamin ja viroon kielellä. (Ilmestymiskerran vaihtelevat kielittäin.)

© 2019 Intellectual Reserve, Inc.

All rights reserved. Printed in the United States of America.

Tekijänoikeustiedot: Ellei toisin ole mainittu, voit kopioida aineistoa *Liahonasta* henkilökohtaiseen ei-kaupalliseen käyttöön (kuten kirkon tehtäviin). Tämä oikeus voidaan kumota milloin tahansa. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Fl. 13, Salt Lake City, UT 84150, USA, tai

sähköpostiosoitteeseen cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

April 2019 Vol. 71 No. 4. LIAHONA (USPS 311-480) Finnish (ISSN 1522-9181) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Hän on noussut!
Hän on noussut!
Iloiten nyt kertokaa:
Jeesus haudastaan
on noussut,

Riemuitkoon siis kaikki maa.

Kuolon kahleet katkesi,

Kristus voiton saavutti.

(”Hän on noussut!”, MAP-lauluja, 123.)

Kun muistat Vapahtajaa tänä pääsiäisenä,
voit käydä osoitteessa lds.org/go/4195
katsomassa kaunista taidetta ja apostolien
todistuksia Vapahtajan ominaisuuksista,
jotka mahdollistivat Hänen sovituksensa ja
ylösnousemuksensa.

Bob ja Lori Thurston

palvelivat Phnom Penhin lähetyskentällä
Kambodžassa

Ensimmäisen yhteisen lähetystyönsä aikana Bob ja Lori Thurston oppivat, että mielekäs palvelutyö on mahdollista kielellisistä esteistä ja kulttuurieroista huolimatta, koska me kaikki olemme Jumalan lapsia.

LESLIE NILSSON, VALOKUVAAJA

Bob:

Yhtenä päivänä kuulimme äänekkästä musiikkia ja huomasimme, että lähistöllä pystytettiin telttia. Kambodžassa se tarkoittaa joko sitä, että joku on menossa naimisiin, tai että joku on kuollut.

Lori:

Saimme tietää, että eräs äiti, jolla oli viisi tai kuusi lasta, oli kuollut. Aviomiehestä ei ollut tietoa. Lapset olivat juuri heränneet ja tajunneet, että heidän äitinsä oli kuollut.

Yksi tyttäristä itki itkemistään. Tulkin avulla hän sanoi: "Minä olen vanhin. Minulla on huolehdittavana kaikki nämä sisarukset. En tiedä, mitä tekisin."

Kaappasin hänet vain syliini. Kuinka olisin voinut olla tekemättä niin? Tämä tyttö oli juuri menettänyt äitinsä. Puhuin hänelle englantia ja sanoin: "Tiedän, ettet ymmärrä minua, mutta lupaan sinulle, että näet jälleen äitisi. Kaikki järjestyy kyllä. Sinua ei jätetä yksin."

Todella monet tämänkaltaiset kokemukset ovat luoneet erityisen yhteyden meidän ja kambodžalaisten välille.

OTA SELVILLE LISÄÄ

Muita Henkilökuvia uskosta on osoitteessa lds.org/go/18.

Palvelutyön periaatteita

TEHKÄÄ PALVELUTYÖSTÄ iloista

Rakastava palveleminen tuo iloa sekä antajalle että saajalle.

Joskus onnen etsimisemme tässä elämässä voi tuntua siltä kuin juoksis oravanpyörässä. Juoksemme juoksemistamme ja silti tuntuu, ettemme ole päässeet mihinkään. Joillekin ajatus muiden palvelemisesta tuntuu yksinkertaisesti vielä yhdeltä lisätehtävältä.

Mutta taivaallinen Isämme haluaa meidän kokevan iloa, ja Hän on sanonut meille: ”Ihmiset ovat, jotta heillä voisi olla ilo” (2. Nefi 2:25). Vapahtaja on opettanut, että muiden palveleminen on olennainen osa sitä, kuinka tuomme iloa omaan elämäämme ja muiden elämään.

Mitä on ilo?

Ilo on määritelty voimakkaaksi mielihyvän ja onnen tunteeksi.¹ Myöhempien aikojen profetat ovat selventäneet, mistä ilo tulee ja kuinka sen löytää. ”Elämämme olosuhteet eivät vaikuta kovinkaan paljon tuntemaamme iloon, mutta siihen vaikuttaa erittäin paljon se, mihin me keskitymme elämässämme”, on presidentti Russell M. Nelson sanonut. ”Ilo tulee Hänestä ja Hänen ansiostaan. Hän on kaiken ilon lähde.”²

Palvelutyö tuo iloa

Kun Lehi nautti elämän puun hedelmää, hänen sielunsa täyttyi ”tavattoman suurella ilolla” (1. Nefi 8:12). Hän halusi heti antaa tuota hedelmää niille, joita hän rakasti.

Halukkuutemme palvella muita voi tuoda tällaista iloa meille ja heille. Vapahtaja opetti opetuslapsilleen, että se hedelmä, jota saamme aikaan, kun olemme yhteydessä Häneen, tuo meille ilon täyteyttä (ks. Joh. 15:1–11). Hänen työnsä tekeminen palvelemalla ja pyrkimällä tuomaan muita Hänen luokseen voi olla iloinen kokemus (ks. Luuk. 15:7; Alma 29:9; OL 18:16; 50:22). Me voimme kokea tätä iloa jopa

kohdatessamme vastustusta ja kärsimystä (ks. 2. Kor. 7:4; Kol. 1:11).

Vapahtaja näytti meille täydellisen esimerkin siitä, että yksi suurimmista todellisen ilon lähteistä kuolevaisuudessa löytyy palvelemisesta. Palvellessamme veljiämme ja sisariamme Vapahtajan tavoin, sydämessämme laupeutta ja rakkautta, me voimme kokea iloa, joka on enemmän kuin pelkkää onnellisuutta.

”Kun otamme varauksetta vastaan tilaisuuden [tehdä palvelutyötä], – – olemme lähempänä Siionin kansaksi tule- mista ja tunnemme tavatonta iloa niiden kanssa, joita olemme

TODELLISEN ILON LÄHDE

Vapahtaja näytti meille täydellisen esimerkin siitä, että todellisen ilon kuolevaisuudessa voi löytää palvelemalla.

auttaneet opetuslapseuden polulla”, on opettanut sisar Jean B. Bingham, Apuyhdistyksen ylijohdaja.³

Kuinka voimme tehdä palvelemisesta iloista?

On olemassa monia tapoja tuoda enemmän iloa palvelutyöhömmä. Tässä on muutamia ideoita:

- 1. Ymmärrä, missä tarkoituksessa palvelet.** On monia syitä palvella. Viime kädessä ponnistelujemme tulee olla sopu-soinnussa Jumalan tarkoitusten kanssa ”ihmisen kuole-mattomuuden ja iankaikkisen elämän [toteuttamiseksi]” (Moos. 1:39). Kun otamme vastaan presidentti Russell M. Nelsonin kutsun auttaa muita eteenpäin liittopolulla, voimme kokea iloa osallistuessamme Jumalan työhön.⁴ (Lisää palvelutyön tarkoituksesta on tammikuun 2019 *Liahonan* artikkelissa ”Palvelutyön periaatteita: Palvelutyö-tämme muuttava tarkoitus”.)
- 2. Palvele ihmisiä, älä hoida tehtävää.** Presidentti Thomas S. Monson muistutti meitä usein: ”Älkää koskaan antako ratkaisua vaativan ongelman tulla tärkeämmäksi kuin rakkautta kaipaava henkilö.”⁵ Palvelutyössä on kyse ihmisen rakastamisesta, ei tehtävistä asioista. Kun opimme

rakastamaan kuten Vapahtaja rakasti, olemme avoimempia tuntemaan iloa, joka muiden palvelemisesta koituu.

- 3. Tee palvelemisesta yksinkertaista.** Presidentti M. Russell Ballard, kahdentoista apostolin koorumin virkaa toimit-tava presidentti, sanoo meille: ”Yksinkertaisilla ja pienillä asioilla saadaan aikaan suuria. – – Pienet ja yksinkertaiset ystävällisyyden ja palvelemisen tekomme karttavat elä-mäksi, joka täyttyy taivaallisen Isämme rakkaudella, omis-tautumisella Herran Jeesuksen Kristuksen työhön sekä rau-han ja ilon tunteella joka kerta, kun autamme toisiamme.”⁶
- 4. Poista stressi palvelutyöstä.** Sinun vastuullasi ei ole toteuttaa jonkun toisen pelastusta. Se on tuon henkilön

Älä lykkää palvelemisen tuomaa iloa

Joskus ihmiset ovat haluttomia pyytämään tarvit-semaansa apua, joten avuntarjouksemme voisi olla juuri sitä, mitä he tarvitsevat. Mutta palvelemisen tyrkkyttäminen ei ole vastaus. On hyvä ajatus pyytää lupaa ennen kuin palvelee.

Vanhin Dieter F. Uchtdorf kahdentoista aposto-lin koorumista kertoi eräästä yksinhuoltajaäidistä, joka sai vesirokon – ja sitten hänen lapsensakin sai-rastuivat siihen. Yleensä tahrattomasta kodista tuli sekainen ja sotkuinen. Tiskit ja pyykkit kasaantuivat.

Hetkenä, jona äiti tunsii olevansa täysin lannis-tunut, hänen oveensa koputtivat Apuyhdistyk-sen sisaret. He eivät sanoneet: ”Kerro meille, jos voimme tehdä jotakin.” Kun he näkivät tilanteen, he ryhtyivät heti toimeen.

”He raivasivat kaaoksen, toivat kotiin valoa ja puhtautta ja soittivat erään ystävän tuomaan joita-kin kipeästi tarvittuja ruokatavaroita. Kun he olivat viimein saaneet työnsä tehtyä ja sanoivat hyvästit, he jättivät tuon nuoren äidin kyyneliin – kiitollisuu-den ja rakkauden kyyneliin.”⁷

Sekä antajat että saaja tunsivat ilon tuomaa lämpöä.

ja Herran välinen asia. Meidän vastuunamme on rakastaa häntä ja auttaa häntä kääntymään Jeesuksen Kristuksen puoleen, joka on hänen Vapahtajansa.

Vaali iloa omassa elämässäsi

Mitä enemmän iloa, rauhaa ja tyytyväisyyttä me voimme vaalia elämässämme, sitä enemmän pystymme niitä palvellessamme välittämään muille. Ilo tulee Pyhän Hengen kautta (ks. Gal. 5:22 ja OL 11:13). Me voimme rukoilla sitä (ks. OL 136:29) ja kutsua sitä elämäämme. Tässä on joitakin ideoita ilon vaalimiseksi omassa elämässämme:

- 1. Luettele siunauksesi.** Kun tarkastelet elämääsi, kirjoita päiväkirjaasi asioita, joilla Jumala on siunannut sinua.⁸ Pane merkille hyviä asioita kaikkialla ympärilläsi.⁹ Kiinnitä huomiota siihen, mikä saattaa estää sinua tuntemasta iloa, ja kirjoita keinoja ratkaista se tai ymmärtää sitä paremmin. Varaa tänä pääsiäisenä aikaa tavoitella suurempaa yhteyttä Vapahtajaan (ks. OL 101:36).
- 2. Harjoittele keskittymistä tähän hetkeen.** Ilo voi löytää sinut helpommin hiljaisen mietiskelyn hetkinä.¹⁰ Kuuntele tarkoin, mikä tuo sinulle iloa (ks. 1. Aik. 16:15). Aika ilman mediaa voi toisinaan olla tarpeen keskittymisen harjoittelemiseksi.¹¹
- 3. Vältä vertaamista itseäsi.** On sanottu, että vertaaminen varastaa ilon. Paavali varoitti, että ihmiset ovat ymmärtämättömiä, kun he vertaavat itse itseään ja vertaavat itseään muihin (ks. 2. Kor. 10:12).
- 4. Tavoittele henkilökohtaista ilmoitusta.** Vapahtaja on opettanut: ”Jos pyydät, sinä saat ilmoitusta ilmoituksen päälle, tietoa tiedon päälle, jotta voit tuntea salaisuuksia ja rauhaa tuovia asioita – sen, mikä tuo iloa, sen, mikä tuo iankaikkisen elämän” (OL 42:61).

Kutsu toimia

Kuinka voit palvelutyötä tekemällä lisätä elämässäsi tuntemaasi iloa? ■

Voimme soveltaa tämän artikkelin periaatteita joka-päiväisiin vuorovaikutustilanteisiimme, mutta niiden tarkoituksena on auttaa palvelutyöveljiä ja -sisaria heidän pyrkimyksissään siunata palvelutyöpiiriinsä kuuluvia yksilöitä ja perheitä.

VIITTEET

1. ”Ilo”, mot.kielikone.fi.
2. Russell M. Nelson, ”Ilo ja hengellinen selviytyminen”, *Liahona*, marraskuu 2016, s. 82.
3. Jean B. Bingham, ”Palvelutyötä Vapahtajan tavalla”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 106–107.
4. Ks. Russell M. Nelson, ”Kulkiessamme yhdessä eteenpäin”, *Liahona*, huhtikuu 2018, s. 4–7.
5. Thomas S. Monson, ”Ilon löytäminen matkasta”, *Liahona*, marraskuu 2008, s. 86.
6. M. Russell Ballard, ”Iloa rakastavasta palvelemisesta”, *Liahona*, toukokuu 2011, s. 49.
7. Dieter F. Uchtdorf, ”Eläkää iloiten evankeliumin mukaan”, *Liahona*, marraskuu 2014, s. 122.
8. Ks. Henry B. Eyring, ”Oi muistakaa, muistakaa”, *Liahona*, marraskuu 2007, s. 67.
9. Ks. Jean B. Bingham, ”Jotta teidän ilonne tulisi täydelliseksi”, *Liahona*, marraskuu 2017, s. 87.
10. Ks. Dieter F. Uchtdorf, ”Asioista, joilla on eniten merkitystä”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 21.
11. Ks. Gary E. Stevenson, ”Hengellinen pimennys”, *Liahona*, marraskuu 2017, s. 46.

Lannistumisen hetkinä muista

Nainin leskeä

Etenkin silloin, kun tunnemme, että meidät on unohdettu tai jätetty huomiotta, meidän täytyy muistaa: Jeesus tuli lesken avuksi täsmälleen tämän hädän hetkellä, ja niin Hän tulee meidänkin luoksemme.

Keith J. Wilson

apulaisprofessori, muinaiset pyhät kirjoitukset, Brigham Youngin yliopisto

Joskus elämän ylä- ja alamäissä meistä voi tuntua, ettei Jumala ole kovinkaan aktiivinen jokapäiväisessä elämässämme. Päivämme näyttävät melko ikävyyttäviltä ja yksitoikkoisilta. Monikaan asia ei muutu, ja joskus on vaikeaa osoittaa jokin alue, jossa Jumala on suoraan puuttunut olosuhteisiimme. Kun tällaiset tunteet oman elämäni merkityksettömyydestä valtaavat minut, ajattelen usein erästä Uuden testamentin naista, josta on saattanut tuntua tällaiselta. Pyhissä kirjoituksissa ei mainita häntä nimeltä vaan hänet tunnetaan pelkästään hänen kotikylänsä ja aviosäätynsä perusteella.

Tämä nainen on Nainin leski, ja vain evankelista Luukas tallentaa hänen hämmästyttävän kertomuksensa. Minulle hän edustaa Vapahtajan yksilöllistetyn palvelutyön ydintä ja sitä, kuinka Hän ojensi auttavan kätensä oman yhteiskuntansa lannistuneille, tavallisille ihmisille. Tämä kertomus vastaa perinpohjaisesti kysymykseen, tunteeeko Jumala meidät ja välittääkö Hän meistä.

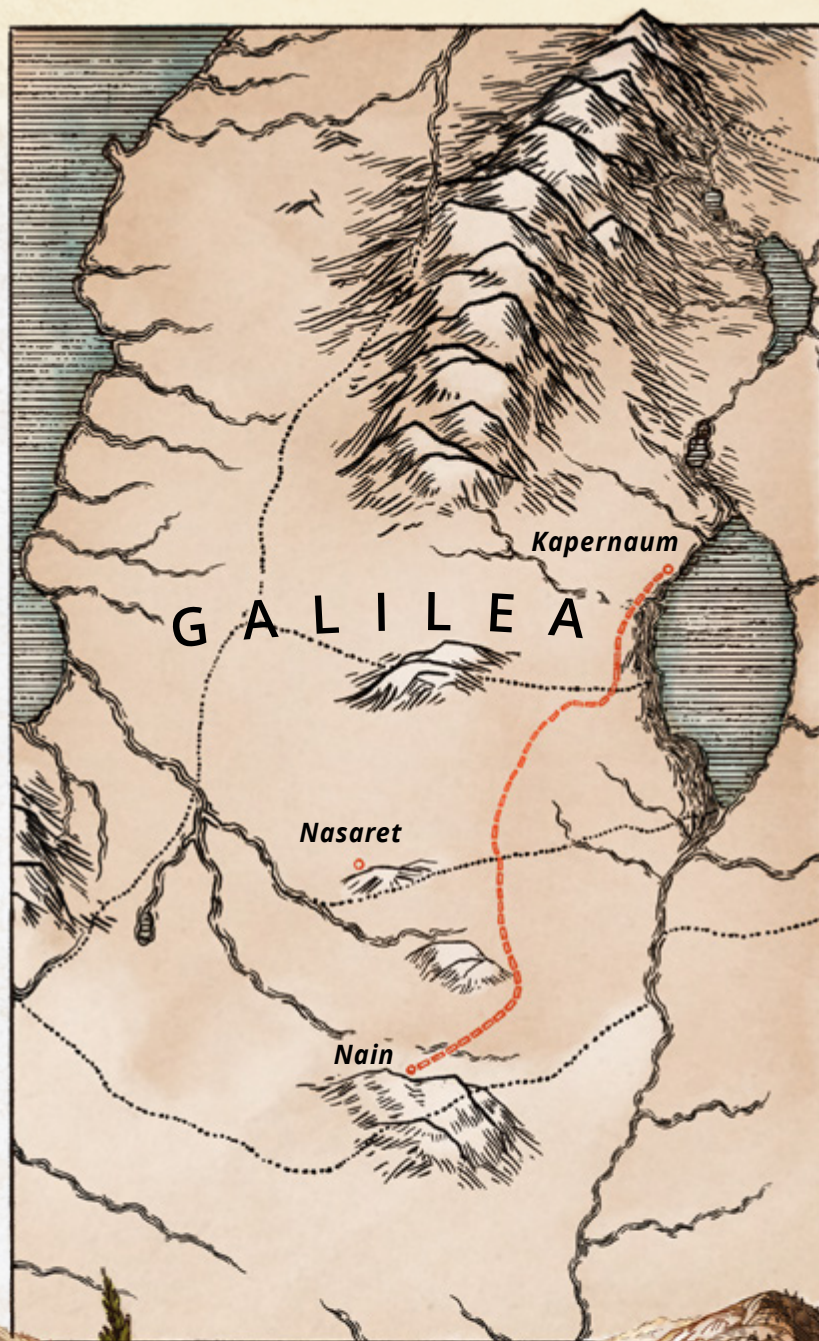
Lyhyt yhteenveto ihmeestä Luukkaan evankeliumin luvussa 7 kertoo, että Jeesus puuttuu hautajaisten kulkuun ja tekemällä ihmeen herättää kuolleen nuorukaisen henkiin. Tässä tilanteessa on kuitenkin paljon enemmän ymmärrettävää. Kuten kaikkien ihmeiden kohdalla, mutta etenkin tämän kohdalla, on tiedettävä taustaa tämän tapahtuman ymmärtämiseksi. Koska olen opettanut Brigham Youngin yliopiston

Jerusalem-keskuksessa, kerron teille joitakin henkilökohtaisia näkemyksiä tästä ihmeestä.

Nain oli Jeesuksen aikaan pieni maalaiskylä, joka sijaitsi Jisreelin laakson itäpuolta rajaavan Morenin kukkulan kupeessa. Kaupunki itsessään oli syrjässä. Sinne pääsi vain yhtä ainoaa tietä pitkin. Jeesuksen aikaan tämä asuinalue on ollut pieni ja verraten köyhä, ja sellaisena se on pysynyt siitä asti. Ajoittain sen historiassa siellä on ollut ainoastaan 34 taloa ja asunut vain 189 ihmistä.¹ Nykyään se on noin 1 500 asukkaan koti.

Luukas aloittaa kertomuksensa huomauttamalla, että Jeesus oli edellisenä päivänä ollut Kapernaumissa ja oli parantanut sadanpäällikön palvelijan (ks. Luuk. 7:1–10). Sitten saamme tietää, että ”*pian* tämän jälkeen” (jae 11) Vapah-taja lähti kaupunkiin nimeltä Nain, ja Hänen kanssaan oli suuri joukko opetuslapsia ja ihmisiä. Tämä järjestys on hyvin tärkeä. Kapernaum sijaitsee Galileanjärven pohjoisrannalla 183 metriä merenpinnan alapuolella. Nain on Kapernaumista noin 50 kilometriä lounaaseen 213 metriä merenpinnan yläpuolella, mikä merkitsee vai- valloista kiipeämistä ylämäkeen Nainiin. Käve- leminen Kapernaumista Nainiin kestäisi ainakin yhden tai kaksi päivää. Äskettäin ryhmältä nuoria BYU Jerusalem -keskuksen opiskelijoita tämän reitin käveleminen päällystettyjä teitä pitkin kesti kymmenen tuntia. Tämä tarkoittaa, että Jeesuksen oli luultavasti herättävä hyvin varhain ja mahdol- lisesti jopa käveltävä yöaikaan, jotta Hän ehtisi puuttumaan hautajaisiin seuraavana päivänä.²

Kun Kristus lähestyi kaupunkia hyvin rasitta- van matkan jälkeen, sieltä kannettiin kuollutta, luultavasti iältään parissakymmenissä ollutta nuorta miestä³. Luukas kertoo meille, että tämä nuorukainen oli leskiäidin ainoa poika, ja jotkut tutkijat tulkitsevat kreikankielisen tekstin viit- taavan siihen, ettei naisella ollut muita jälkeläi- siä.⁴ Suuri joukko kyläläisiä saattoi naista tässä mitä onnettomimmassa perhettä koskeneessa murhenäytelmässä.

Selvästikin pojan kuolema olisi murhenäytelmä kenelle tahansa, mutta ottakaa huomioon sen vaikutukset tälle leskelle. Mitä kaikkea muinaisessa Israelissa olisi merkinnyt yhteiskunnallisesti, hengellisesti ja taloudellisesti olla leski ilman perillistä? Vanhan testamentin kulttuurissa uskottiin, että kun aviomies kuoli ennen korkeaa ikää, se oli merkki Jumalan tuomitsemasta synnistä. Siten jotkut uskoivat, että Jumala oli rankaisemassa tätä yksin jäänyttä leskeä. Ruutin kirjassa kerrotaan, että kun Noomi jäi nuorella iällä leskeksi, hän valitti: ”Herra itse on kääntynyt minua vastaan ja Kaikkivaltias on antanut osakseni onnettomuuden” (Ruut 1:21)⁵.

Tämä Nainin leski kokisi hengellisen ja emotionaalisen tuskan lisäksi taloudellisen perikadon – häntä odotti jopa nälkäkuolema.⁶ Kun nainen solmi avioliiton, hänet osoitettiin aviomiehensä perheeseen saamaan taloudellisen turvan. Jos aviomies kuoli, niin naisen huolenpito siirtyi hänen esikoispojalleen. Kun tämän lesken esikoinen ja ainoa poika oli nyt kuollut, hän oli taloudellisesti hukassa. Jos hänen poikansa oli parissakymmenissä, hän oli luultavasti keskiikäinen nainen, joka eli pienessä, syrjäisessä maalaiskaupungissa ja oli nyt hädässä hengellisesti, yhteiskunnallisesti ja taloudellisesti.

Tarkalleen tässä ajan lyhyessä hetkessä, kun kyläläiset kantoivat tämän naisen poikaa haudattavaksi, Jeesus tapasi seurueen ja Hänen ”kävi häntä sääliksi” (Luuk. 7:13). Itse asiassa tämä

saattaa olla Luukkaalta hänen suurin vähättelynsä. Jeesus aisti jollakin tavoin tämän lesken äärimmäisen epätoivoisen tilanteen. Nainen oli kenties viettänyt yönsä maaten maalattillaan ja anoen taivaalliselta Isältä tietoa, miksi näin oli käynyt. Ehkäpä hän oli jopa avoimesti kyseenalaistanut sen, miksi Herra vaati häntä elämään enää täällä maan päällä. Tai kenties hän oli kauhuissaan odottavasta yksinäisyydestä, joka hänen olisi kohdattava. Me emme tiedä. Mutta sen me tiedämme, että Vapahtaja päätti lähteä Kapernaumista heti, minkä johdosta Hän joutui ehkä kävelemään yön halki ehtiäkseen keskeyttämään hautajaismenot juuri ennen kuin ruumis olisi laskettu maan poveen.

Niin, kun Jeesus näki naisen kyynelten tahrimat kasvot tämän kävellessä kulkeuen perässä, Hän tunsi suurta sääliä tätä naista kohtaan – mutta vaikuttaa siltä, että Hänen säälinsä heräsi tunteista, jotka Hän oli kokenut kauan ennen kuin Hän ”sattui” törmäämään siihen hautajaisseurueeseen. Hän saapui paikalle täsmälleen lesken hädän hetkellä.

Sitten Jeesus kehotti naista: ”Älä itke” (jaa 13). Herra ei pelännyt rituaalista epäpuhtautta vaan kosketti paareja,

jolloin ”kantajat pysähtyivät”. Sitten Hän käski: ”Nuorukainen, minä sanon sinulle: nouse!”

Silloin kuollut nousi istumaan ja alkoi puhua, ja Jeesus antoi hänet takaisin äidille.” (Jaa 14–15.) Luonnollisesti kaupunkilaisista ja Jeesuksen seuraajista koostuva väkijoukko oli pelonsekaisen kunnioituksen valtaama, kun heidän yhteinen murheensa muuttui puhtaaksi iloksi. He kaikki ”ylistivät Jumalaa sanoen: ’Meidän keskuutemme on ilmaantunut suuri profetta’” (jaa 16). Mutta tässä ihmeessä oli kyse myös yhden epätoivoisen sielun pelastamisesta. Jeesus oli tietoinen siitä, että jotakin oli pahasti vialla tämän naisen kohdalla – naisen, jota heidän kulttuurissaan halveksittiin. Naisen tilanne vaati Häneltä välitöntä huomiota, vaikka Hänen oli sitten matkettava kauas, jotta Hän olisi paikalla täsmälleen oikealla hetkellä. Hän tunsi naisen epätoivoisen tilanteen, ja Hän tuli nopeasti. Presidentti Thomas S. Monson (1927–2018) puhui kiistämättömästi totta sanoessaan: ”Jonakin päivänä kun katsomme taaksemme asioita, jotka ovat näyttäneet elämämme yhteensattumilta, me ymmärrämme, etteivät ne kenties loppujen lopuksi perustuneetkaan niin suuresti sattumaan.”⁷

Niin kohottava kuin tämä tapaus onkin, siitä täytyy tulla kohdallamme paljon enemmän kuin kiva Raamatun kertomus. Se vahvistaa ehdottomasti sen, että Jeesus tiesi tästä köyhästä, unohdetusta ja puutteenalaisesta leskestä. Etenkin silloin, kun tunnemme itsemme unohdetuiksi tai huomiotta jätetyiksi tai merkityksettömiksi, meidän täytyy muistaa: Jeesus tuli lesken luo tämän epätoivoisen tarpeen hetkellä, ja niin Hän tulee meidänkin luoksemme. Lisäksi toinen opetus, jonka voimme saada Vapahtajamme esimerkistä, on se, miten tärkeää on ojentaa auttava kätemme siunataksemme lähellämme olevia. Monet lähipiirissänne lannistuvat aika ajoin. Jos voitte kertoa heille ”sisar Nainista” ja siitä, kuinka Herra tiesi tarkalleen tämän sisaren lannistumisesta ja suuresta henkilökohtaisesta kriisistä, se voi muuttaa yön päiväksi. Muistakaa presidentti Spencer W. Kimballin (1895–1985) osuva

huomio: ”Jumala huomaa meidät, ja Hän valvoo meitä. Mutta tavallisesti Hän täyttää tarpeemme jonkun toisen henkilön välityksellä.”⁸

Kaikista ihmeistä, joita Jeesus teki ollessaan maan päällä, harva on mielestäni yhtä herkkä ja myötätuntoinen kuin se, jolla Hän palveli leskeä Nainissa. Se muistuttaa meille, että me olemme Hänelle tärkeitä ja ettei Hän koskaan unohda meitä. Emme saa unohtaa sitä. ■

VIITTEET

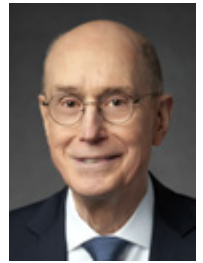
1. Ks. E. Mills, *Census of Palestine 1931: Population of Villages, Towns, and Administrative Areas*, 1932, s. 75.
2. Ks. S. Kent Brown, *The Testimony of Luke*, 2015, s. 364.
3. Ks. Brown, *The Testimony of Luke*, s. 365.
4. Ks. Brown, *The Testimony of Luke*, s. 365.
5. Kohdassa Jes. 54:4 Herra sanoo leski-Israelille, ettei hän ”enää ole muistava [leskeytensä] häpeää”.
6. Ks. Brown, *The Testimony of Luke*, s. 365.
7. Thomas S. Monson, artikkelissa Joseph B. Wirthlin, ”Asioita, joita olen oppinut elämän varrella”, *Liahona*, toukokuu 2001, s. 38.
8. *Kirkon presidenttien opetuksia: Spencer W. Kimball*, 2006, s. 88.

Voit katsoa Raamatun videon ”Widow of Nain” osoitteessa lds.org/go/041917.

LUOTTAMUS SIIHEN, ETTÄ VAPAHTAJA vapauttaa

**Presidentti
Henry B. Eyring**
toinen neuvonantaja
ensimmäisessä
presidenttikunnassa

Vapahtajan sovitus ja ylösnousemus antavat Hänelle voiman vahvistaa meitä koettelemuksissamme tai vapauttaa meidät niistä.

Niille meistä, jotka ovat menettäneet rakkaitaan, edessä oleva tie voi olla surullinen ja yksinäinen – vieläkin enemmän niille, joilla ei ole tietoa ja todistusta Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen sovituksista ja ylösnousemuksesta. Muistatte kaksi Hänen epäroivää opetuslastaan tiellä Emmaukseen. Ylösnoussut Herra lähestyi heitä ja kysyi, miksi he olivat murheellisia. Luukas antaa meille vastauksen:

”He vastasivat: ”[Sen vuoksi], mitä tapahtui Jeesus Nasaretilaiselle. Se mies oli tosi profetetta, voimallinen sanoissa ja teoissa, sekä Jumalan että kaiken kansan edessä.

Meidän ylipappimme ja hallitusmiehemme luovuttivat hänet tuomittavaksi kuolemaan ja ristiinnaulitsivat hänet.

Me kuitenkin olimme eläneet siinä toivossa, että hän olisi se, joka lunastaa Israelin.” (Luuk. 24:19–21.)

Saamme lohtua tiedostamme ja todistuksestamme, että Hän *oli* se, joka lunasti Israelin. Hän *oli* se, joka ”[katkaisi] kuoleman siteet” (Moosia 15:23). Hän *oli* se, josta tuli esikoinen ”niiden joukosta jotka ovat kuolleet” (1. Kor. 15:20). Hän *oli* se, joka teki mahdolliseksi temppeleliitot, niin että ne sitovat meidät ikuisesti niihin, joita ”olemme kauan rakastaneet ja jotka hetkeksi kadottaneet”!¹

Tänä pääsiäisaikana haluaisin toistaa osan hartaustilaisuuden puheesta, jonka pidin muutama vuosi sitten Vapahtajan vapauttavasta voimasta. Puhe vahvisti minua, kun valmistin sitä ja pidin sen. Rukoilen, että se vahvistaa teitä, kun luette sen.

Vapahtaja tuntee murheemme

Elämä päättyy joidenkin kohdalla varhain ja meidän kaikkien kohdalla joskus. Meitä jokaista koetellaan niin, että joku rakkaamme kuolee.

Jokin aika sitten tapasin miehen, jota en ollut nähnyt hänen vaimonsa kuoleman jälkeen. Se oli sattumanvarainen tapaaminen miellyttävässä

juhlapyhän vieton tilanteessa. Hän hymyili tullessaan luokseni. Koska muistin hänen vaimonsa kuoleman, ilmaisin tavanomaisen tervehdyksen hyvin huolella: ”Mitä sinulle kuuluu?”

Hymy katosi, hänen silmänsä kostuivat ja hän sanoi hiljaa ja hyvin vakavana: ”Minulle kuuluu hyvää. Mutta tämä on hyvin vaikeaa.”

Se on hyvin vaikeaa, kuten useimmat teistä ovat huomanneet ja me kaikki tulemme joskus tietämään. Tuon koetuksen vaikein osa on tietää, mitä tehdä surulle, yksinäisyydelle ja menetykselle, jotka voivat tuntua siltä kuin osa meistä olisi poissa. Murhe voi jäädä vaivaamaan kuin krooninen kipu. Ja joidenkin kohdalla

*Vapahtaja olisi voinut tuntea
murheemme Hengen innoituksen
avulla, mutta sen sijaan Hän päätti
tuntee ne kokemalla ne itse.*

saattaa olla vihan tai epäoikeudenmukaisuuden tunteita.

Vapahtajan sovitus ja ylösnousemus antavat Hänelle voiman vapauttaa meidät sellaisesta koettelemuksesta. Kokemuksensa ansiosta Hän oppi tuntemaan kaikki murheemme. Hän olisi voinut tuntee ne Hengen innoituksen avulla, mutta sen sijaan Hän päätti tuntee ne kokemalla ne itse. Näin siitä kerrotaan:

”Ja katso, hän syntyy Jerusalemissa, joka on meidän esi-isiemme maa, Mariasta, joka on neitsyt, kallisarvoinen ja valittu astia, jonka Pyhän Hengen voima peittää varjollaan ja joka tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, aivan niin, Jumalan Pojan.

Ja hän kulkee kärsien kaikenlaisia kipuja ja ahdinkoja ja koetuksia, ja tämä, jotta toteutuisi sana, joka sanoo hänen ottavan päällensä kansansa kivut ja sairaudet.

Ja hän ottaa päällensä kuoleman päästääkseen kuoleman siteet, jotka sitovat hänen kansaansa; ja hän ottaa päällensä heidän heikkoutensa, jotta hänen sisimpänsä täytyisi armolla, lihan mukaisesti, jotta hän osaisi lihan mukaisesti auttaa kansaansa sen heikkouksien mukaisesti.” (Alma 7:10–12.)

Hyvät ihmiset ympärillänne yrittävät ymmärtää murheenne rakkaan poismenosta. He saattavat tuntee murhetta itsekin. Vapahtaja sekä ymmärtää ja tuntee murheen että myös tuntee *teidän* henkilökohtaisen murheenne, jota vain te tunnette. Ja Hän tuntee teidät täydellisesti. Hän tuntee teidän sydämenne.

Kutsukaa Pyhän Hengen vaikutusta

Vapahtaja voi tietää, mitkä niistä monista asioista, joita voitte tehdä, ovat teidän parhaaksenne, kun kutsutte Pyhän Hengen lohduttamaan ja siunaamaan teitä. Hän tietää, mistä teidän on parasta aloittaa. Toisinaan se on rukouksileminen. Toisinaan se on sitä, että lähtee lohduttamaan jotakuta muuta. Tiedän erään lesken, jolla on heikentävä sairaus ja joka sai innoitusta

käydä erään toisen lesken luona. En ollut paikalla, mutta olen varma siitä, että Herra innoitti uskollista opetuslasta ojentamaan auttavan kätensä toiselle ja pystyi näin auttamaan heitä kumpaakin.

On monia kullekin sopivia tapoja, joilla Vapahtaja voi auttaa surevia. Mutta voitte olla varmoja siitä, että Hän voi auttaa ja tulee auttamaan tavalla, joka on paras sureville ja heidän lähellään oleville. Yksi pysyvä asia silloin, kun Jumala vapauttaa ihmisiä murheesta, on se, että he tuntevat lapsenkaltaista nöyryyttä Hänen edessään. Eräs suuri esimerkki uskollisen nöyryyden voimasta tulee Jobin elämästä (ks. Job 1:20–22). Toinen pysyvä asia, joka myös Jobilla oli, on kestävä usko Vapahtajan ylösnousemuksen voimaan (ks. Job 19:26).

Me kaikki nousemme kuolleista, myös ne rakkaanne, jotka kuolevat. Jälleennäkeminen, jonka koemme heidän kanssaan, ei ole aineetonta, vaan meillä on ruumis, joka ei koskaan kuole, ei ikäänny eikä sairasta.

Kun Vapahtaja ilmestyi apostoleilleen ylösnousemuksensa jälkeen, Hän rauhoitteli heitä heidän murheessaan ja tekee myös niin meille kaikille, jotka kenties joskus suremme. Hän vakuutti heille ja meille tällä tavalla:

”Rauha teille. – –

Katsokaa minun käsiäni ja jalkojani: minä tässä olen, ei kukaan muu. Koskettakaa minua, nähkää itse. Ei aaveella ole lihaa eikä luita, niin kuin te näette minussa olevan.” (Luuk. 24:36, 39.)

Herra voi innoittaa meitä tavoittelemaan voimaa vapautua murheestamme tavalla, joka sopii meille parhaiten. Me voimme päättää palvella muita Herran puolesta. Me voimme todistaa Vapahtajasta, Hänen evankeliumistaan, Hänen kirkkonsa palautuksesta ja Hänen ylösnousemuksestaan. Me voimme pitää Hänen käskynsä.

Kaikki nuo valinnat kutsuvat Pyhän Hengen vaikutusta. Juuri Pyhä Henki voi lohduttaa meitä tavalla, joka vastaa tarvettamme. Hengen innoituksesta me voimme saada todistuksen ylösnousemuksesta ja selkeän näkemyksen edessä olevasta loistavasta jälleennäkemisestä. Tunsin tuota lohtua, kun katsoin erään tuntemani henkilön hautakiveä – henkilön, jota tiedän voivani pidellä sylissäni jonakin tulevana aikana. Kun tiedän sen,

minä sekä vapaudun murheesta että täytyn myös iloisella odotuksella.

Jos tuo pieni ihminen olisi elänyt aikuiseksi, hän olisi tarvinnut vapautusta toisenlaisista koettelemuksista. Häntä olisi koeteltu siinä, pysyykö hän uskollisena Jumalalle niissä fyysisissä ja hengellisissä haasteissa, joita tulee jokaiselle. Vaikka ruumis on suurenmoinen luomus, sen pitäminen toimivana on haaste, joka koettelee meitä kaikkia. Jokaisen on kamppailtava sairauksien ja ikääntymisen vaikutusten kanssa.

”Ole nöyrä”

Voima vapautua koettelemuksistamme on olemassa. Se toimii samalla tavoin kuin vapautus koettelemuksesta, joka tulee jonkun rakkaan kuollessa. Aivan kuten tuo vapautus ei aina tarkoita, että rakas ihminen jää eloon, vapautus muista koettelemuksista ei ehkä ole sitä, että ne poistuvat. Herra ei kenties anna helpotusta, ennen kuin kasvatamme uskoa tehdäksemme

*Voitte olla varmoja siitä,
että Vapahtaja voi
auttaa ja tulee auttamaan
tavalla, joka on paras
sureville ja heidän
lähellään oleville.*

valintoja, jotka saavat sovituksen voiman toimimaan elämässämme. Hän ei vaadi sitä siksi, että on välinpitämätön meitä kohtaan, vaan koska Hän rakastaa meitä.

Opas elämän vastoinkäymisistä vapauttavaan Herran voimaan annettiin Thomas B. Marshille, silloiselle kahdentoista apostolin koorumin presidentille. Hänellä oli vaikeita koettelemuksia, ja Herra tiesi, että niitä tulisi hänelle lisää. Tässä on hänelle annettu neuvo, jota aion noudattaa ja jota tarjoan teille: ”Ole nöyrä, niin Herra, sinun

Jumalasi, johdattaa sinua kädestä ja antaa sinulle vastauksen rukouksiisi” (OL 112:10).

Herra haluaa aina johdattaa meidät vapautukseen siten, että meistä tulee vanhurskaampia. Se vaatii parannusentekoa. Ja se vaatii nöyryyttä. Niinpä tie vapautukseen edellyttää aina nöyryyttä, jotta Herra pystyy johdattamaan meitä kädestä sinne, minne Hän haluaa meidät viedä ongelmiemme läpi kohti pyhittymistä.

Koettelemukset voivat saada aikaan mielihäpeää tai lannistumista. Se nöyryys, jota te ja minä tarvitsemme, jotta Herra johdattaisi meitä kädestä, tulee uskosta. Se tulee uskosta, että Jumala todella elää, että Hän rakastaa meitä ja että se, mitä Hän haluaa – niin vaikeaa kuin se ehkä onkin – on aina meidän parhaaksemme.

Vapahtaja osoitti meille, mitä sellainen nöyryys on. Olette lukeneet, kuinka Hän rukoili Getsemanen puutarhassa kärsiessään meidän hyväksemme sellaista koettelemusta, jota emme pysty ymmärtämään tai kestämään tai jota minä en pysty edes kuvailemaan. Muistatte Hänen rukouksensa: ”Isä, jos tahdot, niin ota tämä malja minulta pois. Mutta älköön toteutuko minun tahtoni, vaan sinun.” (Luuk. 22:42.)

Hän tunsi taivaallisen Isänsä ja luotti Isäänsä, suureen Elohimisiin. Hän tiesi, että Hänen Isänsä on kaikkivoipia ja äärettömän hyvä. Rakas Poika pyysi nöyrin sanoin – pienen lapsen kaltaisina sanoin – vapauttavaa voimaa avukseen.

Rohkeutta ja lohtua

Isä ei vapauttanut Poikaansa poistamalla koettelemuksen. Meidän vuoksemme Hän ei tehnyt niin, vaan Hän salli Vapahtajan päättää palvelutyön, jonka tämä oli tullut tekemään. Voimme kuitenkin aina saada rohkeutta ja lohtua siitä, että tiedämme avusta, jota Isä antoi:

”Silloin taivaasta ilmestyi hänelle enkeli, joka vahvisti häntä.

Suurella tuskassaan Jeesus rukoili yhä

kiihkeämmin, niin että hänen hikensä vuoti maahan veripisaroiden tavoin.

Kun hän sitten nousi rukoilemasta ja tuli opetuslasten luo, hän tapasi heidät nukkumasta murheen uuvuttamina.

’Mitä? Nukutteko te?’ hän sanoi. ’Nouskaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen.’” (Luuk. 22:43–46.)

Vapahtaja rukoili vapautusta. Hänelle ei annettu pakotietä koettelemuksesta vaan Hänelle annettiin siinä määrin lohtua, että Hän selviytyi siitä loistavasti.

Hänen käskynsä opetuslapsilleen, joita myös koeteltiin, on oppaana meille. Me voimme päättää noudattaa sitä. Me voimme päättää nousta

*Jeesus Kristus maksoi lunnaat kaikista
meidän synneistämme ja kaikkien taivaallisen
Isämme lasten synneistä, jotta meidät
voitaisiin vapauttaa kuolemasta ja synnistä.*

ja rukoilla suuresti uskoen ja nöyrinä. Ja me voimme noudattaa Markuksen evankeliumiin lisättyä käskyä: ”Nouskaa, nyt me lähdemme” (Mark. 14:42).

Tässä teillä on neuvot selviytyä elämän fyysisistä ja hengellisistä koetuksista. Te tarvitsette Jumalan apua tehtyenne itse kaiken voittavanne. Nouskaa siis ja lähtekää matkaan, mutta hakekaa Hänen apuaan mahdollisimman varhain odottamatta kriisiä ennen kuin pyydätte vapautusta.

Todistan teille vakavasti, että Isä Jumala elää ja rakastaa meitä. Minä tiedän sen. Hänen onnensuunnitelmansa on täydellinen, ja se on onnensuunnitelma. Jeesus Kristus nousi kuolleista, ja niin nousemme mekin. Hän kärsi, jotta Hän voisi auttaa meitä kaikissa koettelemuksissamme. Hän maksoi lunnaat kaikista meidän synneistämme ja kaikkien taivaallisen Isämme lasten synneistä, jotta meidät voitaisiin vapauttaa kuolemasta ja synnistä.

Tiedän, että Jeesuksen Kristuksen kirkossa Pyhä Henki voi tulla lohduttamaan ja puhdistamaan meitä, kun seuraamme Mestaria. Saakoon jokainen teistä Häneltä lohtua ja apua hädän hetkinänne kaikissa elämänne koetuksissa ja koettelemuksissa. ■

*Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuudessa 15. tammikuuta 2008 pidetystä puheesta
”The Power of Deliverance” [Vapautuksen voima].*

VIITE

1. ”Lead, Kindly Light”, *Hymns*, 97.

YKSITYSKOHTAJI, KIRK RICHARDSIN TEOKSESTA GETSEMANE; OLIMPIUN OKSAT GETTY IMAGES

Getsemanen suojissa

Ajatuksella ♩ = 60-68

Sanat ja sävel Tammy Simister Robinson

1. Get - se - ma - nen suo - jis - sa ar - mos mak - soi lun - na - hat.
2. Jäl - jet nään - hän nau - lo - jen, mer - kit au - liin rak - kau - den.
3. Mal - jan nos - tan huu - lil - lein, har - tain mie - lin nau - tin sen.

Siel - lä, Va - pah - ta - ja - ni, puo - les - ta - ni ru - koi - lit.
Tus - kat kär - sit kaik - ki - en, mi - nu - a - kin muis - ta - en.
Ruh - jeet ruu - miin muis - tan - han, ni - mes - tä - si to - dis - tan.

Puo - les - ta - ni ru - koi - lit. Sy - dä - me - ni uh - ri - na
Mi - nu - a - kin muis - ta - en. Sy - dä - me - ni uh - ri - na
Ni - mes - tä - si to - dis - tan. Sy - dä - me - ni uh - ri - na

saa - koon tah - toos tai - pu - a. Siel - lä, Va - pah - ta - ja - ni,
saa - koon tah - toos tai - pu - a. Tus - kat kär - sit kaik - ki - en,
saa - koon tah - toos tai - pu - a. Kär - si - ä et e - nää saa,

puo - les - ta - ni ru - koi - lit. Puo - les - ta - ni ru - koi - lit.
mi - nu - a - kin muis - ta - en. Mi - nu - a - kin muis - ta - en.
Si - nul - le mä e - län vaan. Si - nul - le mä e - län vaan.

© 2003 Tammy Simister Robinson. All rights reserved.

Tämän laulun saa kopioida satunnaiseen, ei-kaupalliseen käyttöön kirkossa tai kotona.

Tämä huomautus on liitettävä jokaiseen kopioon.

Brian K. Ashton

toinen neuvonantaja
pyhäkoulun ylimmässä
johtokunnassa

Kolme opetusta rakkaudesta, ilosta ja rauhasta

Näiden kolmen kohdan noudattaminen voi vaikuttaa suuresti elämääsi ja auttaa sinua tuntemaan Hengen hedelmiä.

Kun opiskelin yliopistossa, ajattelin paljon tulevaisuuttani. Päästyäni tuohon tulevaisuuteen – tarkoitan elämää yliopiston jälkeen – sain kolme ratkaisevan tärkeää opetusta, joilla oli suuri vaikutus elämään. Haluan kertoa teille näistä opetuksista siinä toivossa, ettei teiltä vie yhtä kauan oppia ne kuin minulta. Ne voivat auttaa teitä löytämään suurempaa iloa elämässä – ja viimein saamaan korotuksen taivaallisen Isänne luona.

1. Etsikää onnea, rauhaa ja Pyhän Hengen vaikutusta

Tapasin vaimoni Melindan opiskellessani toista vuotta yliopistossa ja noin puoli vuotta lähetystyöstä paluuni jälkeen. Tiesin heti, että halusin mennä naimisiin Melindan kanssa. Melinda ei kuitenkaan kokenut samoin. Vasta viisi vuotta myöhemmin hän sai viimein vastauksen, että olisi ”OK” mennä naimisiin kanssani.

*Kun teette
pieniä asioita
ja turvaatte
Jeesuksen
Kristuksen
sovituksen,
voitte löytää
rakkautta, iloa
ja rauhaa
olosuhteistanne
riippumatta.*

Noiden viiden vuoden aikana minulla oli yksi vaikeimmista kokemuksista elämässäni. Tiesin, kenen kanssa minun oli tarkoitus mennä naimisiin, ja Henki kannusti minua eteenpäin, mutta ei näyttänyt siltä, että saavuttaisin tuon tavoitteen.

Pian valmistumiseni jälkeen Melinda päätti lähteä lähetystyöhön – olen varma, että osittain päästäkseen eroon minusta. Hänen ollessaan lähetystyössä oli hetkiä, jolloin elämäni oli todella kurjaa, koska keskityin siihen, mitä minulla ei ollut. Mutta tutkin pyhiä kirjoituksia ja rukoilin päivittäin, palvelin kirkossa ja pyrin tekemään asioita, jotka toivat Pyhän Hengen vaikutusta elämääni.

Eräänä varhaisena, hyvin kylmänä sunnuntai-aamuna Minneapolisissa Minnesotassa Yhdysvalloissa, kun olin ajamassa kirkon kokoukseen, ajattelin: ”Minun pitäisi olla tosi onneton juuri nyt. Mikään ei näytä sujuvan siten kuin haluan. Mutta minä en ole onneton. Tunnen olevani uskomattoman onnellinen!”

Kuinka siis saatoin olla onnellinen, jos olin kokemassa jotakin sellaista, mikä oli minulle vaikea koettelemus?

Vastaus löytyy kohdasta Gal. 5:22–23: ”Hengen hedelmää – – ovat rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, lempeys ja itsehillintä.”

Koska tein asioita, jotka toivat Hengen vaikutusta elämääni, tunsin Jumalan rakkautta. Tunsin iloa ja rauhaa. Minä saatoin kärsiä pitkään ja olla silti onnellinen.

Se, että meillä on rakkautta, iloa ja rauhaa elämässämme, perheessämme ja avioliitossamme, ei koidu siitä, että meillä on iso talo, hienoja autoja, viimeisen muodin mukaiset vaatteet, menestystä ammatissamme tai mitään niitä

muita asioita, joiden maailma sanoo tuovan onnea. Itse asiassa, koska rakkaus, ilo ja rauha tulevat Hengeltä, niiden tuntemisen ei tarvitse olla lainkaan yhteydessä ajallisiin olosuhteisiimme.

Ymmärrättehän, etten sano, että olemme aina onnellisia tai että ajalliset olosuhteemme eivät koskaan vaikuta onnellisuuteemme. Itse asiassa, ellemme maista karvasta, emme voi tuntea makeaa (ks. OL 29:39; ks. myös Moos. 6:55).

Meidän pitää aika ajoin kamppailla. Lisäksi jotkin fyysiset ja emotionaaliset vaivat voivat aiheuttaa meille suurta kärsimystä ja tehdä Hengen vaikutuksen

tuntemisen hyvin vaikeaksi. Mutta jos pyrimme pitämään Hengen vaikutuksen elämässämme ja turvaamme Jumalaan, niin me voimme yleisesti ottaen olla onnellisia.

Todistan omasta kokemuksestani, että tämä on totta. Kokemusteni perusteella, joita sain Melindan ollessa lähetystyössä, olen myöhemmin huomannut, että jos teen asioita, jotka tuovat elämääni Hengen vaikutusta, kuten päätän uskoa ja hyväksyä sen, että asiat järjestyvät siten kuin Jumala haluaa, niin olen yleensä onnellinen (ks. MK Jaak. 3:2).¹

2. Älä lankea väärennöksiin

Saatana tarjoaa epäaitoja vaihtoehtoja kaikelle, mitä Jumala tekee, yrityksenä hämmentää ja pettää meitä. Vaikka Saatana yrittääkin vakuuttaa meille muuta, niin Vapahtaja opettaa meille, ettei ”huono puu [voi] tuottaa hyvää hedelmää” (3. Nefi 14:18). Koska Saatana on huono puu, hän ei pysty saamaan meitä tuntemaan rakkautta, iloa, rauhaa, kärsivällisyyttä, ystävällisyyttä, hyvyttä, uskollisuutta, lempeyttä ja itsehillintää (ks. Gal. 5:22–23). Sen sijaan Saatana haluaa tehdä meistä onnettomia (ks. 2. Nefi 2:27).

Mitä Saatana siis tekee? Hän yrittää pettää meitä.

Eräs ystäväni, yksi valituista, tuli petetyksi. Ystäväni palveli lähetystyössä ja oli erinomainen lähetysaarnaaja. Kun hän tuli kotiin lähetystyöstä, hän aikoi tehdä kaikkia niitä pieniä asioita, jotka olivat tuoneet

*Saatana tarjoaa
epäaitoja vaihto-
ehtoja kaikelle,
mitä Jumala
tekee, yrityksenä
hämmentää ja
pettää meitä.
Vapahtaja opet-
taa meille, ettei
”huono puu [voi]
tuottaa hyvää
hedelmää”*

(3. Nefi 14:18).

Hengen vaikutusta hänen elämäänsä ja vahvistaneet häntä lähetystyössä. Ja jonkin aikaa hän tekikin.

Hän näki kuitenkin ystävien, joista monet olivat palvelleet lähetystyössä, tulevan kirkkoon joka sunnuntai mutta kirkon ulkopuolella elävän siten kuin maailma elää. He näyttivät onnellisilta. He tekivät ”hauskoja” asioita. Eikä heidän elämäntyyliinsä näyttänyt vaativan niin paljon työtä kuin hänen omansa.

Vähitellen hän lakkasi tekemästä niitä pieniä asioita, jotka olivat tuoneet hänelle hengellistä voimaa lähetystyössä. Hänellä oli yhä todistus, mutta hän kertoi minulle, että hän oli aprikoinut: ”Jos vain käyn kirkon kokouksissa, olen OK – olen oikeilla raiteilla.” Siitä huolimatta hän sanoi: ”Hengellisesti olin epäaktiivinen.”² Kun hän eli siten kuin maailma elää, yksi huono valinta johti toiseen, ja pian hän tuli raskaaksi.

Ennen pitkää hän koki epävanhurskaiden valintojensa seuraukset. Hän ei ollut onnellinen, ja hän tiesi sen. Onneksi ystäväni ymmärsi, että hän oli tullut petetyksi, ja hän teki parannuksen.

Hänen kertomuksensa tähdentää sitä, että jopa parhaimmat meistä voivat joutua petetyiksi. Lisäksi hänen kertomuksensa osoittaa, että meidän täytyy jatkuvasti suojautua petosta vastaan. Me onnistumme siinä tekemällä pieniä asioita, jotka tuovat Hengen vaikutusta elämäämme.

Voin ilokseni kertoa, että nykyään ystäväni on onnellinen, pyrkii pitämään käskyt ja on fyysisesti ja hengellisesti aktiivinen evankeliumissa.

Saatana voi pettää monella tavalla. Mainitsen vain muutamia.

Saatana yrittää saada meidät pitämään ajallisia asioita hengellisiä asioita tärkeämpinä.

Voimme päätellä, onko tärkeysjärjestyksemme vääränlainen, panemalla merkille, kuinka usein sanomme: ”Minulla on vain liian kiire tai olen liian väsynyt juuri nyt, jotta voisin _____.” Täytä tyhjä kohta: käydä temppelissä, palvelella, tutkia ja pohtia pyhiä kirjoituksia, hoitaa kirkon tehtäväni tai jopa pitää rukoukseni.

Yksi syy, miksi tunnemme olevamme niin kiireisiä, on se, että Saatana tekee lujasti töitä kääntääkseen huomiomme muualle. Hän käyttää kädessämme olevaa älypuhelinia, autossamme olevaa radiota, kotonamme olevia televisioita ja lukemattomia muita asioita häiritäkseen meitä ja säilyttääkseen huomiomme miltei koko ajan. Sen tuloksena tunnemme olevamme kiireisempiä kuin itse asiassa olemmekaan.

Toinen tulos tästä häiritsemisestä on, että me käytämme yhä vähemmän aikaa pohtimiseen. Saatana tekee työtä viedäkseen ajatuksemme muualle, koska hän tietää, että pohtiminen, etenkin pyhien kirjoitusten pohtiminen, johtaa syvällisempään kääntymykseen ja ilmoitukseen.

Toinen Saatanan petoksellisista keinoista tulee ajatuksesta, että ulkoisella toiminnallamme on enemmän merkitystä kuin sisäisillä vaikuttimillamme. Kun meiltä puuttuu oikeanlainen vaikutin hengellisten asioiden tekemiseen, me emme koe evankeliumin tuomaa iloa. Sen johdosta käskyen pitäminen alkaa tuntua raadannalta, ja Saatana tietää, että jos hän voi saada meistä tuntumaan tältä, me todennäköisesti lakkaamme tekemästä sitä, mitä tiedämme, että meidän pitäisi tehdä.

Saatana pettää meitä myös saamalla meidät uskomaan, että ilo ja onni tulevat siitä, että elää helppoa elämää tai että elämä on yksinkertaisesti koko ajan hauskaa. Niin ei ole. Totuus on, ettei iloa tai onnea ole ilman jotakin, josta meidän täytyy selvittää (ks. 2. Nefi 2:11, 23).

Viimeinen Saatanan petollisista keinoista, jonka mainitsen, on se, että

hän yrittää saada meidät uskomaan, että jumalattomuus hetkellisine nautintoineen on todellisuudessa onnea. Saatana tietää, että ainakin hetken ajan tietyt tunteet tai tuntemukset voivat 1) saada meidät ajattelemaan, että tunnemme Hengen hedelmiä, 2) peittää halumme saada noita hedelmiä, tai 3) tuntua hyväksyttäviltä korvikkeilta.

Esimerkiksi Saatana voi houkutella meitä tavoittelemaan himoa rakkauden sijaan. Hän voi vietellä meitä jännityksellä kestävän ilon sijaan. Hän yrittää saada meidät ajattelemaan jotakin muuta sen sijaan että antaisi meille rauhaa. Hän haluaisi meidän olevan omahyväisiä, fanaattisia ja poliittisesti korrekteja sen sijaan että olisimme epäitsekkeitä, johdonmukaisen kuuliaisia ja hengellisesti asianmukaisen keskittyneitä. Hänen kiusauksensa voivat saada meidät hämmentymään, mikä vuorostaan voi johtaa meidät ajattelemaan, että käskyjen rikkominen tuo onnea.

3. Tee pieniä asioita

Yleensä juuri pienet asiat tuovat Hengen vaikutusta elämäämme, estävät meitä tulemasta petetyiksi ja viime kädessä auttavat meitä saamaan voimaa pitää käskyt ja saada iankaikkinen elämä. Vapahtaja opetti tätä periaatetta kirkon vanhimmille Kirtlandissa Ohiossa: ”Ja nyt, älkää väsykö tekemään hyvää, sillä te laskette suuren työn perustusta. Ja pienestä lähtee se, mikä on suurta.” (OL 64:33.)

Miksi pienet asiat ovat niin tärkeitä? Seuraavassa jakeessa Vapahtaja selitti, että ”Herra vaatii sydäntä ja altista mieltä” (OL 64:34). Miksi Vapahtaja yhdisti pienten asioiden tekemisen sydämeen ja alttiiseen mieleen? Koska tekemällä

pieniä asioita johdonmukaisesti me käänämme sydämemme ja mielemme Jumalan puoleen, ja se puhdistaa ja pyhittää meitä (ks. Hel. 3:35).

Tämä puhdistaminen ja pyhittäminen muuttaa ominta luontoamme vähän kerrallaan, jotta meistä tulee yhä enemmän Vapahtajan kaltaisia. Se myös tekee meistä vastaanottavaisempia Pyhän Hengen kuiskauksille, minkä johdosta meitä on todennäköisesti vaikeampi pettää.

Viimeisenä lukiovuoteni isäni opetti minulle seminaaria kotona. Koska sen vuoden aiheena oli Mormonin kirja, isä päätti, että lukisimme sen yhdessä jae jakeelta ja keskustelisimme siitä, mitä opimme. Lukiessamme isällä oli tapana esittää kysymyksiä, jotka saivat minut ajattelemaan sitä, mitä luimme, ja sitten hän selitti asioita, joita en ymmärtänyt. Muistan yhä, kuinka opin Vapahtajaa koskevia asioita ja tunsin, että Hän todellakin kävi nefiläisten luona ja että voisin todella saada syntini anteeksi Hänen sovituksensa ansiosta.

Pyhien kirjoitusten perustukseni on peräisin noista yhteisistä tuokioistamme. Tunsin meidän lukiessamme jotakin. Ja ehkä tärkeämpää oli, että haluni, vaikuttimeni ja toimintani muuttuivat. Halusin olla parempi. Aloin nähdä, missä asioissa minua petettiin. Tein useammin parannusta. Kun ensimmäinen opiskeluvuoteni yliopistossa lähestyi loppuaan, luin pyhiä kirjoituksia joka päivä.

Noihin aikoihin presidentti Ezra Taft Benson (1899–1994) pyysi kirkon jäseniä lukemaan Mormonin kirjaa päivittäin ja soveltamaan oppimaansa käytäntöön.³ Niinpä sen lisäksi, mitä muuta sitten luinkin, luin ainakin jonkin verran Mormonin kirjaa.

Lähetystyössä opin todella tutkimaan pyhiä

*Lupaan,
että jos kestittäte
itseänne
päivittäin
pyhillä
kirjoituksilla,
etenkin
Mormonin kirjalla,
niin kutsutte
Hengen
vaikutusta
elämäänne.*

kirjoituksia ja kestittämään niillä itseäni. Sen lisäksi että tunsin Pyhän Hengen vaikutusta lukiessani niitä, aloin myös tuntee iloa, kun tutkin niitä löytääkseni vastauksia omiin ja tutkijoideni ongelmiin.

Lähetystyöni jälkeen kestitsin edelleen itseäni pyhillä kirjoituksilla päivittäin. Koska tämä tottumus toi Pyhän Hengen vaikutusta elämään, sain Hänen ohjaukseen avukseni siinä, kuinka käytän aikani tehokkaammin. Sen seurauksena pärjäsin paremmin koulussa ja myöhemmin työelämässä. Hyvien päätösten tekemisestä tuli helpompaa. Rukoilin enemmän ja täytin utterammin kirkon tehtäviäni. Itseni kestittäminen pyhillä kirjoituksilla päivittäin ei ratkaissut kaikkia ongelmiani, mutta elämästä tuli helpompaa.

Elokuussa 2005 presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008) esitti haasteen lukea tai lukea uudelleen Mormonin kirja ennen vuoden loppua.⁴ Koska luin jo muutenkin Mormonin kirjaa päivittäin, olin jo edennyt Eterin tai Moronin kirjaan. Niinpä saatuaani koko kirjan luettua viikkoa tai kahta myöhemmin päättelin vastanneeni presidentti Hinckleyn haasteeseen.

Mutta sitten perheemme luona kävi uskollinen kotiopettaja. Hän kysyi, kuinka toteutin presidentti Hinckleyn kutsua.

Kerroin hänelle, että olin niin onnekas, että olin aloittanut Mormonin kirjan lukemisen ennen presidentti Hinckleyn haastetta. Sitten hie-man omahyväisenä ilmoitin, että olin suorittanut tehtävän loppuun.

Onneksi kotiopettajani näki asiat toisin. Kun hän lempeästi oikaisi minua, Hengen ääni kuiskasi minulle, että kotiopettajani oli oikeassa.

Nyt minun oli luettava kaksi lukua päivässä

saadakseni tehtävän suoritettua vuoden loppuun mennessä. Lisätessäni Mormonin kirjan lukemista huomasin, että elämäni tuli vieläkin enemmän voimaa. Koin enemmän iloa. Näin asiat selkeämmin. Tein parannusta vieläkin useammin. Halusin palvella ja pelastaa muita. Olin vähemmän altis Saatanan petoksille ja kiusauksille. Rakastin Vapahtajaa enemmän.

Sen vuoden marraskuussa minut kutsuttiin seurakuntamme piispaksi. Presidentti Hinckleyn haasteeseen vastaaminen oli valmistanut minua tuohon kutsumukseen. Sen jälkeen olen pannut merkille, että mitä kiireisemmäksi tulen joko työssä tai kirkossa, sitä enemmän minun pitää tutkia pyhiä kirjoituksia ja etenkin Mormonin kirjaa.

Te voitte saada samat siunaukset ja voiman elämäänne, jos tekin kestittäte itseänne päivittäin pyhillä kirjoituksilla. Lupaan, että jos kestittäte itseänne päivittäin pyhillä kirjoituksilla, etenkin Mormonin kirjalla, niin kutsutte Hengen vaikutusta elämäänne ja silloin luonnollisesti rukoilette päivittäin, teette useammin parannusta ja teistä on helpompaa käydä kirkossa ja nauttia sakramentti viikoittain.

Todistan, että kun teette pieniä asioita ja turvaatte Herraan, voitte löytää rakkautta, iloa, rauhaa ja onnea olosuhteistanne riippumatta. Todistan myös, että se on mahdollista Jeesuksen Kristuksen uhrin ansiosta. Kaikki hyvä tulee Hänen ansiostaan (ks. Moroni 7:22, 24). ■

Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuudessa 5. joulukuuta 2017 pidetystä puheesta "Happiness, Deceit, and Small Things" [Onni, petos ja pienet asiat].

VIITTEET

1. Kun olemme lujia uskossa Kristuksen, me voimme kestittää itseämme Jumalan rakkaudella olosuhteistamme riippumatta.
2. Haastattelumuistiinpanot ja niiden puhtaaksikirjoitukset ovat kirjoittajan hallussa.
3. Ks. Ezra Taft Benson, "Pyhä tehtävä", *Valkeus*, konferenssiraportti 156. vuosikonferenssista, s. 79–80; ks. myös "Mormonin kirja – uskontomme lakikivi" *Liahona*, lokakuu 2011, s. 53–58.
4. Ks. Gordon B. Hinckley, "Elävä ja tosi todistus", *Liahona*, elokuu 2005, s. 2–6.

Edes hurrikaani ei voinut pysäyttää meitä

Pian sen jälkeen kun palasin lähetystyöstä, minut kutsuttiin tansseihin. Tansseissa kadotin puhelimeni, ja eräs nuorukainen tarjoutui auttamaan sen etsimisessä. Jutellessamme huomasimme, että olemme kumpikin palvelleet lähetystyössä ja että meillä on monia yhteisiä ajatuksia ja tavoitteita.

Suhteemme kehittyi edelleen, ja menimme kihloihin. Unelmanamme oli tulla sinetöidyiksi Washington D.C:n temppelessä ennen kuin se suljettaisiin peruskorjauksen vuoksi maaliskuussa 2018. Tehtyämme tuon päätöksen meitä kuitenkin koeteltiin. Ensinnäkin minä menetin työpaikkani, eikä minulla ollut mitään keinoa säästää rahaa temppeeliin menoamme varten. Seuraavaksi Puerto Ricoon oli suuntaamassa hurrikaani, joka iskisi juuri ennen häääpäiväämme.

Kun hurrikaani Maria sitten iski, se hävitti suuresti kaunista saartamme.

Myymälät suljettiin. Sähköt katkesivat, ja vettä, ruokaa ja muita perusvarusteita oli vaikea löytää. Me menetimme kaiken, mitä olimme suunnitelleet käyttää häävastaanotollamme. Meidän oli peruttava vastaanotto, ja näytti siltä kuin meidän olisi peruttava vihkimsemmekin. Matkustaminen Puerto Ricoon ja sieltä pois oli rajoitettua, eikä kukaan tiennyt, kuinka pitkään sitä kestäisi. Aloin lannistua, ja mieleni täyttyi epäilyksillä ja hämmennyksellä.

Eräänä iltana puhuimme sulhaseni kanssa tilanteestamme. Matkustaminen oli epävarmaa, eikä meillä olisi vastaanottoa eikä häävaatteita, mutta Henki vahvisti, että meidän pitäisi turvata Herraan. Tärkeintä oli tulla sinetöidyksi temppelessä. Rukoilimme taivaalliselta Isältä apua.

Kun lentoliikenne Puerto Ricosta taas alkoi, meidän oli tehtävä uudet lentosuunnitelmat ja varattava uusi

sinetöimispäivä. Hurrikaanin jälkeen viestintäyhteydet olivat viikkojen ajan poikki, mutta erään ystävän matkapuhelin toimi. Hän antoi meidän ottaa sillä yhteyden temppeeliin. Pystyimme järjestämään kaiken uudelleen, jotta meidät voitaisiin yhä sinetöidä! Muutama viikko ennen matkaamme sukulaiset ja ystävät lahjoittivat kenkiä ja vaatteita ja auttoivat meitä hankkimaan paljon tarpeellista vihkimistämme varten.

Kun viimein astuimme temppeeliin, jätimme kaikki huolestamme taakse. Käsi kädessä aloitimme yhteisen tulevaisuutemme. Voin todella sanoa, että tunsin Herran käden ohjaavan meitä ja vakuuttavan meille, että niin kauan kuin luotimme Häneen, kaikki järjestyisi. Nyt meitä on siunattu kauniilla pojalla ja me olemme perhe, joka on sinetöity yhteen koko iankaikkisuudeksi. ■

Koraima Santiago de Jesus, San Juan, Puerto Rico

Hurrikaani Marian jälkeen näytti siltä kuin meidän olisi peruttava vihkimisemme.

"Tätä se on!"

Saavuini kotiin myöhään eräänä talvi-iltana hoidettuani piispana monia puhuttelujä. Olin aivan lopussa. Työssä oli ollut stressaavaa viikkojen ajan, ja perheen ja kirkon vastuulliset tehtävät herättivät tunteen, että minua oli venytetty yli kestämykseni.

Sinä iltana minun oli korjattava autoani, jotta pääsisin töihin seuraavana aamuna. Kun vedin haalarit ylleni, muutuini piispasta mekaanikoksi. Makasin kylmällä autotallin lattialla auton alla ja aloin työskennellä. Miksi minun oli palettava, oltava uuvuksissa ja ruhojottava rystyseni, vaikka olin jo tehnyt niin lujasti töitä sinä päivänä? Menetin kärsivällisyyteni ja aloitin marisevan, anelevan rukouksen taivaalliselle Isälle.

"Onko mahdollista, että voisit auttaa minua vähän?" sanoin. "Yritän parhaani, että olisin hyvä isä, aviomies ja piispa ja että eläisin käskyjen mukaan. Enkö palvelisi paremmin, jos saisini vähän levätä?"

Autathan minua saamaan tämän valmiiksi, jotta voin mennä nukkumaan."

Äkkiä mieleeni tuli voimakkaana kolme selkeää, erillistä sanaa: "Tätä se on!"

"Mitä?" vastasin.

Sanat tulivat uudelleen: "Tätä se on!"

Ymmärrys alkoi täyttää mieleni ja sydämeni, kun sanat toistuivat kolmannen kerran: "Tätä se on!" Nuo sanat toivat viestin hengelleni. "Se" oli elämä kuolevaisuudessa, ja minä koin kasvun hetkeä, jonka tarkoituksena oli auttaa minua tulemaan sellaiseksi kuin taivaallinen Isä haluaa minun tulevan. Oli kuin Henki olisi sanonut minulle: "Odotitko, ettei tällä maallisella matkalla olisi kamppailuja?" Kun nousin siltä jäätävältä sementtilattialta, en ollut enää sama ihminen.

Riippuen siitä, kuinka reagoimme koettelemuksiin, ne voi nähdä lahjoina rakastavalta Isältä taivaassa. Hän

Korjasin autoani, kun mieleeni tuli voimakkaana selkeä viesti.

tarjoaa meille tilaisuuden kohdata koettelemuksia, jotta voimme oppia kääntymään Hänen puoleensa. Kun teemme niin, meitä siunataan ja opimme ja kasvamme hengellisesti.

Ne kolme sanaa, jotka tulivat mieleeni sinä kylmänä iltana autotallini sementtilattialla, ovat olleet minulle siunauksena yli 35 vuoden ajan. Yritän kovasti huolehtia siitä, ettei yksikään koettelemus mene hukkaan. Näen koettelemukset tilaisuuksina oppia asioita, joita en kenties koskaan oppisi millään muulla tavalla. ■

Richard J. Anderson, Utah, USA

Näin isäni laulavan

Olin ollut lähetystyössä Honoluluissa Havaijissa Yhdysvalloissa vasta neljä ja puoli kuukautta, kun sain voimakkaan sairauskohtauksen, minkä jälkeen minulla diagnosoitiin epilepsia. Seuraavat kuukaudet toivat mukanaan sairaalakäyntejä, lukemattomia kokeita ja uuden lääkityksen, jolla oli turhauttavia sivuvaikutuksia.

Siihen asti olin ollut niin keskittynyt lähetystyöhön, etten ollut juurikaan tuntenut koti-ikävää, mutta kun olin saanut sen kohtauksen, sydäntäni kivisti. Kaipasin vanhempiani ja tunsin olevani yksin, vaikka ympärilläni oli ihania, huolehtivia ihmisiä. En halunnut lähteä kotiin mutta halusin tuntea rauhaa.

Lähetysjohtajani luvalla puhuin vanhempieni kanssa puhelimesta lääkityksestäni. Isäni, joka oli juuri toteuttanut

elinikäisen haaveensa liittyä Temppelaukion tabernaakkelikuoroon, vakuutti minulle, että hän laulaisi koko sydämeään minulle yleiskonferenssissa, joka alkaisi seuraavana päivänä.

Seuraavana aamuna rukoilin hartaasti rauhaa, jota niin kiihkeästi kaipaasin. Olin saanut aiemmin vastauksia erityisiin kysymyksiini yleiskonferenssista, ja luotin siihen, että voisin jälleen saada johdatusta. Kun konferenssi alkoi, kuoro lauloi laulun ”Lapset Herran” (*MAP-lauluja*, 49). Heti ensimmäisen minuutin kuluessa näin isäni televisioruudulla. Kamera tarkentui hänen kasvoihinsa melkoiseksi aikaa.

Kyyneleet tulvivat silmiini suunnattoman rauhantunteen vallatessa minut. Tiesin, että Jumala rakasti minua. Hän tiesi tarkalleen, mitä tarvitsin sinä

päivänä – yksinkertaisen vakuutuksen siitä, että Hän oli lähellä ja oli tietoinen minusta. Tunsin Jumalan rakastavan minua ja siten myös perheeni, toverieni ja lähetysjohtajani rakastavan minua. Sen sijaan että olisin tuntenut olevani kuormittunut, näin nyt tilaisuuden päästä lähemmäksi Herraa.

Terveysshaasteeni eivät kadonneet. Minun oli sittenkin lopetettava lähetystyöni etujasssa, mutta tiesin, että Jumala oli lähellä ja että Hän rakasti minua. Tuo vakuutus on seurannut mukana monissa muissa murheissa ja on antanut minulle toivoa synkimpinä hetkinäni. Muut voivat pitää sitä sattumana, mutta minä tiedän, että kun näin isäni laulavan Jumalan rakkaudesta, se oli pieni ihme omalla hädän hetkelläni. ■

Maria Oka, Kalifornia, USA

Kyyneleet tulvivat silmiini, kun näin isäni televisioruudulla.

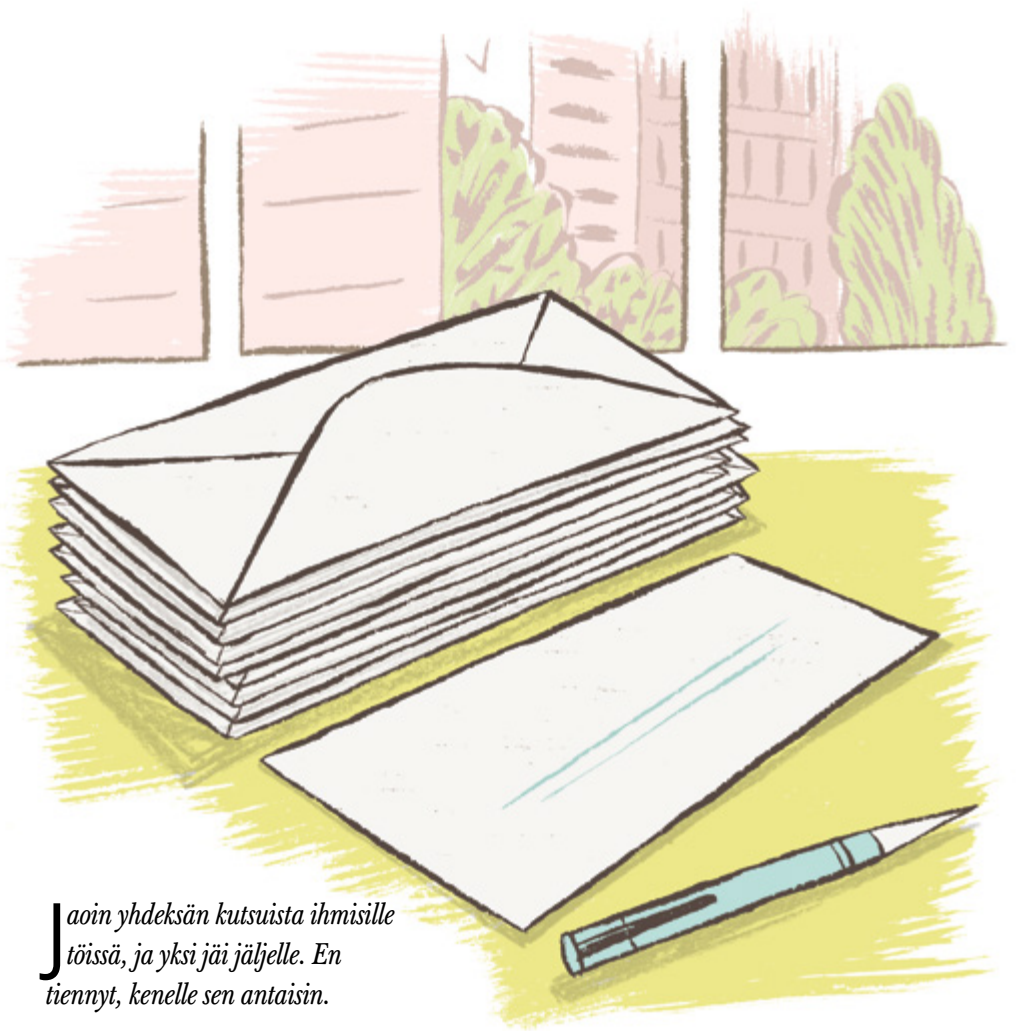
Kutsu Ricardolle

Kun kuulen jostakin kirkon toiminnasta, kutsun aina mukaan kymmenen ihmistä, jotka eivät ole kirkon jäseniä. Olen tehnyt niin vuosien ajan. Laadin kutsut ja panen kunkin niistä valkoiseen kirjekuoreen ja rukoilen Hengen johdatusta. Sitten jaan kutsut. Harvoin käy niin, että kaikki kymmenen osallistuvat, mutta jos yksikin osallistuu, tunnen onnistuneeni.

Useita vuosia sitten laadin kymmenen kutsua aviopareille tarkoitettuun takkavalkeailtaan. Jaoin niistä yhdeksän ihmisille töissä, ja yksi jäi jäljelle. En tiennyt, kenelle sen antaisin. Minuutteja myöhemmin pöytäni ohitse kulki Ricardo, eräs myyntiedustaja. Tunsin innoitusta kutsua hänet, vaikka hän olikin kieltäytynyt erään toisen työtoverin kutsusta osallistua tämän työtoverin kirkon tapahtumaan. En uskonut Ricardon olevan kiinnostunut.

Mutta kun Ricardo kulki uudelleen pöytäni ohi matkalla ulos, tunsin jälleen saman kehotuksen. Hän lähti kuitenkin niin nopeasti, ettei minulla ollut tilaisuutta puhua hänen kanssaan. Rukoilin, että Ricardo palaisi, jos minun oli tarkoitus antaa hänelle kutsu.

Kun olin lopettanut rukouksen, Ricardo tuli takaisin kysymään minulta erästä asiaa. Sen jälkeen sanoin: ”Ricardo, kirkossani on aviopareille tarkoitettu tilaisuus. Siellä kerrotaan kokemuksista siitä, kuinka voi elää onnellisena joka päivä. Sen jälkeen on tanssia. Jos kutsun sinut, tuletko?”

Jaoin yhdeksän kutsusta ihmisille töissä, ja yksi jäi jäljelle. En tiennyt, kenelle sen antaisin.

”Tietenkin!” Ricardo sanoi, mutta hänen vastauksensa ei vakuuttanut minua.

”Ainakin tein oman osani”, ajattelin.

Vaimoni ja minä tulimme tilaisuuteen hyvissä ajoin tervehtimään ihmisiä heidän saapuessaan. Yllättäen näin Ricardon vaimonsa Reginan kanssa. Esittelin heidät vaimolleni ja muille osallistujille. Koko illan ajan Ricardo ja Regina näyttivät viihtyvän. Hämmästyin, kun he sanoivat tulevansa kirkkoon sunnuntaina oppimaan lisää.

Ricardo, Regina ja heidän kaksi

lastaan tosiaan oppivat lisää. Ennen pitkä he liittyivät kirkkoon. Myöhemmin heidät sinetöitiin tempelissä. Ricardo kertoi minulle kerran, että hän ja hänen vaimonsa olivat puhuneet avioerosta, mutta sitten Herra oli johdattanut Ricardon toimistooni.

Olen sittemmin pyytänyt Jumalaa antamaan minulle anteeksi sen, että ajattelin, ettei Ricardo ottaisi vastaan kutsuani. Olen oppinut, että on tärkeää kutsua jokainen. Koskaan ei tiedä, kuka ottaa vastaan kutsun. ■

Martin Apolo Cordova, Paraná, Brasilia

Liiketoiminta kukoistaa

Joshua J. Perkey
kirkon lehdet

Kun Teddy Reyesin kohdalla yksi ovi sulkeutui, hänen omavaraisuuskursseilla oppimiensa asioiden ansiosta avautui pian toinen ovi.

Kello on neljä aamulla Santo Domingossa Dominikaanisessa tasavallassa, mutta Teddy Reyes on jo työn touhussa. Hänellä on tänään paljon tehtävää pitääkseen kukoistavan liiketoimintansa vauhdissa. Hän aloittaa viipaloimalla tomaatteja ja leipää. Sitten hän valmistaa erikoiskastikkeensa.

Aamukuuteen mennessä kaksi työntekijää saapuu auttamaan häntä, ja valmistelut nopeutuvat. Aamukahdeksaan mennessä he ovat valmistaneet 300 voileipää, käärineet ne yksittäin muovikelmuun ja pakanneet pusseihin. Paikalle saapuu kuusi työntekijää lisää, ja koko joukko lähtee ulos myymään.

Aamuyhdeksään mennessä kaikki voileivät muutamaa lukuun ottamatta – ne kolme tai neljä, jotka Teddy on säästänyt ruoaksi tiimilleen – on myyty.

Teddyn yritys menestyy hyvin. Mutta aina tilanne ei ole ollut helppo. Itse asiassa viiden viime vuoden aikana hän ei ole pystynyt löytämään vakituista työpaikkaa valitsemassaan ammatissa – lakimiehenä.

Kuinka siis Teddy siirtyi asiakkaiden neuvomisesta voileipiä myyntiin? Se vaati tietenkin paljon kovaa työtä mutta

myös niiden periaatteiden huolellista soveltamista käytäntöön, jotka hän oli oppinut kirkon omavaraisuuspalvelujen järjestämällä kursseilla.

Työpaikan menetys

Viisi vuotta sitten elämä näytti Teddystä upealta. Hänellä oli hyvä työpaikka lakimiehenä, hän oli äskettäin mennyt naimisiin ja hän oli kastanut vaimonsa. ”Mutta meillä oli joitakin haasteita”, hän sanoo, ”ja minä menetin työpaikkani.”

Seuraavien neljän vuoden aikana Teddyllä oli vaikeuksia löytää työtä. ”Oli paljon töitä, joita voisin tehdä, mutta kukaan ei halunnut maksaa minulle palkkaa. Yritin aloitella itsekseni erilaisia hankkeita, mutta sekään ei toiminut.”

Hänen vaimollaan Stephanylla oli hyvä työpaikka, mutta vaimon palkka ei yksinään riittänyt laskujen maksamiseen. Pian aviopari sai lapsen. He olivat riemuissaan, mutta heillä oli taloudellisesti yhä tiukempaa. He menettivät talonsa, heidän oli myytävä autonsa ja käytettävä kaikki säästönsä. Viimein heidän oli muutettava pieneen taloon, jonka Stephanyn äiti omisti.

Mutta Teddy ei antanut periksi. Pian ilmaantui odottamaton tilaisuus.

Omavaraisuuden voima

Vuosien kamppailemisen jälkeen Teddy tiesi, että oli muutoksen aika.

”Päätin osallistua kirkon omavaraisuuskursseille”, hän sanoo. ”Olin kuullut niistä, mutta olin aina ajatellut, etteivät ne olleet minua varten. Ajattelin, että niissä opetettiin vain

yksinään toimimista. Kurssit olivat erinomaisia.”

Ensiksi Teddy liittyi Henkilökohdalliset raha-asiat -ryhmään. Sitten hän liittyi Oman liikeyrityksen perustaminen ja liiketoiminnan laajentaminen -ryhmään. Ryhmien kursseilla Teddyn tiedot liiketoiminnasta kasvoivat ja hän kasvoi myös hengellisesti.

”Niihin kursseihin osallistuminen muutti kaiken”, hän sanoo. ”Päätin tehdä kaiken, mitä minulle opetettiin. Ja taloustilanteeni muuttui heti. Aloin maksaa täydet kymmenykset, rukoilla päivittäin, tutkia pyhiä kirjoituksia ja osoittaa uskoa. Ja asiat muuttuivat – aloin säästää rahaa ja pyhittää lepöpäivän. Jokainen periaate oli minulle siunaukseksi.”

Liikeyrityksen perustaminen ja liiketoiminnan laajentaminen -ryhmässään Teddy oppi tunnistamaan mahdollisen tuotteen, joka voisi hyödyttää asiakaita paikkakunnalla, jolla hän asuu. Kun hän arvioi, mitä ihmiset halusivat, innoitusta alkoi virrata. Hänen asuinpaikkakunnallaan ihmiset pitävät tuoreista voileivistä, mutta he pitävät myös siitä, että ne voi tilata oman maun mukaan – ja että ne toimitetaan heille.

”Monissa ravintoloissa on erikoiskastike, joka saa heidän ruokansa erottumaan joukosta”, Teddy sanoo. ”Niinpä kehitin voileiville oman erikoiskastikkeeni!”

Liiketoiminnan laajentaminen

Sinä päivänä, jolloin Teddy aloitti liiketoiminnan, hän valmisti 30 voileipää.

”Puoli tuntia myöhemmin olin taas

kotona”, hän sanoo. ”Vaimoni huolestui löytäessään minut sohvalta. Hän kysyi, miksi olin jo kotona – eikö minun pitänyt olla myymässä voileipiä? Olin jo myynyt ne kaikki!”

Muutaman seuraavan viikon ajan Teddy otti yhteyttä paikallisiin yritysisiin ja kouluihin. Monet olivat innokkaita ostamaan hänen voileipiään, ja hänen liiketoimintansa alkoi laajeta. Hän oppi nopeasti huolehtimaan tuoreista vihanneksista niin, että ne säilyvät pidempään. Hän tietää myös tarkalleen, kuinka pitkään hänen erikoiskastikkeensa säilyy. Hän tilaa ja hakee leivät joka ilta. Hän ostaa lauantaisin alennuksessa olevia vihanneksia, jolloin ne maksavat vähemmän mutta ovat silti hyviä maanantaina.

Pian hän sai tilauksia erityyppisistä voileivistä ja vielä suurempia tilauksia erityistilanteisiin. Hän tarvitsi apua ja alkoi palkata työntekijöitä.

Muodostamalla hyvät suhteet paikallisiin kouluihin ja liikeyrityksiin Teddy loi aktiivisen vakioasiakaskunnan. Neljän kuukauden kuluttua hänellä oli kahdeksan työntekijää ja hän myi 300 voileipää päivässä viitenä päivänä viikossa. Hänen myyntitiiminsä oli niin tehokas, että se myi jokaisen voileivän jopa kesällä, jolloin koulut olivat kiinni. Nyt Teddy on valmis laajentamaan jälleen.

Koska hän osallistui omavaraisuuskursseille, hän sai innoitusta keksiä idean voileipien myymisestä. ”Tämän kirkosta saamani ohjauksen ja saamieni siunausten ansiosta minulla on erittäin vahva todistus kirkosta ja Jeesuksesta Kristuksesta”, hän sanoo. ■

Poikamme on taivaallisen Isän poika

Jerlyn Murphy

Suloinen pieni poikamme Hayden oli tähän maailmaan tullessaan sininen, ei hengittänyt ja kamppaili hengestään. Ei itkua. Ei liikettä.

Kun lääkärit ja sairaanhoitajat säntäilivät sairaalahuoneessa, tiesin, että jotakin oli pahasti vialla. Mieheni ja isäni antoivat nopeasti Haydenille pappouden siunauksen, ja Hayden kiidätettiin tehohoitoon. Pian hänellä diagnosoitiin harvinainen sydämen toimintahäiriö. Muutaman päivän kuluessa hän oli useassa sydänleikkauksessa.

Pappouden siunausten, paaston ja rukousten ihmeellisellä voimalla Hayden vastoin kaikkia odotuksia selvisi hengissä. Olimme pakahtua ilosta tuodessamme poikamme kotiin ja aloittaessamme uuden yhteisen elämämme.

Hayden toi mittaamatonta iloa elämäämme. Me hellimme ja rakastimme häntä. Mutta kun aikaa kului, aloin olla huolissani siitä, ettei hän edistynyt odotusten mukaisesti. Vaikka asiantuntijat vakuuttivat meille, että hän ottaisi muut ennen pitkää kehityksessä kiinni, tunsin kalvavaa levottomuutta yrittäessäni auttaa poikaamme.

Mieheni ja minä pyrimme selvittämään kaiken mahdollisen Haydenin sairaudesta. Teimme kaiken, mitä lääkärit käskivät meidän tehdä. Silti edistymistä ei tapahtunut.

Minä väsyin ja turhauduin. Pyysin taivaallista Isää auttamaan minua niin, että löytäisin jonkun, joka voisi auttaa Haydenia, mutta apua ei tullut. Haydenin tila huononi. Hän alkoi saada sairauskohtauksia. Olimme

peloissamme. Luulimme menettävämme hänet.

Yhtenä iltana olin hereillä myöhään etsimässä vastauksia. Kirjoitin Haydenille kirjeen. Kerroin hänelle, kuinka paljon rakastan häntä ja kuinka kovasti yritin tehdä hänen elämästään helpompaa. Lupasin, että käyttäisin loppuelämäni siihen, että yritän saada hänelle hänen tarvitsemaansa apua.

Hetkellisesti turhautuminen ja epävarmuus ottivat minut valtaansa. Polvistuin ja kysyin taivaalliselta Isältä: ”Miksi?” Ajattelin, että Hän oli lähettänyt Haydenin minulle, koska Hän tiesi, etten koskaan lakkaisi yrittämästä auttaa poikaamme. Miksi siis en löytänyt mitään vastauksia? Miksi jokainen uusi lääkäri ja jokainen uusi hoitokeino johti uuteen umpikujaan? Eikö taivaallinen Isä rakastanut Haydenia?

En koskaan unohda sitä hetkeä. Minut täytti äkkiä pakahduttava rakkauden tunne. Mieleeni tulivat sanat, jotka eivät olleet omiani: ”Jerlyn, luuletko rakastavasi häntä enemmän kuin minä rakastan?”

Jähmetyin. Aika pysähtyi. Kyyneleet virtasivat poskiani pitkin – eivät turhautumisen vuoksi kuten aiemmin vaan toivon, ymmärryksen ja rakkauden vuoksi.

Sinä yhtenä hetkenä kaikki muuttui. Sydämeni pehmeni. Kysymykseni muuttuivat. Ymmärrän nyt, että taivaallinen Isäni rakastaa Haydenia täydellisellä rakkaudella. Hayden lähetettiin tänne ruumiissa, joka sopii hänen

tarpeisiinsa ja hänen mahdollisuuksiinsa kasvaa ja oppia. Hänellä on oma ainutkertainen kykyjen ja haasteiden joukkonsa, aivan kuten meillä jokaisella. Olen tullut tietämään, että lapset, joilla on erityistarpeita, ovat kallisarvoisia ja rakkaita taivaallisen Isän lapsia, joilla on erityinen tehtävä täällä maan päällä.

Mieheni ja minä saamme jatkuvasti vastauksia ja siunauksia, mutta ne tulevat Herran aikataulun mukaan, eivät omamme. Meitä on johdettu oikeiden kirjojen,

terapioiden, koulujen ja opettajien luo, jotka auttavat Haydenia menestymään elämässään kuolevaisuudessa. Me

pyrimme etsimään sen polun, jonka taivaallinen Isämme on asettanut Haydenia varten, eikä sitä, jota me halusimme hänen kulkevan. Me teemme kaiken voitavamme auttaaksemme Haydenia saavuttamaan jumalalliset mahdollisuutensa ja elämään elämää, jonka hänen taivaallinen Isänsä on tarkoittanut hänelle. Ymmärryksemme taivaallisen Isän suunnitelmasta on ollut todella paljon selkeämpi sen jälkeen kun ymmärsimme, että Hayden oli Hänen ennen kuin Hayden oli meidän. ■

Kirjoittaja asuu Arizonassa Yhdysvalloissa.

Mieleeni tulivat sanat, jotka eivät olleet omiani: ”Luuletko rakastavasi häntä enemmän kuin minä rakastan?”

RUUMIS - KORVAAMATON LAHJA

”Yleensä tuntemattomista syistä joillakin ihmisillä on syntyessään fyysisiä rajoitteita. Jotkin ruumiin osat voivat olla epänormaaleja. Säätelijärjestelmät saattavat olla epätasapainossa. Ja kaikkien meidän ruumis on alttiina sairaudelle ja kuolemalle. Siitä huolimatta fyysisen ruumiin lahja on mittaamattoman arvokas. Ilman sitä me emme voi saavuttaa ilon täyteyttä.

Jumalallisen päämäärän saavuttamiseen ei tarvita täydellistä ruumista. Itse asiassa eräät suloisimmista hengistä asuvat haurassa kehyksissä. Ne, joilla on suuria fyysisiä haasteita, kehittävät usein suurta hengellistä voimaa juuri haasteidensa vuoksi. Sellaiset ihmiset ovat oikeutettuja kaikkiin siunauksiin, joita Jumalalla on varattuna uskollisille ja kuuliaisille lapsilleen.”

Ks. presidentti Russell M. Nelson, ”Olemme Jumalan lapsia”, *Liahona*, tammikuu 1999, s. 103.

Kuinka selviytyä murhenäytelmästä

Ennemmin tai myöhemmin lapset kohtaavat murhenäytelmiä, jotka ovat joko lähellä heitä tai kaukana. Mutta me ”voimme saada sisäisen rauhan siunauksen silloinkin kun maailma kaikkialla ympärillämme on sekasorron vallassa”¹. Seuraavassa on asioita, joita voit tehdä auttaaksesi lapsia tuntemaan tuota rauhaa.

Vakaus

Kun jotakin traagista tapahtuu, lapsista saattaa tuntua, että heidän maailmansa tasapaino järkkyy. Ole heille esimerkkinä vakaudesta. Puhu aiheesta rauhallisesti ja varmasti. Säilytä mahdollisimman pitkälle rutiini. Tee kaikki voitavasi pitääksenne edelleen perheillan, tutkiaksenne pyhiä kirjoituksia, rukoillaksenne ja ylläpitääksenne muita perheen tapoja. Aikanaan lapset voivat oppia, että vaikka heidän maailmansa järkkyykin, niin evankeliumi tuo näkökulmaa ja elämä jatkuu.

Kunnioitus

Osoita kunnioittavasi lasten tunteita. Kuuntele lapsia, osoita huomaavasi, mitä he tuntevat, ja kunnioita sitä. Näytä heille, että otat heidän huolensa vakavasti. Anna heille tilaa, jos he tarvitsevat sitä, mutta anna heidän tietää, että olet käytettävissä, kun he ovat valmiita puhumaan. Vastaa rehellisesti heidän ikäänsä sopivalla tavalla kysymyksiin, kun niitä herää. Anna lastesi tietää, että he voivat aina puhua sinulle peloistaan ja huolistaan.

Opastus

Lapsesi saattavat kysyä: ”Miksi Jumala antaa pahojen asioiden tapahtua?” Selitä, että sekä hyvät ajat että huonot ajat ovat osa elämää ja osa Jumalan iankaikkista suunnitelmaa. Hän sallii jokaisen ihmisen tehdä omat valintansa, ja joskus ihmiset tekevät huonoja valintoja, jotka aiheuttavat kärsimystä. Toisinaan murhenäytelmät eivät ole kenenkään vika vaan ovat vain osa luontoa. Kaikesta huolimatta taivaallinen Isä on lähellämme. Hänen avullaan me voimme oppia ja kasvaa jopa tuskallisten kokemusten myötä. Me voimme kääntyä Hänen puoleensa löytääksemme rauhaa.

Voimaannutus

Osoita lapsille, että heillä on voimaa vaikuttaa asioihin, näyttämällä heille jokin keino auttaa. Esimerkiksi he voisivat olla mukana keräämässä lahjoituksia katastrofien uhreille, käydä sairaan tai loukkaantuneen ystävän luona sairaalassa, ilahduttaa jotakuta, jonka perhe on kokenut menetyksen, tai rukoilla niiden puolesta, joilla on vaikeuksia. Me emme voi korjata kaikkea, mutta meillä on kyky tehdä paljon hyvää, ja ”me teemme työtä rauhan hyväksi aina kun olemme lievittämässä toisen ihmisen kärsimystä”².

Lohtu

Muistuta lapsillesi, että Jumala rakastaa heitä ja että sinä rakastat heitä. Älä anna perättömiä lupauksia siitä, ettei heille tapahdu koskaan mitään pahaa, vaan vakuuta heille, että he ovat juuri nyt turvassa ja että teet kaiken voitavasi suojellaksesi heitä. Vakuuta heille, että taivaallinen Isä auttaa heitä selviytymään mistä tahansa koettelemuksesta, joka heidän tielleen tulee.

Kun huomaat itse olevasi vastoinkäymisen lannistama, muista, että lopussa hyvä voittaa pahan. ”Me sodimme syntiä vastaan, mutta meidän ei pidä luopua toivosta”, on presidentti Thomas S. Monson (1927–2018) opettanut. ”Se on sota, jonka me voimme voittaa ja jonka me voitamme. Taivaallinen Isämme on antanut meille tarvitsemamme välineet sen tekemiseen. Hän on johdossa. Meillä ei ole mitään pelättävää.”³ ■

VIITTEET

1. ”Peace” [Rauha], Gospel Topics [Evankeliumin aiheita] (englanniksi), topics.lds.org.
2. ”Peace”, Gospel Topics.
3. Thomas S. Monson, ”Taaksepäin katsoen ja eteenpäin kulkien”, *Liahona*, toukokuu 2008, s. 90.

LAPSILLE

Tämän kuukauden *Ystävä*-osiossa:

- ”Minä näen hänet jälleen” (s. Y20)
- ”Lohtukortit” (s. Y21).

Voit hakea lisää lähdeaineistoa menemällä sivustolle lessonhelps.lds.org ja napsauttamalla ”Lesson Helps by Topic” [Lisäapua oppi-aiheeseen aiheittain].

TEINI-ikäisille

Tässä numerossa:

- ”Löydä rauhaa itsellesi ja muille vaikeina aikoina” (s. 52–53).

Lisää lähteitä on sivustolla youth.lds.org.

Johdattaako Jumala minua?

Elämämme on täynnä suuria valintoja: mikä työura valita, kenen kanssa mennä naimisiin, minne lähteä opiskelemaan jne. Elämämme on myös täynnä päivittäisiä huolenaiheita: kuinka valita paras tapa käyttää aikaa, kuinka yrittää ymmärtää oppia ja kuinka löytää rauhaa koettelemusten keskellä. Kaiken kaikkiaan me tosiaan **tarvitsemme henkilökohtaista ilmoitusta**. Mutta joskus voi olla vaikea tietää, kuinka saada sitä ja kuinka tunnistaa se, kun sitä saamme. Kun emme saa vastauksia tai emme tunnista niitä, saatamme miettiä: "Oliko se Henki vaiko vain oma ideani?" "Miksi tunsin innoitusta tehdä niin ja sitten epäonnistuin?" "Miksi minusta tuntuu, ettei Jumala vastaa rukouksiini?"

Onneksi artikkelissa "Päätöksiä tehdessä: tahdonvapaus verrattuna ilmoitukseen" (s. 44) Erin kertoo oman kokemuksensa henkilökohtaisesta ilmoituksesta, kun hänen oli tehtävä elämää muuttava päätös. Vaikka **Jumala haluaa johdattaa meitä**, Hän haluaa myös auttaa meitä oppimaan, kuinka luottaa tahdonvapau-
teemme hyvien valintojen tekemiseksi.

Se, että opit, kuinka Pyhä Henki puhuu sinulle henkilökohtaisesti, on myös tärkeä osa ilmoituksen saamista ja tunnistamista. Se voi olla erilaista meidän jokaisen kohdalla. Sivulla 48 moni **nuori aikuinen kertoo, kuinka he saavat ilmoitusta**.

Pelkästään sähköisesti ilmestyvässä artikkelissa Aspen neuvoo meitä: "Harjoita hengellisiä lihaksiasi."

Tulevaisuuden ajattelemisen voi olla hämmentävää, jopa pelottavaa. Etenkin kun on nuori aikuinen. Mutta kun muistan, kuinka **Jumala on johdattanut elämäni** aiemmin, saan siitä rohkeutta kulkea eteenpäin ja toimia luottaen siihen, että **Hän antaa minulle edelleenkin tarvitsemaani johdatusta** matkan varrella.

Parhain terveisin

Katie Sue Embley

Katie Sue

PARAS NEUVO...

Nuoret aikuiset kertovat parhaita saamia neuvoja, jotka koskevat henkilökohtaisen ilmoituksen saamista:

"EFY-tapahtuman ohjaajani sanoi minulle kerran: 'Kehitä suhdettasi Jumalaan kirjaimellisena henkesi Isänä. Mitä lujempi on suhteesi Häneen, sitä paremmin ymmärrät ja saat johdatusta.' Se on muuttanut rukouksiani valtavasti."

- **Grant Goolsby, Kalifornia, USA**

"Vaarnamme patriarkka on pannut jokaisen oppimaan ulkoa yhden ainoan virkkeen: 'Saadaksesi ilmoitusta lue ilmoitusta.' Minulle on ollut siitä suurta apua, kun olen lukenut pyhiä kirjoituksia."

- **Shellby Tippetts, Missouri, USA**

"Käytä aikaa pohdiskelemiseen. Joseph Smith pohdiskeli kohtaa Jaakob 1:5 ennen kuin päätti toimia. Toisinaan taivaallinen Isä haluaa meidän panostavan rukoukseen ja tutkimiseen ennen kuin Hän antaa meille vastauksia. Sillä tavoin opimme eniten."

- **Natasha Herbst, Utah, USA**

"Kuuntele sydämelläsi, älä korvillasi."

- **Sai Tua, Amerikan Samoa**

Mikä on paras neuvo, mitä olet ikinä saanut parannuksesta? Lähetä vastauksesi sivustolla liahona.lds.org 30. huhtikuuta 2019 mennessä.

TIETOA NUORIIN AIKUISIIN KUULUVISTA KIRJOITAJISTA

Erin Rider on asianajaja ja toimii toisena juontajana podcastissa. Hän juoksi juuri ensimmäisen puolimaratoninsa. Vapaa-aikanaan hän nauttii lukemisesta, patikoinnista, vesilautailusta ja ajanvietosta perheen ja ystävien kanssa.

Aspen Stander on utahilainen kirjoittaja ja toimittaja Yhdysvalloista. Hän pitää patikoinnista, matkustelusta, lukemisesta ja pianonsoitosta.

Katie Sue Embley on sitä mieltä, että maailma on täynnä kauniita ihmisiä, joiden tarinat ansaitsevat tulla kuulluiksi. Hän opiskelee journalismia ja espanjan kieltä, ja hänen tavoitteenaan on #sharegoodness [jakaa hyvyyttä].

TÄSSÄ OSASTOSSA

44 Päätöksiä tehdessä: tahdonvapaus verrattuna ilmoitukseen
Erin Rider

48 Henkilökohtaista ilmoitusta juuri minulle

Etsi nämä artikkelit ja muita

- sivustolta liahona.lds.org
- kohdasta **NA-viikkojulkaisu** (Evankeliumiaiheisen kirjaston osiossa "Nuoret aikuiset")
- sivustolta [facebook.com/liahona](https://www.facebook.com/liahona)

JULKAISTAAN VAIN SÄHKÖISENÄ

Harjoita hengellisiä lihaksiasi
Aspen Stander

KERRO KOKEMUKSISTASI

Onko sinulla jokin upea kokemus, josta haluaisit kertoa? Vai haluatko nähdä artikkeleja tietyistä aiheista? Jos näin on, haluamme kuulla niistä sinulta! Voit lähettää artikkelisi tai palautteesi sivustolla liahona.lds.org.

Kun kyse on isoista päätöksistä, kuinka paljon meidän pitää luottaa siihen, että Jumala kertoo meille, mitä tehdä?

Päätöksiä tehdessä: tahdonvapaus verrattuna ilmoitukseen

Erin Rider

Meidän kaikkien on tehtävä joka päivä monia päätöksiä. Jotkin ovat melko tavanomaisia, kuten "Mitä puen päälleni?" "Mitä minun pitäisi syödä lounaaksi?" "Onko aika ostaa uusi auto vai voinko sinitellä vanhallani vielä vähän pidempään?" Mutta aina silloin tällöin eteemme tulee jokin suuri päätös – "Pitäisikö minun palata opiskelemaan?" "Pitäisikö minun ottaa vastaan tämä työ?" "Pitäisikö minun muuttaa uuteen kaupunkiin?" "Pitäisikö minun ostaa asunto?" "Pitäisikö minun seurustella tämän henkilön kanssa?" "Pitäisikö minun mennä naimisiin tämän henkilön kanssa?" ja niin edelleen.

Kun edessämme on isoja päätöksiä, meillä on taipumus – kuten sopivaa onkin – käyttää päätöksen tekemiseen hieman tavallista enemmän aikaa. Noudatamme neuvoa, joka annettiin Oliver Cowderylle kohdassa OL 9:8–9. Herra sanoo siinä:

"Mutta katso, minä sanon sinulle, että sinun täytyy tutkia sitä tarkoin mielessäsi; sitten sinun on kysyttävä minulta, onko se oikein, ja jos se on oikein, minä saatan sinun sydämesi palamaan sisälläsi; sen tähden sinä tunnet, että se on oikein.

Mutta ellei se ole oikein, sinulla ei ole mitään sellaisia tunteita, vaan ajatuksesi hämärtyvät, niin että unohdat sen, mikä on väärin."

Vaikka tämä on tosiaan hyvä neuvo, kun on kyse isoista päätöksistä, niin toisinaan me luotamme hieman liian paljon neuvon siihen osaan, jossa Jumala kertoo meille, mikä on oikein, emmekä riittävästi siihen osaan, jossa Hän käskee meidän tutkia sitä tarkoin mielessämme. Juutumme niin kokonaan odottamaan Jumalan vahvistusta päätöksillemme, että annamme uskomattomien tilaisuuksien mennä ohitsemme. Saatamme jopa ymmärtää tahdonvapauden roolin, mutta pelkäämme tehdä päätöstä, joka voisi viedä meidät pois meille ennalta määrätystä "suunnitelmasta", ja päädyimme olettamaan, että mikä tahansa muu kuin palava tunne sydämessä tai ääni taivaasta tarkoittaa, että päätöksemme on väärä. Meidän monien kohdalla tämä ääneen lausumaton jännite tahdonvapauden ja henkilökohtaisen ilmoituksen välillä johtaa tiettyyn merkitykselliseen kysymykseen: Mikä on Jumalan auttava rooli päätöksiä tehdessämme?

Jumalan rooli päätöksenteossamme

Tätä kysymystä käsitellään kenties parhaiten kertomuksessa Jeredin veljestä. Tässä kertomuksessa on kiinnostava kasvun kaava, joka opettaa meille siitä, miten Jumala odottaa meidän tekevän päätöksiä. Sen jälkeen kun kielet oli sekoitettu Babylonin tornilla, Jered pyytää veljeään kysymään Herralta, pitäisikö heidän lähteä maasta, ja jos pitäisi, minne heidän pitäisi mennä (ks. Et. 1:36–43). Jeredin veli kysyy, ja Herra johdattaa heidät merenrantaan. Heidän tehdessään matkaa Herra puhuu heille pilven sisässä ja ohjaa heidän matkansa jokaista vaihetta. Viimein he pääsevät merenrantaan, missä he viipyvät neljä vuotta.

Neljän vuoden jälkeen Jumala käskee Jeredin veljen rakentaa laivoja ja valmistautua valtameren ylitykseen. Kun Jeredin veli tajuaa, ettei laivoissa ole ilmaa, hän noudattaa samaa tuttua kaavaa mennä Jumalan luo ja kysyä, mitä hänen pitäisi tehdä. Kuten Jered odotti, Herra vastaa antamalla hänelle yksityiskohtaisia ohjeita aukkojen tekemisestä laivojen kanteen ja pohjaan. Huomaa ilmoituksen kaava tähän mennessä: Jumala antaa heille suunnitelman, he esittävät kysymyksiä siitä, kuinka suunnitelma toteutetaan, ja Jumala antaa yksityiskohtaisia ja selkeitä vastauksia.

Mutta kun Jeredin veli on tehnyt aukot laivoihin, hän tajuaa, ettei laivoissa ole valoa. Hän kysyy jälleen kerran Jumalalta, mitä hänen pitäisi tehdä. Vastauksen sijaan Jumala kuitenkin kysyy: "Mitä sinä tahdot minun tekevän, että teillä olisi valoa aluksissanne?" (Et. 2:23.) Sen sijaan että Herra antaisi yksityiskohtaisia ohjeita

kuten aiemmin, tällä kertaa Herra odottaa, että Jeredin veli päättää, mitä tehdä.

Tällaista Herran vastausta on kenties vaikeinta ymmärtää, kun yrittää tehdä päätöksen. Meitä opetetaan rukoilemaan ja odottamaan vastausta, joten luonnollisesti olemme huolissamme, kun emme kuule mitään vastausta. Usein ihmettellemme, onko se, ettemme saa selkeää vastausta, sitä ”ajatuksen hämärtymistä”, joka osoittaa valintamme olevan väärä. Toisinaan mietimme, tarkoittaako se sitä, ettemme ole riittävän vanhurskaita kuulemaan vastausta tai ettemme kysy ”vakain aikein” (ks. Moroni 10:4). Mutta on kolmaskin vaihtoehto, jota emme joskus tule miettineeksi – ehkäpä, kuten Jeredin veljen kohdalla, Jumala odottaa, että *me* teemme *oman* päätöksemme.

Päätöstä tekemässä

Minulla oli äskettäin edessäni tilanne, joka haastoi käsitykseni tahdonvapaudesta ja henkilökohtaisesta ilmoituksesta.

Kun jatko-opintoni lähestyivät loppuaan, sain muutaman työtarjouksen eri kaupunkeista enkä osannut päättää, mihin niistä tarttuisin. Jeredin veljen tavoin olin kokenut monia hetkiä, jolloin olin rukoillut jostakin suuresta päätöksestä ja Jumala oli antanut niihin melko selkeän vastauksen. Noihin aiempiin kokemuksiin luottaen aloin rukoilla ja pyytää Jumalalta, että Hän auttaisi minua päättämään, mikä työpaikka minun pitäisi ottaa vastaan. Tein myös oman osani ottamalla selvää jokaisesta työtarjouksesta ja neuvottelemalla monien ihmisten kanssa. Mutta rukoilinpa tai paastosinpa kuinka paljon tahansa, taivaat pysyivät hiljaa enkä saanut vastausta.

Päätöksenteon määräaika lähestyi, ja aloin hätäntyä. Eikö tämä ollut juuri sellainen päätös, josta Herran täytyy välittää, joten miksi Hän ei vastannut? Ehkäpä Hän ei välittänyt siitä, minkä työpaikan valitsisin, mutta Hänen täytyi välittää siitä, mihin kaupunkiin muuttaisin, koska

sillä olisi epäilemättä vaikutus elämääni. Herra oli aina ennen välittänyt päätöksistäni, joten miksi Hän ei välittäisi tästäkin?

Silti, vaikka yritin kuinka kovasti, vastausta ei kuulunut. Aloin miettiä, olinko ajautunut niin kauas Jumalasta, etten pystynyt kuulemaan Hänen vastaustaan. Mietin myös, enkö pystynyt kuulemaan sitä, koska alitajuisesti en *halunnut* kuulla vastausta. Viimein, päivä ennen määräaikaa, tiesin, että minun oli tehtävä valinta, joten käytin harkintakykyäni ja tein päätöksen. Sinä iltana rukoilin vain pyytäen, että Hän antaisi minun tietää, oliko päätökseni väärä. Vieläkään ei tullut vastausta, joten otin vastaan sen työpaikan.

Useita kuukausia myöhemmin epäilin edelleen päätöstäni, joten pyysin pappouden siunausta saadakseni varmuuden. Siinä siunauksessa minulle sanottiin, etten ollut saanut vastausta rukoukseeni, koska Herra oli tyytyväinen, tein minä minkä päätöksen tahansa.

Tämä siunaus vahvisti neuvon, jonka olin aiemmin saanut lähetysjohtajaltani hänen sanoessaan, ettei useinkaan sillä, minkä päätöksen teemme, ole oikeasti merkitystä. Jumala haluaa meidän oppivan seisomaan omilla jaloillamme ja päättämään, kuinka elää elämäämme. Lähetysjohtajani muistutti minua myös siitä, ettei Jumala, joka on taivaallinen Isämme, rankaise meitä eikä ota pois luvattuja tilaisuuksia, jos me vilpittömästi yritämme saada selville, mitä tehdä.

Jeredin veli olisi luultavasti voinut ehdottaa laivojen valaisemiseen miltei mitä ratkaisua tahansa, ja se olisi sopinut Herralle. Kokemuksen tarkoitus oli paitsi se, että Jeredin veli vahvistui uskossa, myös se, että hän oppi tekemään päätöksiä.

Käytä tahdonvapautta

Iankaikkisesta näkökulmasta katsotuna tahdonvapauden käyttäminen on henkilökohtaisen kasvun välttämätön

osatekijä. Ilman sitä me emme pysty tekemään sellaisia päätöksiä, jotka auttavat meitä saavuttamaan täydet mahdollisuutemme. Kasvu, kuten kaikki muukin evankeliumissa, tulee rivinä rivin päälle, opetuksena opetuksen päälle (ks. 2. Nefi 28:30). Jumala haluaa meidän olevan valmistautunutta kansaa, ei lamaantunutta kansaa, ja Hän odottaa meidän käyttävän tahdonvapauttamme elääksemme elämäämme niin hyvin kuin osaamme.

Kun sitten opimme löytämään tasapainon tahdonvapauden ja ilmoituksen välillä, voimme kokea todellista hengellistä kasvua. Näin tapahtui Jeredin veljelle. Ajateltuaan asiaa perusteellisesti hän teki työtä sulattaakseen kalliosta 16 kiveä ja pysyi Jumalaa koskettamaan niitä, jotta ne loistaisivat (ks. Et. 3:1–5). Kun Jumala tällä kertaa vastasi, kaikki muuttui. Sen sijaan että Jeredin veli olisi kuullut Jumalan äänen pilven sisästä, hän todella *näki* Herran, joka sekä ilmestyi hänelle henkilökohtaisesti että myös näytti

hänelle uskomattomia näkyjä maailmasta ja kaikesta, mitä oli tapahtuva (ks. Et. 3:6–26). On mahdollista, ettei Jeredin veli olisi ollut hengellisesti valmis saamaan tuota näkyä, ellei hän olisi ensin kokenut henkilökohtaista kasvua, joka koitui siitä, että hän oli tehnyt oman päätöksensä.

Päätöksiä tehdessämme meidän tulee tietenkin noudattaa Alman neuvoa "[kysyä] Herralta neuvoa kaikissa [tekemisissämme]" (Alma 37:37). Kun Herra sitten haluaa meidän tekevän jonkin tietyn päätöksen, Hän antaa meidän tietää sen ja näin estää meitä menemästä harhaan. Mutta meidän täytyy myös olla valmiita nousemaan ylös ja etenemään uskossa, saimmepa vastausta tai emme. Niin kauan kuin pidämme liittomme ja pysymme uskollisina Jeesuksen Kristuksen evankeliumille, me voimme tuntee varmuutta vanhurskaista päätöksistämme ja rauhaa siitä, että Herra on mieltynyt ponnisteluihimme. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

Mistä tiedät,
milloin kyse on
innoituksesta ja
milloin omista
ajatuksistasi?

Henkilökohtaista ilmoitusta **JUURI MINULLE**

Me elämme monien mahdollisuuksien maailmassa. Meillä on vapaus valita oma ammattimme, koulutuksemme, puolisoimme, asuinpaikkamme ja hyvin monia muitakin asioita. Se on todella sukupolvemme siunaus. Mutta toisaalta se tekee kaikista näistä valinnoista vaikeampia, koska on haastavaa tehdä päätöksiä, kun on niin monia polkuja ja tilaisuuksia, jotka johtavat hyviin asioihin. Kuinka teemme oikean valinnan, kun on niin monia mahdollisuuksia, jotka ovat hyviä? Kun tunnet olevasi eksyksissä ja hämmentynyt tässä päätösten mylläksessä, tiedä, että taivaallinen Isä haluaa ohjata sinua. Voit valita oikean polun ja saada etsimäsi vastaukset, jos seuraat Hänen ääntään. Tunnista, kuinka Hän puhuu sinulle, luota Häneen, seuraa profeettaa, ole kärsivällinen, ole myönteinen ja osoita uskoa, niin ennen pitkää sinua johdetaan oikeaan suuntaan.

– *Vira Vaštšenko, Kiova, Ukraina*

Olen koko elämäni ajan nähnyt, kuinka Herra on ohjannut minua, ja ymmärän, että olen saavuttanut kaiken Hänen ansiostaan ja Hänen opastuksellaan. Jopa niinä hetkinä, kun luulen kulkevani yksin, niin lopulta Hän antaa minun tietää ja tuntea, että Hän on aina ollut kanssani. Siitä syystä olen tehnyt päätöksen kulkea jatkuvasti eteenpäin uskon turvin, silloinkin kun tunnen olevani omillani. Minulle polkuni ei ole läheskään joka hetki ollut selkeä, enkä aina näe, mikä minua tulevaisuudessa odottaa. Otan silti aina uskon askelia, ja sitten alan nähdä valon ja huomata Jumalan käden vaikutuksen elämässäni. Tiedän, että taivaallinen Isämme ja Hänen Poikansa Jeesus Kristus rakastavat meitä ja että He ovat halukkaita opastamaan meitä, mutta He myös odottavat meidän uskovan Heihin ja toimivan, kun saamme kehotuksia Hengeltä.

– *Indhira Mejia, Dominikaaninen tasavalta*

Mielestäni yksi ihmeellisimmistä tekniikoista, mitä meidän täytyy oppia, on kyky tunnistaa Pyhän Hengen hiljaiset kuiskaukset. Ahkera pyhien kirjoitusten tutkiminen on auttanut minua oppimaan tätä taitoa paremmin. Olen aina uskonut siihen, että se, joka etsii ututterasti, löytää, ja Jumalan salaisuudet paljastetaan hänelle Pyhän Hengen voimalla (ks. 1. Nefi 10:19). Toisin sanoen jos haluan tunnistaa Hengen, en voi antaa itseni tulla johdatetuksi hyödyttömiin ajatuksiin tai elämän jokapäiväisiin huoliin, vaan minun on sen sijaan uppouduttava työhön ja unohtettava itseni. Silloin pystyn paremmin tunnistamaan Hengen vaikutuksen, koska olen siihen valmis! Samalla tavoin kuin laivakaan ei voi helposti selviytyä myrskyn halki, me emme kuule Hengen ääntä, jos elämän huolet, jotka eivät ole hallittavissamme, vievät meidät mennessään.

– *Emmanuel Borngreat Dogbey, Accra, Ghana*

Kun olen tullut vanhemmaksi, minun on pitänyt kopia Hengen kieltä. Henki puhuu minulle yksinkertaisina ajatuksina. Siihen tottuminen on vaatinut harjoitusta, mutta yleensä Hengen vaikutus tulee minulle hiljaisissa paikoissa kuten ajaessani autolla töihin. Tiedän, ettei kyse ole omista ajatuksistani, koska Henki puuttuu usein asiaan silloin kun en edes ajatellut sitä aihetta.

– *Clarissa Mae Taylor, Utah, USA*

Pienessä perheessämme me tunnistamme Hengen vaikutuksen tuntemastamme rauhasta, etenkin mieheni ja minä yhdessä avioparina. Kun kyse on omista ajatuksistamme, emme tunne, että kyse on ehdottomasti oikeasta ratkaisusta – siihen liittyy aina epäilystä ja pelkoa. Mutta kun kyse on ilmoituksesta, tunnemme aina rauhaa, silloinkin jos yritämme järkeillä eikä asioissa näytä alkuun olevan kovinkaan paljon järkeä. Kun noudatamme sitä ja selviydymme siitä, näemme aina asioiden asettuvan kohdalleen ja kaikki järjestyy. Silloin katsomme toisiamme ja sanomme: "No nyt siinä on järkeä!"

– *Maryana Wright, Utah, USA*

Vaikka saatamme kaikki saada henkilökohtaista ilmoitusta eri tavoin, yksi asia on epäilemättä totta: Jumala puhuu meille usein. Meidän pitää vain olla halukkaita ponnistelemaan lisätäksemme kykyämme tunnistaa ja kuulla Hänen äänensä. Presidentti Russell M. Nelson onkin neuvonut: "Rukoilkaa Jeesusuksen Kristuksen nimessä huolenaiheistanne, peloistanne, heikkouksistanne – niin, sydämenne kaipauksista. Ja sitten kuunnelkaa! Kirjoittakaa ajatukset, joita tulee mieleenne. Tallentakaa tuntemuksenne ja toteuttakaa ne teot, joihin tunnette innoitusta. Kun toistatte tämän prosessin päivä toisensa jälkeen, kuukausi toisensa jälkeen, vuosi toisensa jälkeen, te '[kasvatte] ilmoituksen periaatteessa.'" ("Ilmoitusta kirkkoa varten, ilmoitusta elämäämme varten", *Liahona*, toukokuu 2018, s. 95.) ■

TÄSSÄ OSASTOSSA

- 52 Löydä rauhaa itsellesi ja muille vaikeina aikoina
Alex Hugie ja Aspen Stander
- 54 Elämä on maraton
Sally Johnson Odekirk
- 60 Kysymys ja vastaus: Kuinka patriarkallinen siunaukseni voi auttaa minua tekemään päätöksiä?
- 62 Kokeile uusia pääsiäis-perinteitä
David Dickson
- 64 Viimeinen sana: Suurin osoitus Jumalan rakkautesta
Presidentti M. Russell Ballard

Kun aloitin

lukion, minulla oli ongelmia yhden asian kanssa: kun jokin uusi aihe esiteltiin, minun oli vaikea ymmärtää sitä. Yhtenä iltana rukoilin, että taivaallinen Isä auttaisi minua ymmärtämään ja voittamaan tuon haasteen. Minulla oli uskoa, ja pystyin ymmärtämään asioita paremmin. Siitä lähtien rukous ja usko ovat olleet tehtäväluettelossani koulussa ja kaikkialla, missä liikun.

Poikakoulussa oleminen on haasteellista, koska oppilaat tekevät asioita, jotka ovat moraalittomia. Kun niin tapahtuu, mieleeni tulevat vanhempieni sanat: "Älä tee mitään, mikä karkottaa Pyhän Hengen." Olen kiitollinen äidilleni, joka muistuttaa minua aina Pyhän Hengen kuuntelemisesta. Kun teemme sitä, mikä on oikein, Jumala siunaa meitä.

Nyame S., 16, Ghana

Joskus elämä menee aivan mullin mallin. Saatat olla huolissasi perheasioista, terveyskysymyksistä, ongelmista koulussa tai mistä tahansa lukuisista levottomuutta herättävistä tapahtumista nykymaailmassa. Kuinka voimme löytää henkilökohtaista rauhaa levottomassa maailmassa? Johtuipa rauhattomuutesi tapahtumista, joihin et voi vaikuttaa, tai sitten asioista, joihin voit vaikuttaa ja joita voit muuttaa, niin seuraavien ideoiden avulla voit löytää sisäistä rauhaa Jeesuksen Kristuksen avulla.

NELJÄ KEINOA LÖYTÄÄ RAUHAA ITSELLESI

1. Keskity iankaikkiseen

On vaikeaa tuntea rauhaa, kun olet keskittynyt vain lyhyen aikaa vaikuttaviin huoliin. Mutta jos keskityt kokonaiskuvaan, Jumalan onnensuunnitelmaan, voit saada rauhaa tiedosta, että se, mikä satuttaa juuri nyt, ei kestä ikuisesti. Esimerkiksi temppeli auttaa meitä keskittymään iankaikkisuuteen. Presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008) on sanonut, että temppelissä tunnet ”rauhan, jota [et] voi löytää mistään muualta”¹.

2. Älä välitä asioista, joihin et voi vaikuttaa

Kun jokin sellainen, mihin et voi vaikuttaa, karkottaa rauhasi, on houkuttelevaa tuntea toivottomuutta tai suuttumusta. Mutta siitä, että haudot asioita, joita et voi muuttaa, ei ole mitään apua. Lähesty sen sijaan Vapahtajaa kokeaksesi sisäistä rauhaa silloinkin, kun elämä kohtelee sinua kurjasti. Hän on luvannut lähettää sinulle Lohduttajan ja Puolustajan, Pyhän Hengen (ks. Joh. 14:26–27).

3. Anna anteeksi muille

Usein vaikeinta on olla välittämättä kielteisistä tunteista, joita sinulla on, kun joku kohtelee sinua väärin. Mutta vanhin Dieter F. Uchtdorf kahdentoista apostolin koorumista on opettanut: ”Saamme anteeksisaamisen iloa omaan elämäämme, kun olemme halukkaita antamaan auliisti samaa iloa toisille. – Sen seurauksena Herran Henki täyttää sielumme ilolla ja me saamme omantunnonrauhan (ks. Moosia 4:2–3).”² Kääntyminen Vapahtajan puoleen voi auttaa sinua vapautumaan emotionaalisista kuormista ja täyttymään rauhalli.

4. Tee parannusta ja turvaa Kristukseen

Vaikka elämässäsi kaikki muu menisikin hyvin, synnin kuorman kantaminen karkottaa sinulta aina rauhan. Toisinaan tarvitsemme piispamme apua tehdäksemme täyden parannuksen. Mutta meidän kaikkien pitää tehdä säännöllisesti parannusta, ja Jeesuksen Kristuksen sovituksen kautta puhdistua kaikesta, mikä estää meitä tulemasta enemmän Hänen kaltaisekseen.

LÖYDÄ RAUHAA

itsellesi ja muille vaikeina aikoina

Alex Hugie ja Aspen Stander
kirjon lehdet

*Tässä on kahdeksan kei-
noa, jotka auttavat sinua ja
 muita tuntemaan rauhaa,
 kun elämä käy rankaksi.*

NELJÄ KEINOA AUTTAA MUITA LÖYTÄMÄÄN RAUHAA

1. Kerro Jeesuksen Kristuksen evankeliumista

Aivan kuten voimme löytää rauhaa itsellemme keskittymällä Vapahtajaan, me voimme suunnata muut Hänen luokseen, "rauhan perustajaan" (ks. Moosia 15:18). Voit esimerkiksi kertoa jostakin pyhien kirjoitusten kohdasta tai yleiskonferenssipuheen lainauksesta, joka auttoi sinua oppimaan lisää Jeesuksesta Kristuksesta.

2. Ole rauhantekijä

Autta ystäviäsi tai sisarusiasi ratkaisemaan ristiriita-tilanteita. Aivan kuten antinefilehiläiset Alman kirjassa, me voimme haudata sota-aseemme – sellaiset aseet kuin juoruilu, kostonhalu tai itsekkyyt – ja vaihtaa ne sen sijaan rauhanaseisiin: puhua ystävällisesti, noudattaa Jumalan käskyjä ja antaa anteeksi muille (ks. Alma 24:19).

3. Ole hyvä kuuntelija

Toisinaan ihmisillä, joilla on vaikeuksia, on tarve puhua avoimesti ajatuksistaan ja tunteistaan sen sijaan, että he pitäisivät ne sisällään. Meidän ei tarvitse ratkaista ongelmia heidän puolestaan, mutta voimme yksinkertaisesti kuunnella heidän huoliaan ja tukea heitä osoittaen Kristuksen kaltaista rakkautta ja ymmärtämystä.

4. Palvele ihmisiä seurakunnassasi ja asuinpaikkakunnallasi

Voisit tarjoutua vapaaehtoiseksi kodittomien asuntoon, toimia tutorina ikätovereillesi tai viedä jonkin yllätyksen uudelle perheelle naapurustossa. Autta ihmisiä löytämään rauhaa pienistä asioista. Voi olla iso merkitys, että ihmisellä on jatkuvasti paikka, jossa syödä ja nukkua, että hänellä on luotettava opastaja tai että hänelle vakuutetaan pienin tavoin, että joku välittää.

Jeesus puhui nämä lohdun sanat kaikille, joiden on vaikea tuntee rauhaa: "Minä jätän teille rauhan. Oman rauhani minä annan teille, en sellaista jonka maailma antaa. Olkaa rohkeat, älkää vaipuko epätoivoon." (Joh. 14:27.) Jos tuomme itsemme ja muita lähemmäksi Jeesusta Kristusta, me voimme kokea rauhaa silloinkin kun elämä käy raskaaksi. ■

VIITTEET

1. Gordon B. Hinckley, artikkelissa "Iloitkaa temppelin siunauksista", *Liahona*, joulukuu 2002, s. 33.
2. Dieter F. Uchtdorf, "Kohta, josta on vielä turvallista palata", *Liahona*, toukokuu 2007, s. 101.

ELÄMÄ ON MA

PERSEPOLIS RATON

Nämä nuoret myöhempien aikojen pyhät elävät nykyaikana siellä, missä apostoli Paavali eli Uuden testamentin aikoina. Ja he elävät hänen sanojensa mukaan.

Sally Johnson Odekirk

kirkon lehdet

Muutama kuukausi sitten eräs seminaariluokka kokoontui Areiopagilla lähellä Ateenaa, missä apostoli Paavali piti kerran voimallisen saarnan (ks. Ap. t. 17:22-34). Oppilaat puhuivat seminaarin, myös Paavalin opetusten, vaikutuksesta elämässään.

”Asuminen Kreikassa herättää Uuden testamentin eloon”, sanoo Alexis H., 18. ”Isä käy mielellään eri raunioilla siellä, missä Paavali opetti, ja lukee jonkin pyhien kirjoitusten kohdan tai kertoo meille kertomuksen siitä, missä tuo tapahtuma koettiin.”

Aivan kuten Paavali omalla aikanaan kohtasi haasteita, nuoret Kreikassa kohtaavat yhteiskunnallisia, poliittisia ja taloudellisia ongelmia. Nuorisokonferenssit ja Nuorten Naisten leiri ovat harvinaisia tapahtumia Kreikassa, ja jopa seminaariin osallistuminen voi olla vaikeaa. Näistä ja muista haasteista huolimatta nuoret Kreikassa toteuttavat käytännössä Paavalin rohkaisevia sanoja pysyä lujasti samanhenkisinä ja taistella yksimielisesti evankeliumin ja uskon puolesta (ks. Fil. 1:27).

Eläminen Kreikassa tarkoittaa, että nämä nuoret jäsenet saavat nauttia lämpimästä säästä, rannoista, ruoasta ja tanssimisesta. He myös todella nauttivat kokoontumisesta yhteen toistensa kanssa. Kun he ovat olleet yhdessä seminaarissa ja seurakunnan toiminnoissa, he ovat tulleet vahvemiksi uskossa ja paremmiksi ystäviksi.

"Olen oppinut, että evankeliumi on sama kaikkialla. Asuessani ulkomailla olen oppinut keskittymään evankeliumin totuuksiin ja tuntemaan Hengen vaikutusta sen sijaan että antaisin kulttuurin ohjata ajatukseni muualle." – Bryana W., 15

"Kirjoitin peiliini sanan "Muista" muistaakseni kaiken, mitä tänä vuonna on tapahtunut: FSY, Nuorten Naisten leiri, seminaari. Se auttaa minua muistamaan, mitä olen kokenut." – Marie H., 17

"Tiedän, että kun menen seminaariin, voin tuntea tyytyväisyyttä tiedosta, että teen sitä, mitä minun pitää, ja tiedän, että kaikki järjestyy." – Lizzie T., 17

Loukia C., 15, lausui todistuksensa ensimmäisen kerran Nuorten Naisten leirillä ja meni myöhemmin kasteelle.

Seminaariryhmä Ateenan seurakuntakeskuksen edessä.

Seminaari Areiopagilla

Kun seminaari alkoi Kreikassa muutama vuosi sitten, oppilaita oli vain viisi. Seminaarioppilaat tapaavat kolmena aamuna viikossa joidenkin liittyessä mukaan videokonferenssin avulla. He kokoontuvat seminaariin myös keskiviikkoiltapäivisin, ja sen jälkeen on toiminta. He ovat lähentyneet toisiaan ja heistä on tullut valo ystävilleen, jotka panevat merkkeille heidän esimerkinsä. Kun nuorten ystävät esittävät kysymyksiä, nuoret tuovat heidät seminaariin ja nuorten toimintailtaan.

Yksi nuorista miehistä, Pavlos K., 15, sanoo: "Seminaarissa käyminen on hyvä tapa aloittaa päivä, ja se auttaa minua pysymään vahvana. Se saa minut muistamaan olla esimerkkinä muille. Siitä, että aloittaa päivän ajattelemalla Jeesusta Kristusta, on apua."

Kun nuoret kasvavat voimassa ja ykseydessä, siunauksia ja tilaisuuksia tulee. Esimerkiksi vuonna 2017 heitä siunattiin niin, että he saivat osallistua Nuorten voimaksi (FSY) -konferenssiin, joka on suuri alueellinen nuorisotapahtuma. Nuoret naiset osallistuivat myös aivan ensimmäiseen Kreikassa järjestettyyn Nuorten Naisten leiriin. Sen johdosta he ovat kasvaneet vieläkin

tiivimmäksi ryhmäksi, ja kaksi nuorta naista on liittynyt kirkkoon.

Kansainvälinen FSY-konferenssi

Konferenssi, joka pidettiin Saksassa, toi yhteen nuoria myöhempien aikojen pyhiä eri puolilta Eurooppaa. Nuoret Kreikasta ja Kyproksesta tulivat satojen kilometrien takaa, ja konferenssi-kokemus vaikutti heihin syvästi. 14-vuotiaan Maximos A.:n mielestä "ikimuistoin asia FSY:ssä oli, kun lausimme todistuksemme. Jokainen tunsii Hengen, ja se innoitti minua kasvattamaan omaa todistustani."

"Alkuun vain neljä nuorta oli lähdössä", lisää Loukia C., 15, "mutta lopulta meitä osallistui 15 – ennätys Kreikassa – joista kolme ei ollut kirkon jäseniä."

"Oli niin mukavaa olla yhdessä paikassa, jossa kaikki uskovat samaan evankeliumiin eikä itse ole se erilainen. Me kaikki olimme yhdessä, ja tunsimme saman Hengen vaikutuksen. Sellaiset asiat auttavat minua."

"Isäni ei ole jäsen eikä olisi antanut minun lähteä FSY:hyn tai mennä kasteelle", sanoo Jesiana, 16. "Mutta sitten seurakunnan jäsenet paastosivat puolestani, ja isoäitini puhui

isän kanssa. Sen jälkeen hän antoi minulle luvan lähteä!”

FSY:ssä Jesiana koki monta asiaa ensimmäisen kerran, kuten ”osallistumisen oppiaiheisiin ja toimintoihin ja todistuksen lausumisen. Ne auttoivat minua ymmärtämään, millaista on todella tuntea Pyhä Henki. En ollut koskaan aiemmin tuntenut Henkeä sillä tavoin, ja olin hyvin iloisani ja innoissani. Lausuin todistuksen ensimmäisen kerran.”

Hengellisen ravinnon saamisen lisäksi nuoret saivat rentoutua ja pitää hauskaa konferenssissa. Haig T., 14, tuli konferenssiin Kyprokselta. ”Olen oppinut olemaan sosiaalisempi, saamaan todellisia ystäviä ja pitämään hauskaa jopa vaikeina aikoina.”

Nuorten Naisten leiri

Nuorten Naisten leirillä oli samankaltainen vaikutus. Kaksitoista nuorta naista kokoontuivat johtajineen lähellä Marathonin muinaista taistelukenttää. He viettivät yhdessä kolme päivää oppien saamaan toisiltaan voimaa ja kannustusta.

”Kun olin 12-vuotias”, sanoo Loukia, ”menin kirkkoon ensimmäistä kertaa ja olin hyvin onnellinen, mutta sitten tajusin, että olin ainoa omanikäiseni. Nyt kaksi vuotta myöhemmin meillä on niin monta nuorta naista, että ensimmäistä kertaa pystyimme saamaan Nuorten Naisten leirin.” Kun he kokoontuivat yhteen, hän sanoo,

”Eniten pidin FSY:ssä urheilusta, tansseista ja ryhmäkokouksista, jotka olivat aamun hengellisiä tuokioita ja katsauksia. Se auttoi minua olemaan auttavaisempi ja kärsivällisempi ja arvostamaan enemmän pyhiä kirjoituksia.” – **Haig T., 14**

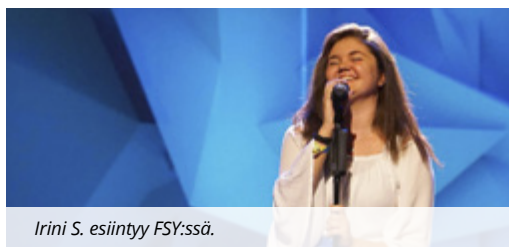
Matkalla FSY:hyn Stuttgartiin Saksaan.

FSY-konferenssin osallistujat muodostamassa sanan ”Ask” [Pyytäköön] kohdasta Jaak. 1:5.

”[Pysykää] lujasti samanhenkisinä.”

Fil. 1:27

Irini S. esiintyy FSY:ssä.

”FSY:ssä meistä alkoi tulla ryhmä, ja se vahvisti meitä. Se auttoi muovaamaan nuorten ohjelmaa Kreikassa ja vaikutti siihen, koska nyt tunnemme toisemme paljon paremmin.” – **Alexis H., 18**

”Laulaminen lavalla FSY:ssä oli yksi rohkeimpia asioita, mitä olen ikinä tehnyt, ja yksi taianomaisimpia hetkiä, mitä olen ikinä kokenut. Sillä hetkellä opin, kuinka tärkeitä me olemme tässä kauniissa maailmassa.” – **Irini S., 17**

"Nuorten Naisten leirillä opin, että elämä on kuin maratonmatka. Se auttoi minua kasvattamaan uskoani, koska tiedän, että meidän on jatkettava eteenpäin oikealla polulla, aivan kuin juostessamme maratonia. Tuo kokemus auttaa minua vahvistamaan todistustani, pitämään yllä uskoani ja pysymään oikealla polulla." – **Winifred K., 14**

"Elämä on maraton, ei pikamatka."

Nuorten Naisten leirin teema

Nuoria naisia Marathonissa Kreikassa.

"Me olemme kaikki ainutlaatuisia aivan kuten hiekanjyvät rannalla ovat kaikki ainutlaatuisia." – **Bryana W.**

"Auringonnousun katseleminen toi rauhoittavan, ihanan hengen." – **Lizzie T.**

että "oivalsin, mitä tarkoittaa se, että on myöhempien aikojen pyhä. Kun elämme evankeliumin mukaan, meitä ympäröi valo."

Bryana W.:n, 15, kohdalla FSY ja Nuorten Naisten leiri auttoivat häntä avautumaan ja puhumaan muiden kanssa. "Perheeni muuttaa usein, ja minulla on ollut vaikeuksia solmia siteitä muihin, koska olen ujo", hän sanoo. "Mutta koska ystäväystyyn FSY:n ryhmämme kanssa, sain todella hyviä ystäviä. Todistuskokouksessa kerroimme tunteistamme, ja tajusin, että muista tuntui samalta kuin minusta."

Marie H., 17, muistelee leirin teemaa "Elämä on maraton, ei pikamatka". Nuoret naiset ja heidän johtajansa keskustelivat siitä, miten tärkeää on kestää ja juosta kilpailu loppuun saakka, hän kertoo. "Se muistutti minua siitä, että voin kestää, määrätä oman tahdin ja pysyä keskittyneenä maaliviivaan. Silloin voin saada aikaan niitä asioita, joita taivaallinen Isä haluaa minun tekevän."

Yksi leirin kohokohdista oli auringonnousun aikaan rannalla pidetty hengellinen tuokio heidän viimeisenä aamunaan. Lizzie T., 17, sanoo: "Otimme mukaan pyhät kirjoituksemme, pidimme hengellisen tuokion ja katselimme auringonnousua. Me kaikki tunsimme Jumalan rakkauden. Se oli suurenmoinen lopetus sille ajalle, jonka vietimme toistemme kanssa."

Peloton suhde tulevaisuuteen

"FSY:n ja Nuorten Naisten leirin ansiosta opin paljon evankeliumia ja sitä, kuinka se voi auttaa minua elämässäni", sanoo Iriini S., 17. "Sain paljon ystäviä ja opin, kuinka tärkeää on ilmaista ajatuksiani ja tunteitani. Tunsin Pyhän Hengen syvästi ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen rakkauden."

Iriini sanoo, että muiden myöhempien aikojen pyhiin kuuluvien nuorten seurassa oleminen vahvisti hänen

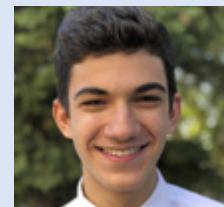
Nuorten Naisten leiri 2017 – ensimmäinen ikinä Kreikassa.

itseluottamustaan. ”Ennen FSY:tä en pystynyt näkemään niitä hyviä ja kauniita asioita, joita Jumala on tehnyt meille, ja suunnitelmia, joita Hän yhä tekee meitä varten.”

”Meidän ei pitäisi antaa kenenkään tai minikään sellaisen vaikuttaa itseemme, mikä yrittää vetää meitä pois evankeliumin mukaisesta

elämästä”, sanoo Manasseh A., 17. ”Evankeliumi on sama kaikkialla, ja meidän tulee aina pysyä oikealla polulla.”

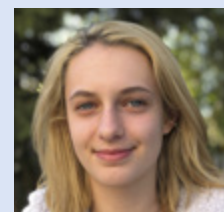
Ja oltiinpa sitten Kreikassa tai missä tahansa muualla maailmassa, niin sen ansiosta, että kuljemme tuolla polulla yhdessä, me voimme olla yhtä hengessä. ■

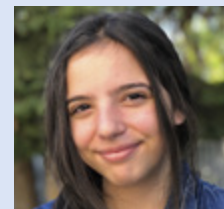
”Pidin todella paljon siitä, kun näin, millaista on olla nuorten seurassa, joilla on samat uskonkäsitteet. Minusta tuntui kuin olisimme kaikki olleet jollakin erityisellä tavalla yhteydessä, enemmän kuin vain että tietäisimme toistemme nimet.”
– Pavlos K., 15

”Olen iloinen siitä, että minulla oli tilaisuus tavata muita nuoria, jotka kokevat joka päivä samoja asioita kuin minä.”
– Joshua K., 17

”FSY:ssä ja Nuorten Naisten leirissä on sama tunnelma, menipä niihin missä päin maailmaa tahansa. Nautin pienemmästä Nuorten Naisten leiristä, koska silloin oli helpompaa tuntea yhteenkuuluvuutta toisiimme.” – Olivia H., 15

”Minä en ole kirkon jäsen, mutta tulen joka viikko, kun voin. Ihailen sitä, mitä nuoret naiset edustavat.”
– Irene C., 14

Kirkko Kreikassa

1900-luvun alussa Rigas Pofantis, joka oli ateenalainen kirjanpainaja, lähetti Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon johtajille pyynnön saada lisää tietoa. Kirkon lähetysjohtaja Turkissa opetti Pofantisia, joka kastettiin lokakuussa 1905.

Kirkko kasvoi vain vähän Kreikassa 1950-luvulle asti, jolloin kreikkalais-amerikkalaiset kirkon jäsenet Salt Lake Cityssä Utahissa Yhdysvalloissa perustivat hellenisen myöhempien aikojen pyhien yhdistyksen perintönsä ja siteidensä säilyttämiseksi kotimaahansa.

Kirkon johtohenkilöt perustivat pienen seurakunnan Ateenaan vuonna 1965, ja se järjestettiin uudelleen vuonna 1967. Ateenan lähetyskenttä perustettiin heinäkuussa 1990, ja ensimmäinen seurakuntakeskus valmistui Kreikassa toukokuussa 1999.

Ateenan seurakuntakeskus Halandriassa

Kirkon jäseniä: 802
Seurakuntia: 3

”Kuinka patriarkallinen siunaukseni voi auttaa minua tekemään päätöksiä?”

”Patriarkallinen siunaus on vastaanottajalle ilmoitus, ikään kuin tien valkoinen keskiviiva. Se suojelee, innoittaa ja kannustaa aktiivisuuteen ja vanhurskauteen. Patriarkallinen siunaus sisältää kirjaimellisesti lukuja iankaikkisten mahdollisuuksiesi kirjasta. – –

Se on valon Liahona, joka opastaa sinut erehtymättä taivaalliseen kotiisi.”

Ks. presidentti Thomas S. Monson, ”Patriarkallinen siunauksesi – valkeuden Liahona”, *Valkeus*, tammikuu 1987, s. 55–56.

Henkilökohtainen Liahonamme

Patriarkallinen siunaus on keino, jolla taivaallinen Isä auttaa meitä tuntemaan kuolevaisuutta edeltäneen,

kuolevaisen ja iankaikkisen identiteettimme. Kun tiedämme nämä kolme erityistä totuutta itsestämme, tuo tieto auttaa meitä noudattamaan Jumalan meitä varten laatimaa suunnitelmaa. Me tiedämme, keitä me olemme, miksi me olemme täällä ja missä me voimme olla. Aivan kuten Liahona toimi Nefin ja hänen perheensä uskon ja utteruuden mukaan heidän noudattaessaan sen ohjeita (ks. 1. Nefi 16:28), mekin voimme olla uskollisia ja utteria seurattessamme omaa Liahonaamme ja noudattaessamme sen ohjeita, jotka johdattavat meitä jumalallisiin mahdollisuuksiimme.

Vanhin Utai, 20, Saltan lähetyskenttä, Argentiina

Iankaikkinen näkökulma

Aina kun tunnen, etten osaa tehdä päätöksiä, käänny patriarkallisen siunaukseni puoleen ja

pohdin sen jumalallista ilmoitusta. Ja silloin päättämisestä tulee helppoa. Se ei vain auta minua kestäämään maanpäällistä elämäni ja saamaan luvattuja siunauksia, vaan se myös muistuttaa minua valmistautumisesta astumaan jonakin päivänä kelpollisesti Herran valtakuntaan. Se auttaa jatkuvasti minua kasvamaan uskossa, luottamaan Herran tahtoon ja elämään iankaikkinen näkökulma mielessäni.

Abigail F., 18, Cagayan Valley, Filippiinit

Taivaallisia neuvoja

Patriarkallisessa siunauksessani saan neuvoja taivaalliselta Isältääni. Jos noudatan noita neuvoja,

tiedän saavani ilmoitusta päätöksiin, jotka minun pitää tehdä. Hän vastaa joihinkin kysymyksiini jo ennen kuin esitän ne.

Cami H., 16, Utah, USA

Kuuntele Henkeä

Jos etsit lohtua ja opastusta tai vastausta johonkin tärkeään kysymykseen, niin voit rukoilla siitä vilpittömästi ja lukea patriarkallista siunaustasi sydämen vakain aikein kuunnellen samalla Henkeä. Pyhien kirjoitusten tutkimisestakin on apua. Uskon, että jos teet tämän todella uskoen, niin Herra vastaa sinulle omana aikanaan ja parhaalla tavalla.

Kezia B., 15, Havaiji, USA

Luvatut siunaukset

Patriarkallinen siunaus kertoo meille, millä Jumala haluaa siunata meitä. Hän antaa meille varoituksia ja selittää, kuinka voimme tulla enemmän Hänen kaltaisikseen. Kun tiedämme, mitä taivaallisella Isällä on varattuna meille ja kuinka voimme sen saada, niin me teemme valintoja ja toimimme siten, että saamme sen.

Hunter H., 18, Utah, USA

Vastaukset eivät ole kirkon virallisia opillisia lausuntoja, vaan ne on tarkoitettu avuksi ja avartamaan näkemystä.

Olen nuori nainen, joten pitäisikö minun keskittyä enemmän koulutukseen ja uraan vai vaimoksi ja äidiksi tulemiseen?

Me tiedämme, että ”perhe on keskeisellä sijalla Luojan suunnitelmassa” ja että ”äiti on ensisijaisesti vastuussa lastensa hoivaamisesta”¹. Tiedämme myös, että profeetat ovat monista hyvistä syistä neuvoneet sekä miehiä että naisia hankkimaan koulutuksen.² Lisäksi tiedämme, että monien naisten joko pitää luoda työuraa tai he haluavat sitä.

Presidentti Dallin H. Oaks, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, on sanonut, että naisten kohdalla valinta ei ole perheen ja koulutuksen ja uran välillä. ”Se, mikä meidän on valittava, on ajoitus”, hän sanoi. ”Ja niin tehdessämme me tavoittelemme innoitusta Herralta ja Hänen palvelijoidensa opetuksista.”³

Suunnittele, että hankit koulutuksen, ja suunnittele, että hankit perheen. Voit myös suunnitella tekeväsi työuraa. Kaikessa tässä sinun tulee keskittyä noudattamaan taivaallisen Isän suunnitelmaa ja tietämään Hänen tahtonsa.

VIITTEET

1. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, toukokuu 2017, s. 145; familyproclamation.lids.org.
2. Ks. *Nuorten voimaksi*, 2011, s. 9.
3. Dallin H. Oaks, Face to Face -tapahtuma vanhin Oaksin ja vanhin Ballardin seurassa (maailmanlaajuinen tapahtuma nuorille naimattomille aikuisille, 19. marraskuuta 2017), broadcasts.lids.org.

Osoitteessa lids.org/go/41961 eräs nuori aikuinen kertoo siitä, kuinka hän ei tiennyt, pitäisikö hänen keskittyä uraansa vai perheeseensä. Katso, mitä presidentti Russell M. Nelson sanoi hänelle.

Mitä sinä ajattelet?

”Mitä sanot, kun ystäväsi eivät usko, että ensimmäisen näyn kaltaisia asioita voisi tapahtua?”

Lähetä vastauksesi ja halutessasi korkea-resoluutioinen valokuva 15. toukokuuta 2019 mennessä sivustolla liahona.lids.org (napsauta ”Submit an Article or Feedback” [Lähetä artikkeli tai palautetta]). Tai lähetä vastauksesi ja valokuvasi osoitteeseen liahona@ldschurch.org. Liitä mukaan koko nimesi, seurakuntasi ja vaarna (tai piiri).

Vastauksia saatetaan lyhentää tai muokata selkeämmiksi.

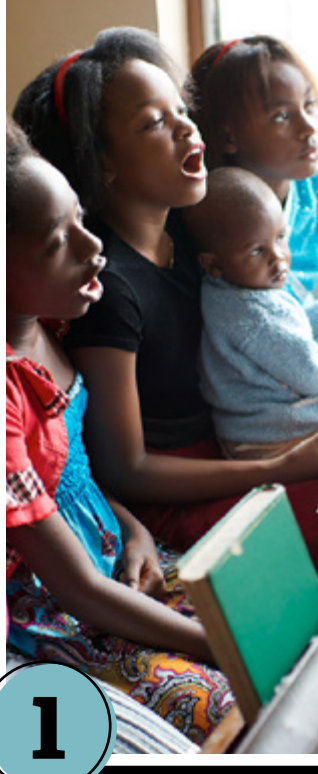

David Dickson
kirkon lehdet

Joulu saa yleensä eniten huomiota juhlapäivistä. Silti joulua ei olisi ilman niitä kaukaisia tapahtumia, joiden vuoksi me aina vietämme pääsiäistä.

Presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008) opetti kerran: ”Joulua ei olisi, ellei olisi ollut pääsiäistä. Betlehemin Jeesus-vauva olisi vain yksi vauva muiden joukossa ilman Getsemanen ja Golgatan lunastavaa Kristusta sekä ylösnousemuksen voittoisaa todellisuutta.”¹

Seuraavassa on muutamia perinteitä, joiden lisäämistä vuosittaiseen pääsiäisenviettoosi voisit harkita.

1

Käy laulamassa.

Jos ei ota huomioon hauskoja lauluja poroista ja tontuista, niin monet joululaulut keskittyvät Jeesukseen Kristukseen. Pääsiäisenkin on erinomaista aikaa laulaa Vapahatajasta, ja vaikka jopa esittää lauluja naapurien etuovilla.

Jos et keksi sopivia lauluja, katso laulukirjan aihehakemistosta lauluja kohdista ”Pääsiäinen” ja ”Jeesus Kristus – Vapahataja”. Mikä tahansa laulu, joka kertoo erityisesti Jeesuksesta Kristuksesta, sopii laulettavaksi pääsiäisenä.

2

Anna anteeksi jollekulle

Kuinka usein olet ollut kiitollinen parannuksen lahjasta? Pääsiäinen tarjoaa mahdollisuuden ajatella syvällisemmin sitä, kuinka osoitamme tuota samaa anteeksiannon henkeä muille.

Jeesus on opettanut: ”Sen tähden minä sanon teille, että teidän tulee antaa anteeksi toisellenne – –.

Minä, Herra, annan anteeksi kenelle tahdon, mutta teiltä vaaditaan, että annatte anteeksi kaikille ihmisille.” (OL 64:9–10.)

Kysy itseltäsi: Ketä kohtaan haudon huonoja tunteita? Rukoile voimaa antaa anteeksi tuolle henkilölle ja anna Vapahatajan auttaa, niin että nuo tuskalliset tunteet voivat haihtua.

3

Pane toimeen kuvaelma, näytelmä tai muu esitys

Voit järjestää pääsiäisesityksen. Yksinkertainen esimerkki saattaisi olla pyhien kirjoitusten lukeminen perheillä tai yhteislaulutilaisuus naapurustossa.

Kokeile uusia pääsiäisperinteitä

4

Käy rakkaiden ihmisten haudoilla

Jeesuksen Kristuksen ansiosta kuolema on menettänyt pistimensä (ks. 1. Kor. 15:55). Vietä aikaa käymällä rakkaiden ihmisten haudoilla pohtimassa tätä suurta uutista.

Voisit haudoilla käydessäsi jopa lukea ääneen joitakin pyhien kirjoitusten lempikohdiasi, joissa käsitellään ylönousemista. Muutamia (niistä *monista*) pyhien kirjoitusten kohdista, joita voisit harkita, ovat 1. Kor. 15:20–22; Alma 11:42–44 ja OL 88:14–16.

5

Ole vähän parempi

Pääsiäisenä kunnioitetaan sitä, mitä tapahtui Getsemanessa ja ristillä, sitä, että Vapahtaja nousi kuolleista kolmantena päivänä, ja sitä, kuinka Hän palveli 40 päivän ajan ennen taivaaseenousemistaan.

Lisäksi Jeesus Kristus ilmestyi nefiläisille ja palveli heitä pian taivaaseenousemisensa jälkeen (ks. 3. Nefi 11–28). Siinä on paljon juhlittavaa!

Miksi et siis venyttäisi pääsiäistäsi? Anna sielusi iloita pidempään pääsiäisen ihmeistä. Pyri tietoisesti olemaan enemmän Kristuksen kaltainen pääsiäistä seuraavien 40 päivän ajan. Innoitusta saataksesi voisit noudattaa presidentti

Russell M. Nelsonin seuraavaa kutsua: "[Omistakaa] osa ajastanne joka viikko *kaiken* sen tutkimiseen, mitä Jeesus sanoi ja teki, kuten Vanhaan testamenttiin on kirjoitettu, sillä Hän on Vanhan testamentin Jehova. Tutkikaa Hänen lakejaan, kuten ne on tallennettu Uuteen testamenttiin, sillä Hän on sen Kristus. Tutkikaa Hänen oppiaan, kuten se on tallennettu Mormonin kirjaan, sillä ei ole mitään muuta pyhää kirjaa, jossa Hänen tehtävänsä ja palvelutyönsä ilmoitettaisiin selkeämmin. Ja tutkikaa Hänen sanojaan, kuten ne on tallennettu Oppiin ja liittoihin, sillä Hän opettaa edelleen kansaansa tällä taloudenhoitokaudella."²

Perinteesi odottavat

Vanhin Dieter F. Uchtdorf kahdentoista apostolin koorumista on opettanut: "Löytääksemme tärkeimmän päivän historiassa meidän täytyy palata siihen iltaan lähes 2 000 vuotta sitten Getsemanen puutarhassa, kun Jeesus Kristus polvistui palavaan rukoukseen ja tarjoutui syntiemme lunnaksi."³

Historian tärkeimpien tapahtumien pohtimiseen kannattaa käyttää aikaa joka vuosi. Perinteet auttavat meitä tekemään niin, olivatpa nuo perinteet sitten tästä luettelosta tai itse valitsemiasi.

Mitä sinä lisäät perinteisiisi tänä vuonna? ■

VIITTEET

1. Gordon B. Hinckley, "Joulun ihmeellinen ja todellinen kertomus", *Liahona*, joulukuu 2000, s. 6.
2. Russell M. Nelson, "Profeetat, johtajuus ja jumalallinen laki", maailmanlaajuinen hartaustilaisuus nuorille aikuisille, 8. tammi-kuuta 2017, broadcasts.lds.org.
3. Dieter F. Uchtdorf, "Katso: Ihminen!", *Liahona*, toukokuu 2018, s. 108.

Vietä tänä pääsiäisenä aiempaa enemmän aikaa muistelemalla suurinta koskaan annettua lahjaa.

Suurin osoitus Jumalan rakkaudesta

Presidentti M. Russell Ballard

kahdentoista apostolin koorumin virkaa toimittava presidentti

Jumala osoittaa rakkauttaan meitä kohtaan antamalla ohjeita, joita me tarvitsemme voidaksemme edistyä ja saavuttaa sen, mikä on meille mahdollista. Hän, joka tietää eniten meistä, meidän kyvyistämme ja iankaikkisista mahdollisuuksistamme, on antanut meille jumalallisia neuvoja ja käskyjä ohjekirjoissaan, pyhissä kirjoituksissa. Kun ymmärrämme nämä ohjeet ja noudatamme niitä, elämällemme on merkitys ja tarkoitus. Opimme tietämään, että meidän Luojamme rakastaa meitä ja haluaa meidän olevan onnellisia. Vertaansa vailla olevana osoituksena tästä jumalallisesta rakkaudesta meitä kohtaan Hän lähetti ainosyntyisen Poikansa Jeesuksen Kristuksen.

”Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän.

Ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan sitä tuomitsemaan, vaan pelastamaan sen.” (Joh. 3:16–17.)

Jeesus syntyi kuolevaisuuteen. Hän eli täydellisen elämän ja siten viitoitti meille tien, jota kulkea. Hän opetti opetuslapsilleen: ”Minä olen maailman valo. Se, joka seuraa minua, ei kulje pimeässä, vaan hänellä on elämän valo.” (Joh. 8:12.)

Voimme alkaa ymmärtää, kuinka syvästi Kristus meitä rakastaa, kun ajattelemme, että Hän oli valmis sovittamaan ja kärsimään meidän syntiemme tuskan, ”mikä kärsimys sai [hänet], tosiaankin Jumalan, suurimman kaikista, vapisemaan tuskasta ja vuotamaan verta joka huokosesta ja kärsimään sekä ruumiissa että hengessä” (OL 19:18).

Kiittäkäämme tänä pääsiäisenä Jumalaa Hänen rakkaan Poikansa Jeesuksen Kristuksen sovitustyöstä ja ylösnousemuksesta. Sillä Hänessä, Hänen avullaan ja Hänen kauttaan tämä tilapäinen kuolevainen tila voi muuttua pysyväksi, täydelliseksi olemassaoloksi, jossa meillä on sanoin kuvaamaton ilo.

Kaikki luonnon ihmeet ovat pilkahduksia Luojan jumalallisesta voimasta ja osoituksia Hänen rakkaudestaan. Mutta kaikkein suurin ihme odottaa meitä vielä. Se tapahtuu silloin kun me Hänen voimastaan nousemme kuolleista ja haudasta uuteen maailmaan, joka ei katoa ja jossa – jos olemme kelvollisia – olemme Hänen ja taivaallisen Isämme kanssa aina ja iankaikkisesti. ■

Huhtikuun 1988 yleiskonferenssipuheesta.

Työskenteli isänsä
autoliikkeessä
1950-luvun alussa ja oli
paras myyjä.

Syntynyt 8. lokakuuta
1928 **Salt Lake**
Cityssä Uta-
hissa Yhdys-
valloissa.

Opiskeli
Utahin
yliopistossa.

Presidentti

M. RUSSELL BALLARD

Palveli
kokoaikaisessa
lähetystyössä
Englannissa.

Palveli
lähetyks-
johtajana
Toronton
lähetykskentällä
Kanadassa vuosina
1974–1977.

Tapasi vaimonsa
Barbara Bowenin
Utahin yliopistossa
"tutustumis-
tansseissa".

Solmi avioliiton
Barbara
Bowenin
kanssa Suolajärven
temppeleissä
28. elokuuta 1951.

On **7** lapsen isä,
43 lapsen isoisä ja
91 lapsen isoisoisä.

Säilyttää työpöydällään
Oreo-keksiä muistuttamassa
pojasta, joka oli juuri tehnyt pitkän
matkan pakolaisleirille, saanut
keksipaketin ja tarjonnut kekseistä
ensimmäisen presidentti Ballardille.

Isoisä:
vanhin Melvin J.
Ballard
kahdentoista
apostolin
koorumista

Isoisä:
vanhin Hyrum
Mack Smith
kahdentoista
apostolin
koorumista

Hyväksyttiin
kahdentoista
apostolin
koorumiin
6. lokakuuta 1985.

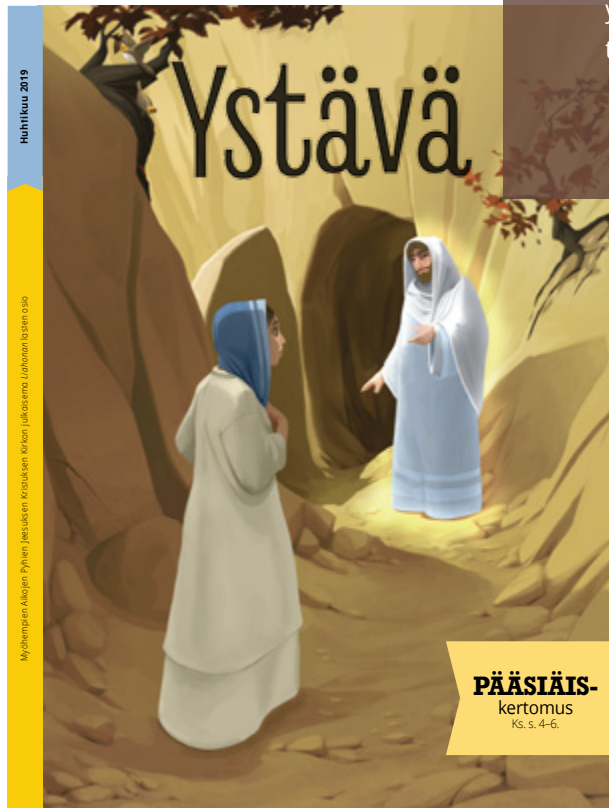
Errotettiin kahdentoista
apostolin koorumin
virkaa
toimittavaksi
presidentiksi
14. tammikuuta 2018.

Kirjoitti lokakuun
1980 yleiskonferenssin
jälkeen yli
600 kirjettä
rohkastakseen jäseniä,
joiden todistus oli
heikkenemässä.

LISÄÄ SIVUJA LAPSILLE

Ota uusi *Ystävä*-osio hyvään käyttöön. Ellei kotonasi ole lapsia, voit

- antaa *Ystävä*-osion perheelle, joka ei saa *Liahonaa*
- antaa sen ystävälle tai naapurille
- antaa sen jollekulle Alkeis-yhdistyksen johtohenkilölle tai opettajalle.

NUORILLE AIKUISILLE
**TARVITSETKO
APUA ISOISSA
PÄÄTÖKSISSÄ?**

42

NUORILLE
**LÖYDÄ RAUHAA
ITSELLESI JA MUILLE**

52

PÄÄSIÄINEN
UUSIA PERINTEITÄ

62

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN
**JEE SUKSEN
KRISTUKSEN**
KIRKKO

Ystävä

PÄÄSIÄIS-
kertomus

Ks. s. 4–6.

Presidentti
Russell M.
Nelson

Jumalan suuri LAHJA

Kerran sisar Nelson ja minä nautimme erään akvaarion trooppisten kalojen kauneudesta. Kirkasväriset ja monen muotoiset ja kokoiset kalat syöksähtelivät edestakaisin. Kysyin lähellä olevalta työntekijältä: ”Kuka ruokkii nämä kauniit kalat?”

Nainen vastasi: ”Minä.”

Sitten kysyin: ”Ovatko kalat koskaan kiittäneet sinua?”

Hän vastasi: ”Eivät vielä!”

Jotkut ihmiset ovat noiden kalojen kaltaisia. He eivät ole tietoisia Jumalasta ja Hänen hyvydestään heitä kohtaan. Kuinka paljon parempi olisikaan, jos me voisimme olla tietoisempia Jumalan rakkaudesta ja ilmaisimme kiitollisuutta Hänelle.

Kiitollisuus Jeesuksesta Kristuksesta

Jumala lähetti Poikansa Jeesuksen Kristuksen auttamaan meitä. Hän teki sen, koska Hän rakastaa meitä hyvin paljon.

Jeesus tuli **lunastamaan** meidät.

Hänen **sovituksensa** ansiosta me voimme kokea kuoltuamme ylösnousemuksen.

Hänen sovituksensa ansiosta me voimme palata asumaan taivaallisen Isämme luona ikuisesti.

Jeesus selitti:

”Minä olen ylösnousemus ja elämä. Joka uskoo minuun, saa elää, vaikka kuoleekin, eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole!” (Joh. 11:25–26.)

Se on pääsiäisen suurenmoinen sanoma! ●

*Puheesta ”Jumalalle kiitos”, Liahona,
toukokuu 2012, s. 77–80.*

Jeesus on minun Vapahtajani

Jeesus nousi kuolleista pääsiäisaamuna. Lue lauseet, niin saat selville, mitä Hän on tehnyt meidän hyväksemme. Väritä auringonsäteet, kun olet lukenut kunkin lauseen. Väritä sitten loput kuvasta.

Jeesus kärsi Getsemanessa ja ristillä pelastaakseen meidät synneistämme.

Jeesus kuoli ja nousi kuolleista pelastaakseen meidät kuolemalta.

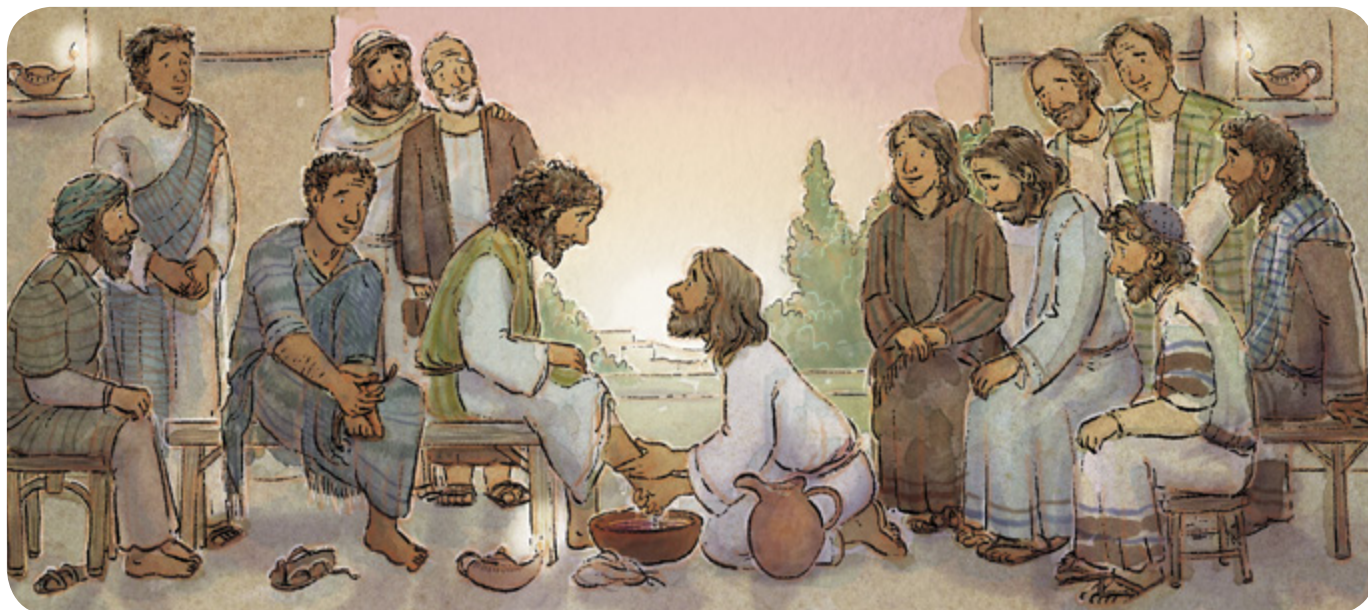
Jeesus antoi meille sakramenttien auttaakseen meitä muistamaan Hänet.

Jeesus opetti meitä antamaan anteeksi muille.

Jeesus näytti meille, kuinka olla ystävällinen.

Jeesuksen ansiosta me kaikki koemme kuoltuamme ylösnousemuksen.

Pääsiäiskertomus

Jeesus rakasti ystäviään. Hän pesi heidän jalkansa. Sitten Hän antoi heille sakramentin. Hän käski heitä muistamaan Hänet. Hän käski heitä rakastamaan toisiaan.

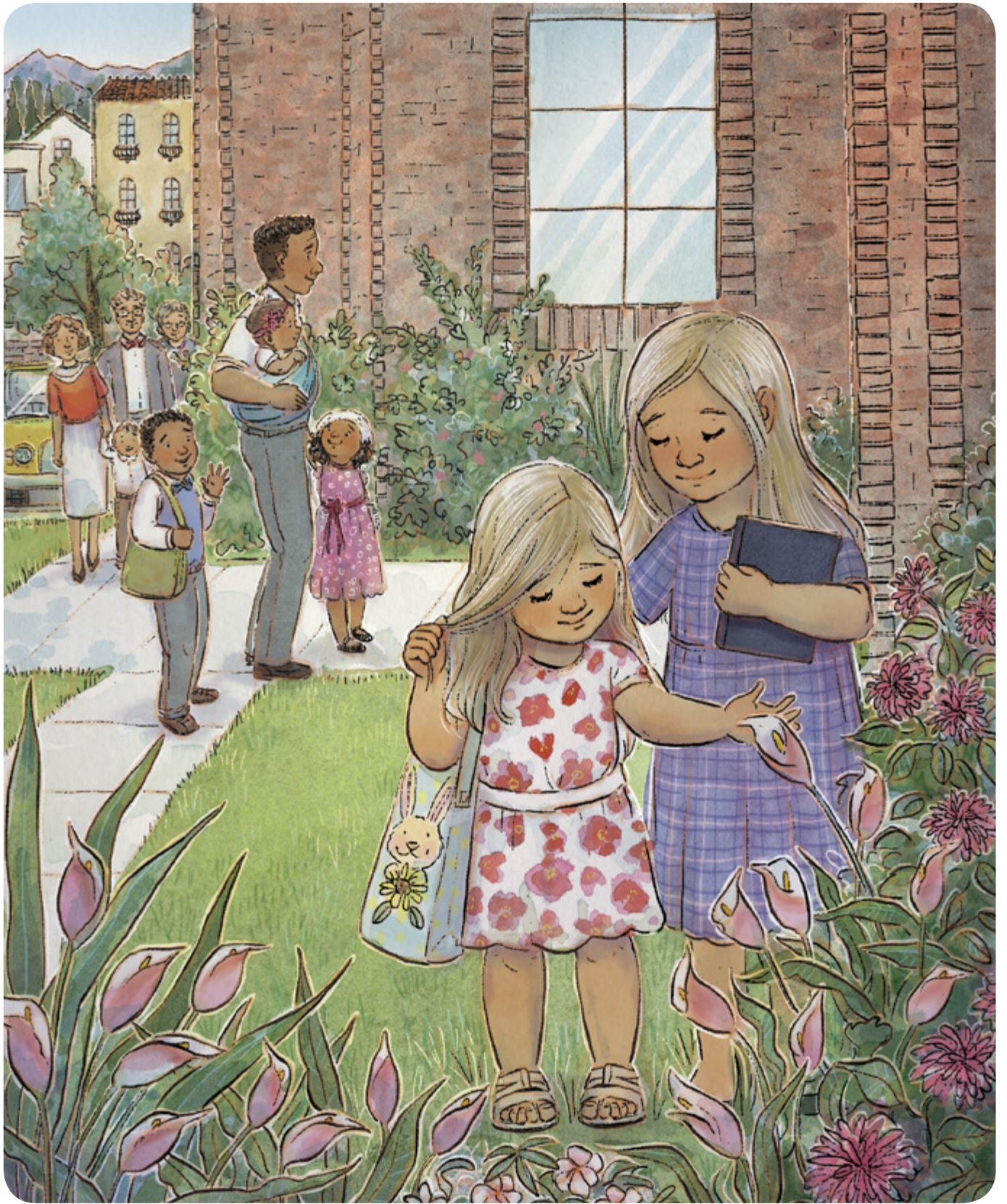

Myöhemmin Jeesus meni puutarhaan. Hän rukoili meidän kaikkien puolesta. Hän tunsi sairauksiemme kivun. Hän tunsi syntiemme tuskan.

Vihaiset ihmiset veivät
Jeesuksen pois. He satuttivat
Häntä. Hän kuoli ristillä
meidän vuoksemme. Hänen
ystävänsä veivät Hänen
ruumiinsa hautaan.

Kolme päivää myöhemmin Hänen ystävänsä tulivat takaisin.
Hauta oli tyhjä! Enkelit sanoivat heille: ”Hän on noussut.” Jeesus eli jälleen!
Jeesuksen ansiosta me kaikki elämme jälleen kuolemamme jälkeen.

Jeesus rakastaa minua. Minä voin tehdä pääsiäisestä
erityisen muistamalla Häntä. ●

Lue pääsiäisaamusta luvusta Matteus 28.

Kun jälleen luokseen saan

Illoisesti ♩ = 90-96

Sanat ja sävel Sally DeFord

F C Dm B^b C F

1. On Pai - me - nel - le lau - mas - saan niin kal - lis jo - kai - nen. Hän
2. On Pai - me - nel - le tär - ke - ä myös lap - si jo - kai - nen. Hän
3. Hän tien on meil - le näyt - tä - nyt, ja vaik - ka ek - syi - sin, voin

C7 Am Dm Gm C7

kaik - ki tur - vaan kut - suu ja et - sii ek - sy - neen. Niin
öin ja päi - vin et - sii, jos tiel - tään har - hai - len. Nyt
luot - taa Va - pah - ta - jaan. Hän an - taa an - teek - si. Siks'

F Dm Gm C7 A A7 Dm

lam - paat ää - nen kuul - les - saan sen suun - taan kii - ruh - taa. Ne
kut - su - aan mä kuun - te - len, käyn ään - tään seu - raa - maan. Voin
oh - jei - taan mä tot - te - len ja väl - tään pa - huut - ta, ja

B^b C7 F Dm B^b C7 F

sy - liin käy - vät a - voi - meen, kun jäl - leen luok - seen saa.
sy - liin käy - dä a - voi - meen, kun jäl - leen luok - seen saan.
i - loi - nen on sy - dä - mein, kun jäl - leen luok - seen saan.

© 2019 Sally DeFord. All rights reserved.

Tämän laulun saa kopioida satunnaisesti, ei-kaupalliseen käyttöön kirkossa tai kotona.

Tämä huomautus tulee liittää jokaiseen kopioon.

Jane McBride

Perustuu tositapahtumaan

”Jotta te tekisitte hyvää” (2. Kor. 13:7).

”Sinun pitää vahtia veljeäsi”, äiti sanoi. ”Isi ja minä

Smenemme auttamaan erästä sisarta, joka on sairas.”
Olin lakaisemassa pienen talomme lattiaa. Kohotin katseeni ja nyökkäsin. Äiti oli Apuyhdistyksen johtaja, ja hän kävi usein seurakuntamme sisarten luona.

”Kiitos, Arlyn”, äiti sanoi ja antoi suukon päälleeni. ”John nukkuu. Ja sivupöydällä on leipätaikina kohoamassa. Älä koske siihen.”

Katsoin ovelta, kun äiti ja isi ajoivat vankkureilla pölyistä tietämme pitkin. Olin ylpeä siitä, että äiti luotti minuun.

Kun lakaisin keittiötä, pysähdyin katsomaan leipätaikinaa. Maltoin tuskin odottaa, että äiti leipoisi siitä leipiä illalla. Yleensä me söimme tuoretta leipää kotitekoisen hillon kanssa. Mutta hillo oli loppunut kolme kuukautta sitten.

Hillo! Ajatus siitä sai minut kaipaamaan jotakin makeaa. Vilkaisin sokeripurkkia, joka oli korkealla hyllyllä. Tiesin, että äiti säästi sitä seuraavaa hilloerää varten.

Mutta mitä enemmän ajattelin sokeria, sitä nälkäisemmäksi tulin. Viimein vedin tuolin sivupöydän ääreen ja kurkotin ylös. Sormeni ylettyivät juuri ja juuri sokeripurkkiin. Vedin sitä lähemmäksi hyllynreunaa...

Ja silloin purkki putosi alas hyllyltä! Yritin saada sen kiinni, mutta se pudota lätsähti suoraan keskelle leipätaikinaa. Sokeria lensi kaikkialle ympäri taikinaa ja pöytää ja lattiaa.

”Voi ei!” kiljaisin. Se herätti pikkuveljeni. Hän alkoi itkeä. *Minäkin* halusin itkeä. Mitä äiti sanoisi tästä sotkusta?

Makeaa rehellisyyttä

Kun olin saanut Johnin rauhoittumaan, yritin parhaani mukaan siivota sokerin. Vedin purkin irti taikinasta ja pesin sen. Pyyhin sokerin pöydältä ja lattialta. Mutta en saisi mitenkään sokeria pois taikinasta.

Ajattelin nostaa purkin takaisin hyllylle. Ehkä äiti ei huomaisi, että se oli tyhjä. Mutta tiesin, ettei se ollut oikein. Niinpä asetin purkin pöydälle ja odotin, että äiti ja isi tulisivat kotiin.

Kun he tulivat kotiin, äiti huomasi heti sokeripurkin.

Vedin syvään henkeä. ”Minä halusin vain maistaa sokeria. Mutta pudotin purkin hyllyltä. Yritin siivota, mutta en saanut sokeria pois leipätaikinasta.” Sanat ryöpypysivät suustani, kun katseeni painui lattiaan.

Äiti oli hetken hiljaa.

”Olen tosi pahoillani”, kuiskasin.

Äidiltä pääsi huokaus. ”No, leipä taitaa olla tänä iltana todella makeaa”, hän sanoi. Kohotin katseeni. Äiti hymyili hiukan. ”Kiitos, että kerroit meille, mitä tapahtui.”

Kun söimme sinä iltana sokerista leipää, äiti ja isi ja minä juttelimme rehellisyydestä.

”Me kaikki teemme paljon virheitä elämässä”, isi sanoi. ”Mutta kun olemme rehellisiä ja yritämme tehdä parannusta, taivaallinen Isä ja Jeesus ovat iloisia. Meitä siunataan aina siitä, että olemme rehellisiä – vaikka se alkuun tuntuukin vaikealta.”

Olin yhä surullinen siitä, että olin pudottanut sokerin. Tiesin, ettei meillä minun virheeni vuoksi luultavasti olisi niin paljon hilloa tänä vuonna. Mutta olin iloinen siitä, että olin puhunut totta. Se oli sulaisen makea tunne, jota mikään määrä sokeria ei voisi antaa. ●

Kirjoittaja asuu Coloradossa Yhdysvalloissa.

”Jumalallisten käskyjen pitäminen tuo siunauksia, joka kerta! Jumalallisten käskyjen rikkominen saa aikaan siunausten menettämisen, joka kerta!”

Presidentti Russell M. Nelson, ”Antakaa uskonne näkyä”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 30.

Vanhin Bednar kävi Intiassa

Vanhin David A. Bednar matkusti vaimonsa Susan Bednarin kanssa todistamaan Jeesuksesta Kristuksesta kirkon jäsenille Intiassa. Intia on yksi suurimmista maista maailmassa. Ja pian siellä on maan ensimmäinen temppeli!

Vanhin ja sisar Bednar kävivät Rajahmundryn kaupungissa. Siellä ei ole koskaan aikaisemmin käynyt yksikään apostoli.

Lapset saivat kätellä vanhin Bednaria.

Hyderabadin kaupungissa tämä tyttö sai esittää vanhin Bednarille kysymyksen.

"Mitä enemmän matkustan ympäri maailmaa, mitä useammassa maissa käyn, mitä useammilta ihmisiltä saan oppia, sitä enemmän huomaan, että ihmiset ovat periaatteessa samanlaisia kaikkialla maailmassa."

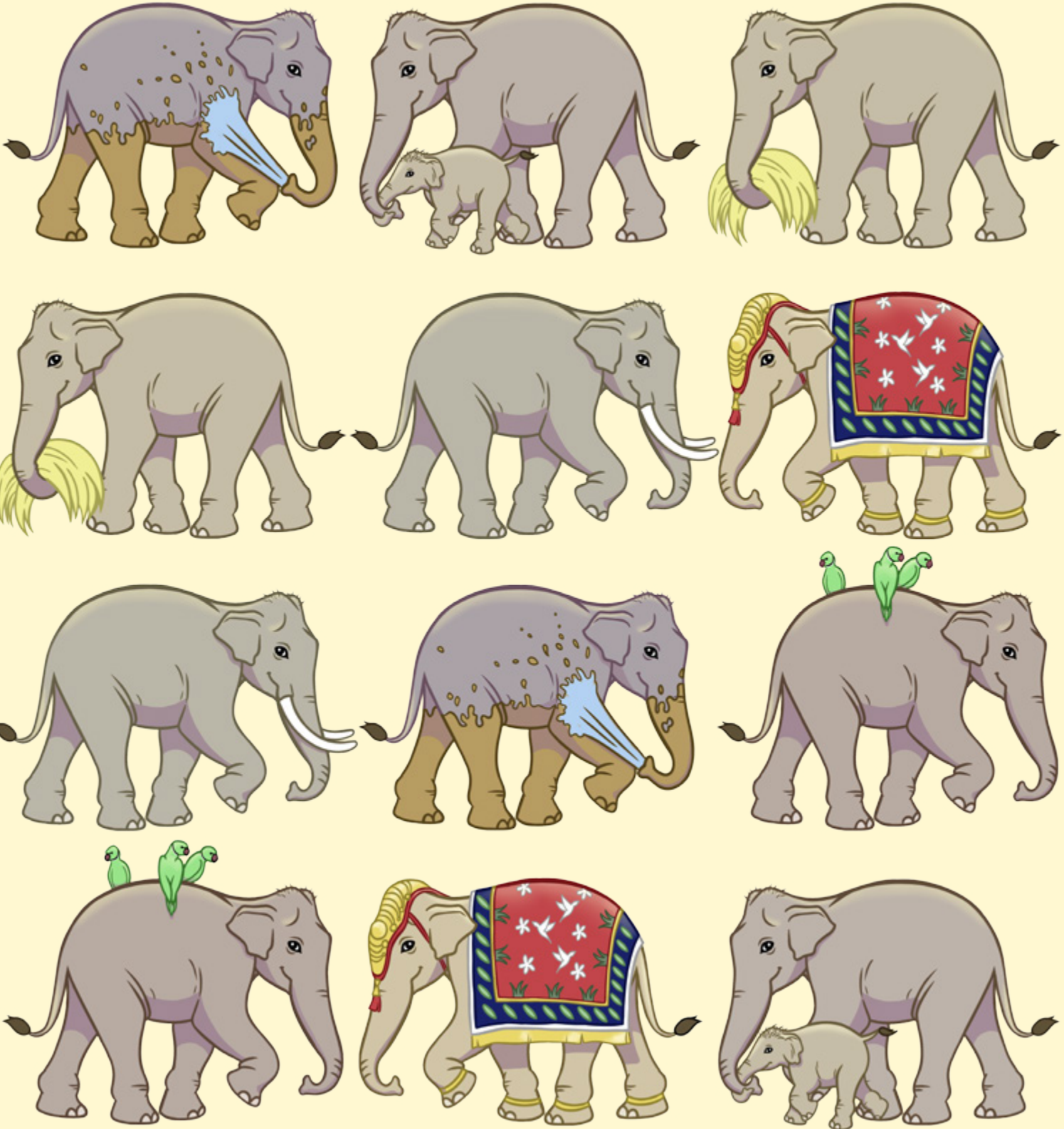
Kaikki olivat iloisia saadessaan kuulla Jumalan apostolin todistuksen!

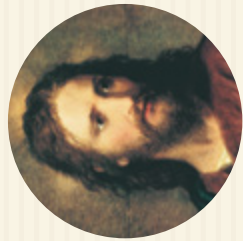

ETSI SAMANLAISET NORSUT

Intiassa on noin 30 000 norsua. Kuinka monta paria löydät alla?

Mitkä ovat taivaallisen Isän ja Jeesuksen Kristuksen luomista eläimistä sinun suosikkejasi?

Meidän PROFETTAIMME ja APOSTOLIMME

Jeesus Kristus johtaa Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkkoa profeettojen ja apostolien välityksellä. Lue heistä alla. **Leikkaa sitten kuvat sivulta Y23** ja teippaa ne oikeaan kohtaan kaaviossa. Laita teippi jokaisen kuvan yläreunaan, jotta voit nostaa kuvia ja lukea niiden alla olevat asiat!

- Oli ensimmäisessä työpaikassaan siivoaja radiokorjaamossa
- Opiskeli lakimieheksi ja palveli Utahin korkeimman oikeuden tuomarina
- Oli Brigham Youngin yliopiston rehtori

- Oli sydänkirurgi
- Opiskeli monia kieliä, kuten mandariinikiinaa
- On 10 lapsen, 9 tytön ja 1 pojan, isä

- Pelasi koripalloa lukiossa
- Oppi fyysikkää isältään perheen liitutaulun avulla
- Toimi rehtorina Ricks Collegessa (nykyisin BYU-Idaho)

Presidentti Dallin H. Oaks
ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

- Sai korkeakoulussa lempinimen "piispa", koska noudatti aina korkeita tasovaatimuksia
- Omissi autoliikkeen
- Palveli lähetysaarnajana Englannissa ja lähetysjohtajana Torontossa Kanadassa

Presidentti M. Russell Ballard
kahdentoinen koorurin virkaa toimittava presidentti

- Oli vanhin Cookin lähetystötoveri Englannissa
- Oli töissä kirkon koululaitoksessa
- Toimi Brigham Youngin yliopiston rehtorina

Vanhin Jeffrey R. Holland
kahdentoinen apostolin koorurista

Presidentti Russell M. Nelson
Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon 17. presidentti

- Oli lapsena kahdesti pakolainen
- Oli ammattihaan lentäjä
- Harrastaa hiihtämistä lastensa ja lastenlastensa kanssa

Vanhin Dieter F. Uchtdorf
kahdentoinen apostolin koorurista

Presidentti Henry B. Eyring
toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

- Oli pelinrakentaja lukionsa amerikkalaisen jalkapallon joukkueessa
- Palveltuaan lähetystyössä Saksassa kasvoi isänsä kirkon jäseneksi
- Toimi Ricks Collegen rehtorina, kun siitä tuli BYU-Idaho

Vanhin David A. Bednar
kahdentoinen apostolin koorurista

- Sai todistuksen turkittuaan pyhiä kirjoituksia ja rukoukseen yhtessä vanhemman veljensä kanssa
- Näki tulevan vaimonsa yläkouluun kykyshow'ssa
- Palveli kirkon johtotehtävissä Filippiineillä ja Tyynenmeren saarilla

Vanhin Quentin L. Cook
kahdentoista apostolin koorumista

- Leipoi kasvuvuosiensa perheelleen leipää
- Osallistui teini-ikäisenä New Yorkissa Kumorankukullan kuvaelmaan
- Työskenteli lakimiehenä ennen apostoliksi kutsumista

Vanhin D. Todd Christofferson
kahdentoista apostolin koorumista

- Palveli lähetyssaarnaajana ja myöhemmin lähetysohjohtajana Japanissa
- Perusti yrityksen, joka valmisti ja myi liikuntavälineitä
- Palveli koko kirkon piispana

Vanhin Gary E. Stevenson
kahdentoista apostolin koorumista

- Varttui maitotilalla Idahossa Yhdysvalloissa
- Palveli lähetyssaarnaajana ja lähetysohjohtajana Ranskassa
- Puhuu englantia, espanjaa, portugalia ja ranskaa

Vanhin Neil L. Andersen
kahdentoista apostolin koorumista

- Piitä eläimistä, kuten pingviineistä
- Tapaa mielellään ihmisiä jokaisessa maassa
- Voi seurata sukujuuriaan ensimmäiseen Dragon Gongiin vuoteen 837

Vanhin Gerrit W. Gong
kahdentoista apostolin koorumista

- Oli lähetysohjohtajana New York Cityssä Yhdysvalloissa
- Piitä elämänohjeenaan lauseita "Ihmiset ovat tärkeimpiä"
- Vihki ensimmäisen Tšekin tasavallassa sijaitsevan kirkon rakennuksen

Vanhin Ronald A. Rasband
kahdentoista apostolin koorumista

- On kotoisin Brasiliasta ja palveli lähetyssaarnaajana siellä ja lähetysohjohtajana Portugalissa
- Sai kuulla kirkosta nuorena poikana yhdessä perheensä kanssa
- Alkoi valmistautua lähetyssaarnaajaksi 12-vuotiaana

Vanhin Ulisses Soares
kahdentoista apostolin koorumista

Tarkista vastauksesi sivustolta lds.org/prophecs-and-apostles.

Kadonnut takki

Sheila Kindred

Perustuu tositahtumaan

”Minä, Herra, annan anteeksi kenelle tahdon, mutta teiltä vaaditaan, että annatte anteeksi kaikille ihmisille” (OL 64:10).

”Äiti, minun takki on kadonnut!” Brad sanoi. Oli Aika lähteä kotiin kirkosta, mutta Brad ei löytänyt takkiaan naulakosta.

”Oletko varma, että ripustit sen sinne?” äiti kysyi.

”Olen. Se oli tässä.” Bradin takki oli kirkaansininen ja -punainen. Sitä oli vaikea olla huomaamatta.

”Ehkä joku on siirtänyt sitä. Etsitään joka paikasta”, isä sanoi.

Äiti, isä ja Brad hajaantuivat etsimään takkia eri huoneista. He etsivät löytötavaraalakosta, kappelista, Bradin pyhäkoululuokasta, Alkeisyhdistyksen huoneesta ja jokaisesta naulakosta. He etsivät takkia jopa vessoista mutta eivät löytäneet sitä.

”Joku otti sen varmaankin vahingossa. Olen varma, että he palauttavat sen ensi viikolla heti kun huomaavat, ettei se ole heidän”, isä sanoi.

”Siihen asti voit käyttää vanhaa takkiasi”, äiti sanoi.

Bradin otsa kurtistui. Hän ei tykännyt vanhasta takistaan. Se oli ohut, haalistunut ja liian pieni hänelle. Hän rakasti sitä, kuinka hänen uusi puna- ja sinivärinen takkinsa sai hänet näyttämään supersankarilta.

”Joku varmaan näki, miten hieno takki minulla on, ja varasti sen”, Brad ajatteli. Kuinka sellaista

voi tapahtua kirkossa? Kaikkien siellä pitäisi olla rehellisiä. Brad ei antaisi varkaan päästä kuin koira veräjystä. Hänellä oli suunnitelma. Ensi sunnuntaina hän vahtisi tarkkaan, jotta hän näkisi, kenellä hänen takkinsa olisi. Sitten hän sieppaisi sen takaisin ja huutaisi: "Seis, varas!" Varas totisesti katuisi sitä, että oli ottanut takin.

Brad maltoi tuskin odottaa sunnuntaita toteuttaakseen suunnitelmansa. Mutta seuraava sunnuntai oli niin lämmin, ettei takkeja tarvittu, ja samoin sitä seuraava.

Kolmantena sunnuntaina Brad katseli epäluuloisena Alkeisyhdistyksessä kaikkia poikia miettien, kuka oli varastanut hänen takkinsa. Oliko se tuo kookas poika? Tai ehkä se oli joku tyttö. Hänestä tuntui, ettei hän voinut luottaa kehenkään. Brad ei pitänyt siitä tunteesta.

Kirkon jälkeen Brad kiersi kiireesti ympäri rakennusta katsellen, kun perheet pukivat takit ylleen. Mutta hän ei nähnyt takkia missään. Hän kävi tarkistamassa jopa löytötavaralaatikonkin uudelleen... Mutta takkia ei ollut siellä. Missä se voisi olla?

Kotimatalla Brad mietti uutta suunnitelmaa. Hän rukoilisi. Hän tiesi, että taivaallinen Isä pystyi löytämään kadonneita tavaroita. Sinä iltana Brad rukoili ja sanoi: "Taivaallinen Isä, kerro minulle, kuka vei minun takkini. Minä haluan sen takaisin."

Brad odotti, että hänen mieleensä tulisi varkaan nimi tai kasvot. Sen sijaan hän alkoikin ajatella ystäväänsä Carlia. Brad istui yleensä Carlin vieressä Alkeisyhdistyksessä. He vitsailivat ja nauroivat paljon yhdessä. Mutta Carl ei ollut ollut kirkossa muutama viikkoon. Brad kaipasi Carlia.

Mitä jos *Carl* oli ottanut hänen takkinsa? Ehkä Carl pelkäsi nyt tulla kirkkoon, koska hän ajatteli, ettei Brad olisi enää hänen ystäväänsä. Brad halusi, että Carl tulisi taas kirkkoon. Jos Carl oli ottanut hänen takkinsa, Brad päätti, ettei hän huutaisi Carlille. Hän antaisi Carlille anteeksi.

Brad kiipesi sänkyyn, ja hänestä tuntui paremmalta.

Seuraavana sunnuntaina Alkeisyhdistyksessä Carl ei ollut paikalla mutta siellä oli uusi poika. Pojalla oli puna- ja siniraitainen solmio.

"Hieno solmio", Brad sanoi istuessaan uuden pojan viereen. "Se saa sinut näyttämään supersankarilta."

Poika hymyili.

Bradkin hymyili. Hän ei etsinyt enää varkaita. Hän etsi ystäviä. ●

Kirjoittaja asuu Iowassa Yhdysvalloissa.

Tervehdys Virosta!

Me olemme Margo ja Paolo. Tänä vuonna matkustamme ympäri maailmaa ja saamme tietoa Jumalan lapsista. Tule kanssamme tutustumaan Viroon!

Tämä on Tallinna, Viron pääkaupunki. Se on ollut olemassa noin 800 vuotta! Virossa on paljon luontoa, niin kuin metsiä ja soita. Itse asiassa yli puolet Virossa on metsää. Monet ihmiset Virossa viettävät mielellään aikaa luonnossa.

"Hei" sanotaan viroksi näin:

Tere!

Ja kirkon nimi sanotaan näin:

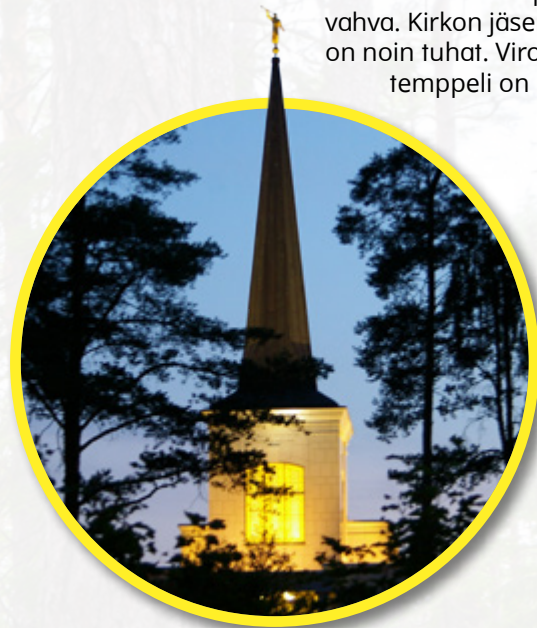
Viimse Aja
Pühade Jeesuse
Kristuse Kirik.

Viro on Pohjois-Euroopassa. Siihen kuuluu yli 2 000 saarta. Virossa asuu noin 1,3 miljoonaa ihmistä.

Mitä Virossa syödään? Ehkäpä possua tai sitten suolakalaa perunoiden, kaalin, hapankerman ja mustan leivän kera. Sitä kutsutaan kilohailivoileiväksi.

Kirkko Virossa on pieni mutta vahva. Kirkon jäseniä siellä on noin tuhat. Virolaisten lähin temppeli on Helsingissä.

Tykkäätkö laulamisesta Alkeisyhdistyksessä? Aina viiden vuoden välein virolaiset kokoontuvat suurille juhlille laulamaan ja tanssimaan maansa kunniaksi.

Oletko sinä Virossa? Kirjoita meille! Meistä olisi mukava kuulla sinusta!

Kiitos, että tutustuit kanssamme Virossa! Nähdään ensi kerralla!

Tutustu kahteen siskoon Virossa!

Yhtenä iltana, kun halusin mennä nukkumaan, nalleni oli kadonnut. Etsin sitä, mutta en löytänyt. Rukoilin. Sitten löysin nalleni ja näin hyviä unia.

Bianka J., 7

Perheemme tykkää palvella muita. Palveleminen auttaa meitä tuntemaan Pyhän Hengen, mikä antaa meille lämpimän rauhantunteen. Siskoni ja minä teemme lahjoja muille, koska haluamme heidän tuntevan, että heitä rakastetaan.

Piibe J., 10

UUDISTUNUT OLO

Jessica Larsen

Perustuu tositaapahtumaan

Viro

”Minulla on yllätys!” *ema* (äiti) sanoi, kun hän haki Rasmusen esikoulusta. He kävelivät yhdessä kapeilla kaduilla, joita reunustivat värikkäät rakennukset.

”Onko meillä ruokana *rosoljea*?” Rasmus arvaili toiveikkaana. He olivat syöneet sitä vasta edellisellä viikolla hänen seitsenvuotispäivänään. Mutta hän voisi aina syödä lisää rosollia, jossa oli suolasillia!

Emma pudisti hymyillen päätään. ”Tapasin tänä aamuna bussissa kaksi nuorta naista. Lähetysaarnajia. He tulevat tänä iltana käymään ja kertomaan kirkostaan.”

Rasmus kohotti uteliaana katseensa. Hän ei ollut koskaan ennen tavannut lähetysaarnajia.

Hän oli huoneessaan leikkimässä paloautollaan, kun lähetysaarnajat tulivat. ”Tere! Tere! Hei!” he tervehtivät *emaa* astuessaan sisälle asuntoon. He riisuivat raskaat saappaansa ja työnsivät jalkansa kotitossuihin, joita

emalla oli vieraita varten. *Emma* johdatti heidät oranssille sohvalle. Rasmus kuitenkin viivytelti oven luona.

Pidempi nainen huomasi hänet ja hymyili. Naisen mustassa nimikyltissä luki Öde Craig (sisar Craig). ”Äitisi kertoi meille, että sinulla oli juuri syntymäpäivä”, hän sanoi. ”Me toimimme sinulle jotakin.” Hän ojensi pientä korttia. Rasmus katsoi sitä tarkasti.

Siinä oli kuva miehestä. Miehellä oli valkoinen viitta, ja hänen kätensä olivat levällään.

”Tiedätkö sinä, kuka tämä on?” öde Craig kysyi.

Rasmus ei tiennyt miehen nimeä. Hän ei ollut koskaan ennen nähnyt tuota kuvaa. Mutta mies näytti ystävälliseltä ja voimakkaalta. ”Se taitaa olla joku kuningas!” Rasmus sanoi.

Molemmat lähetysaarnajat hymyilivät. ”Niin Hän onkin! Hän on kuninkaiden Kuningas! Hänen nimensä on Jeesus Kristus.” Öde Craig otti esiin sinikantisen

kirjan. ”Ja tämä on kirja, joka opettaa Hänestä, *Mormoni Raamat*. Mormonin kirja.”

Rasmus ja *ema* alkoivat lukea Mormonin kirjaa joka päivä ennen kuin Rasmus lähti esikouluun. Siellä Rasmus kävi esikouluryhmänsä kanssa kävelyillä luonnossa, ja sitten he menivät päiväunille. Esikoulun jälkeen hän ja *ema* tapasivat usein lähetyssaarnaajat. He puhuivat lähetyssaarnaajien kanssa siitä, mitä he olivat lukeneet Mormonin kirjasta. Joskus *ema* tarjosi kaikille *kringeliä*, pullapitkoa. Viikonloppuisin Rasmus ja *ema* pyöriivät tai tekivät eväsretkiä rannalle. Toisinaan he kävivät pitkällä kävelyllä metsässä tai lempijokensa varrella.

Yhdellä noista metsäkävelyistä *ema* kertoi Rasmukselle, että hän halusi mennä kasteelle. Rasmus hymyili leveästi. Lähetyssaarnaajat olivat pyytäneet *emaa* rukoukseen, pitäisikö hänen mennä kasteelle vai ei. Kuulosti siltä kuin hän olisi saanut vastauksensa!

”Ja tiedän tarkalleen, missä haluan, että minut kastetaan”, hän sanoi Rasmukselle hymyillen. ”Osaatko arvata?”

Rasmus ajatteli lähetyssaarnaajien oppiainetta kasteesta. He olivat näyttäneet kuvaa, jossa Jeesus oli Johannes Kastajan kanssa joessa...

”Joessa!” hän huudahti. ”Meidän lempijoessa.”

Viikkoa myöhemmin Rasmus seisoi joenrannalla lähetyssaarnaajien ja muutamien muiden kirkon ihmisten kanssa. *Emma* oli valmis menemään kasteelle. Hän upposi kokonaan veden alle aivan kuten Jeesus oli tehnyt. Kun hän nousi vedestä, hän hymyili. Rasmus halusi muistaa tämän hetken aina – sinisen veden, valkoiset kukat vihreällä ruohikolla ja *eman* hymyn.

”Miltä tuntui tulla kastetuksi?” hän kysyi myöhemmin, kun kaikki söivät pikkuleipiä, jotka lähetyssaarnaajat olivat tuoneet.

”Ihanalta”, *emma* kertoi hänelle. ”Olisin halunnut jäädä jokeen ikuisesti. Tunsin oloni niin uudistuneeksi!” Hän halasi Rasmusta lujasti.

”Seuraavana syntymäpäivänäni minä haluan mennä kasteelle aivan kuten sinä ja Jeesus”, Rasmus sanoi *emalle*. ”Minäkin haluan tuntea oloni uudistuneeksi!” ●

Kirjoittaja asuu Texasissa Yhdysvalloissa.

Reyna I. Aburto

toinen neuvonantaja
Apuyhdistyksen ylimmässä
johtokunnassa

Minä näen hänet jälleen

Minä vartuin Nicaraguassa. Kun olin pieni, tein kaiken isoveljeni kanssa. Me kävelimme kouluun yhdessä. Me kävimme kaupassa yhdessä. Meillä oli kaikenlaisia seikkailuja takapihallamme. Me olimme onnellisia.

Sitten, kun olin yhdeksänvuotias, tapahtui jotakin hyvin surullista. Veljeni kuoli maanjäristyksessä. Alkuun ei tuntunut todelliselta, että hän oli poissa. Minulla oli tapana kuvitella, että hän tulisi koputtamaan etuoveemme. Hän kertoisi meille, että hän oli vain ollut jossain muualla. Tuijotin usein ovea toivoen, että niin tapahtuisi. Halusin niin kovasti nähdä hänet jälleen.

Ajan mittaan siitä tuli vähän helpompaa. Kaipa- sin yhä veljeäni, mutta kykenin tuntemaan itseni taas onnelliseksi.

Silloin en ollut Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsen. Mutta kun tulin aikuiseksi, sain kuulla kirkosta ja minut kastettiin. Yhtenä päivänä olin tiskaamassa. Oli pääsiäisen aika. Ajattelin ylösnou- semusta ja ajattelin veljeäni.

Äkkiä minut valtasi eräs tunne. Muistin sen toive- uneni, joka minulla oli ollut veljestäni. Tajusin, ettei se

ollut ollenkaan hassu toive! Se oli tullut Pyhäältä Hengeltä lohduttamaan ja opastamaan minua. Jonakin päivänä veljeni todella nousee kuolleista. Ja minä todella näen hänet jälleen.

Jos joku, jota rakastat, on kuollut, on sallittua kaivata häntä ja tuntea itsensä surulliseksi. Puhu perheesi tai jon- kun aikuisen kanssa, kun tunnet olevasi siihen valmis. Rukoile ja kerro taivaalliselle Isälle, miltä sinusta tuntuu. Hän voi auttaa sinua tuntemaan taas rauhaa.

Tapahtuipa mitä tahansa, muista, että Jeesus Kristus rakastaa sinua. Pääsiäisenä me muistamme Hänen uhrauksensa meidän hyväksemme. Hänen ansiostaan me kaikki nousemme kuolleista ja voimme elää per- heemme kanssa ikuisesti. ●

Lohtukortit

Leikkaa nämä kortit irti. Voit taittaa ne kahtia tai käyttää niitä kirjanmerkkeinä. Säilytä niitä pyhien kirjoitustesi välissä tai jossakin sellaisessa paikassa, jossa voit katsella niitä, kun tunnet olevasi surullinen, yksinäinen tai peloissasi.

”Minä jätän teille
rauhani. Oman
rauhani minä
annan teille.”

Joh. 14:27

”Ja Jumala pyyhkii
heidän silmistään joka
ainoan kyöneleen.”

Ilm. 21:4

”Olkaa rohkealla mielellä
älkääkä pelätkö, sillä
minä, Herra, olen teidän
kanssanne ja seison
teidän rinnallanne.”

OL 68:6

Näytä ja kerro

Minusta on ihanaa nähdä temppeli.
Rebecca C., 9, Aragua, Venezuela

Yhtenä päivänä, kun menimme autoon, se ei käynnistynyt. Tutkimme moottoria, mutta mitään ei tapahtunut. Tunsin, että minun pitäisi rukoilla, joten tein niin. Muutaman minuutin kuluttua auto käynnistyi. Olen hyvin iloinen siitä, että taivaallinen Isä voi aina auttaa minua.

Brooklyn B., 9, Quetzaltenango, Guatemala

Kaksi vuotta sitten meidän luokalle kouluun tuli uusi poika. Hän oli epäystävällinen muille. Kukaan ei sitten enää pitänyt hänestä eikä ollut hänelle ystävällinen. Se tuntui tekevän hänet surulliseksi, joten en tehnyt niin kuin muut. Muutamat ystävästäni huomasivat sen ja noudattivat esimerkkiäni. Uskon, että jos teen, mitä Jumala haluaa minun tekevän, olen onnellisempi ja varmempi. Uskon, että jos minulla on rohkeutta ja sanon mielihyväni, löydän ystäviä, jotka pitävät minusta juuri sellaisena kuin olen.

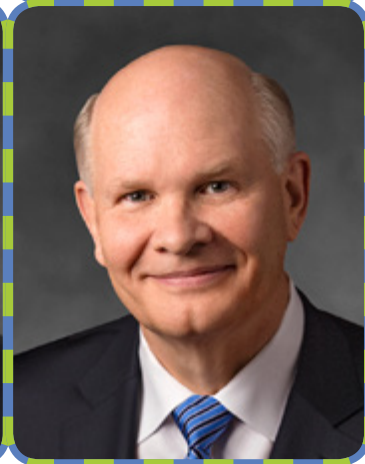
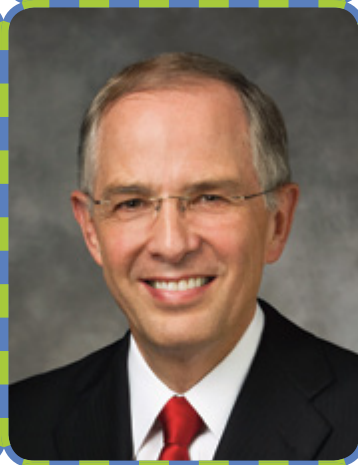
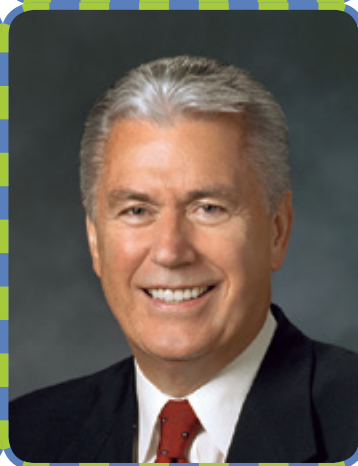
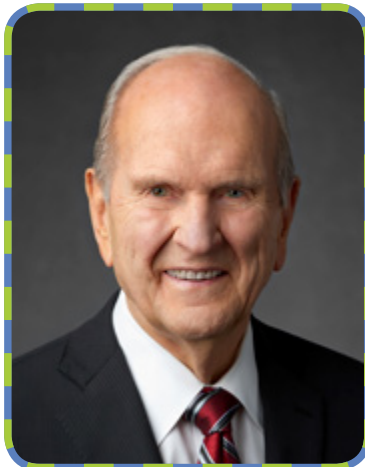
Vestina K., 11, Vilna, Liettua

Minusta on hauskaa pelata jalkapalloa pienempien lasten kanssa ja opettaa heille uusia taitoja. Se on yksi tapa, jolla tykkään palvella.

Sasha K., 11, Moskova, Venäjä

Käytä näitä kuvia,
kun täytät kaavion,
joka on sivuilla
Y12–Y13.

Rakkaat vanhemmat

Tässä kuussa *Ystävä*-osiossa on kertomuksia ja toimintoja, jotka auttavat perhettänne viettämään pääsiäistä. Toivomme, että perheenne nauttii pääsiäisen ajattelemisesta koko kuukauden ajan!

- ”Jumalan suuri lahja” (Y2) – pääsiäissanoma presidentti Russell M. Nelsonilta
- ”Jeesus on minun Vapahtajani” (Y3) – väritystehtävä Jeesuksen Kristuksen sovituksesta ja ylösnousemuksesta
- ”Pääsiäiskertomus” (Y4–Y6) – kuvitettu kertomus pyhistä kirjoituksista
- ”Kun jälleen luokseen saan” (Y7) – kaunis uusi laulu parannuksesta
- ”Uudistunut olo” (Y18) – kertomus virolaisesta pojasta, joka saa tietää Jeesuksesta
- ”Minä näen hänet jälleen” (Y20) – sisar Reyna I. Aburton todistus ylösnousemuksesta

Kirjoita meille ja kerro, kuinka perheesi käytti näitä kertomuksia ja toimintoja.

Vietä siunattu pääsiäinen!

Ystävä-lehti

New Friend

**50 E. North Temple Street,
Room 2393
Salt Lake City, UT 84105, USA
liahona@ldschurch.org**

Etsi lehden piilotettu Liahona!

SISÄLLYS

- Y2** Ensimmäiseltä presidenttikunnalta: Jumalan suuri lahja
- Y4** Pyhiin kirjoitusten kertomuksia: Pääsiäiskertomus
- Y7** Laulu: ”Kun jälleen luokseen saan”
- Y8** Makeaa rehellisyyttä
- Y10** Apostoleja ympäri maailmaa: Vanhin Bednar kävi Intiassa
- Y12** Meidän profeettamme ja apostolimme
- Y14** Kadonnut takki
- Y16** Tervehdys Virosta!
- Y18** Uudistunut olo
- Y20** Minä näen hänet jälleen
- Y22** Näytä ja kerro
- Y23** Profeettojen ja apostolien kuvat